

ORDU ŞEYHİ VELİYYÜDDİN B. HALİL EL-BÜKÂÎ: HAYATI, ESERLERİ VE ZÜBDETÜ'L-KAVÂ'İD [VE] 'UKDETÜ'L-FEVÂ'İD^{*}

Musa ALAK^{**}

Öz

Nahiv ilminin konularını “âmiller”e göre işleyen iki meşhur risâle vardır: Abdülkâhîr el-Cürcânî'nin (ö. 471/1078) *el-'Avâmîlül-mie'si* ('*Avâmîl-i 'Atîk*) ve Birgîvî'nin (ö. 981/1573) *el-'Avâmîl'i* ('*Avâmîl-i Cedîd*). Her iki risâle üzerine de pek çok çalışma yapılmıştır.

Birgîvî'nin '*Avâmîl'i* üzerine yapılan çalışmalardan biri de Veliyyüddin b. Halîl el-Bükâî (ö. 1184/1770) tarafından yazılan *Zübdetü'l-kavâ'id [ve] 'ukdetü'l-fevâ'id* (زبدة القواعد [و] عقدة الفوائد) adlı şerhtir.

Bükâî, Kazasker Abdurrahman Efendi Câmii'nde imamlık, Vâlîde Câmîinde (Yeni Câmî) kürsü şeyhliği yapmış; son olarak tayin edildiği ordu şeyhliği göreviyle, 1182/1768'de başlayan Osmanlı-Rus savaşına katılmış ve sefer esnasında bulunduğu Romanya'nın Babadağı kasabasında vefat etmiştir (10 Muharrem 1184/6 Mayıs 1770 Pazar).

Velûd bir müellif olan Bükâî, tespit edebildiğimiz kadarıyla, tefsir; hadis, siyer ve şemâil; akâid ve kelâm; fıkıh; İslâm tarihi, vaaz ve irşâd; ve Arap dili alanlarında, çoğu risâle ebadında, Türkçe ve Arapça 18 eser kaleme almıştır.

Bükâî'nin '*Avâmîl* şerhi, adında “*avâmîl*” kelimesinin geçmemesi ve nüshalarının az bulunması sebebiyle olsa gerek, '*Avâmîl* üzerine yapılan çalışmaları listeleyen araştırmalarda yer almamaktadır. Ancak müellifinin muhtasar, müfid ve öğrenciyi başka kitaplardan müstağni kılacak bir eser olmasını hedeflediği bu şerh, “birtakım sarf, nahiv, belâgat, mantık ve furûk” ile “âmil olmayan edâtlar” a dair ilâve edilen iki bölüm ve bazı konuların Türkçe manzûmelerle anlatılması gibi özellikleriyle diğer şerhlerden farklılık arz etmektedir.

Çalışmamızda, şimdilik dört nüshasını tespit edebildiğimiz bu eser, müellifi ve eserleri tanıtıldıktan sonra, çeşitli yönleriyle tahlil edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Bükâî, Birgîvî, Avâmîl, Ordu Şeyhi, Kürsü Şeyhi.

* Bu makale, İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ile Zeytinburnu Belediyesi tarafından 22-23 Aralık 2017 tarihlerinde İstanbul'da düzenlenen *Sahn-ı Semân'dan Dârülfünûn'a Osmanlı'da İlim ve Fikir Dünyası Âlimler Müesseseler ve Fikrî Eserler* uluslararası sempozyumunda sunduğumuz “Gözden Kaçan Bir Avâmîl-i Cedîd Şerhi: Veliyyüddin b. Halîl el-Bükâî'nin *Zübdetü'l-Kavâ'id ve Ukdetü'l-Fevâ'id*” başlıklı tebliğimizin yeniden gözden geçirilerek ve birçok ilâveler yapılarak makaleye dönüştürülmüş hâlidir. Bu çalışmada kullandığımız yazma nüshalara ve arşiv belgelerine ulaşmamızda yardımlarını gördüğümüz Dr. Öğr. Ü. Dursun Ali Türkmen, Doç. Dr. Abdulhameed Majeed al-Sheesh, Öğr. Gör. Dr. Ziyad Alrawashde, Dr. Yasin Apaydın, Arş. Gör. Mustafa Celil Altuntaş, Arş. Gör. Ümit Eskin, Arş. Gör. Aziz Ençakar'a ve gösterdikleri kolaylıklardan ötürü ilgili kurumların yetkililerine teşekkürlerimizi sunarız.

** Dr. Öğr. Ü., İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Temel İslam Bilimleri Bölümü Arap Dili ve Belagatı Anabilim Dalı öğretim üyesi (musaalak@gmail.com).

SHAIKH OF ARMY VELİYUDDİN B. HALİL AL-BUKÂÎ: HIS LIFE, WORKS AND ZUBDAT AL-QAVÂ'ID [VE] UKDAT AL-FAVÂ'ID

Abstract

There are two renowned pamphlets dealing with the subject matters of *Nahiv* (the science of syntax) with respect to *operative elements* ('*avâmîl*): Abdulkâhir al-Curcânî's (d. 471/1078) *al-'Avâmîlu'l-mie* (or '*Avâmîl-i 'Atîk*) and Birgivî's (d. 981/1573) *al-'Avâmîl* (or '*Avâmîl-i Cedîd*). There are also numerous studies on both of them.

One of the works concerning Birgivî's '*Avâmîl* is the commentary written by Veliyyuddîn b. Halîl al-Bukâî (d. 1184/1770) with the title *Zubdetu'l-kavâ'id [and] 'Ukdetu'l-fevâ'id* (زبدة القواعد [و] عقدة الفوائد).

Bukâî, worked as imam in the mosque called Kazasker Abdurrahman Efendi Câmîi and as the Shaikh of bench (*kürsü şeyhî*) in the mosque called Vâlide Câmîi (Yeni Camii) and later was appointed as the Shaikh of army in the Ottoman-Russian war, which began in 1768. He died in the town of Babadağı in Romania, where he happened to be on duty during the campaign (10 Muharrem 1184/May 6, 1770, Sunday). Being a productive scholar and using both Turkish and Arabic languages, Bukâî wrote numerous books on Quranic exegesis (*tefsîr*), prophetic tradition (*hadis*), Islamic Law (*fikh*), science of creed (*akâid*), prophetic biography (*sîyer*), history of Islam, and Arabic linguistics.

Bukâî's commentary on '*Avâmîl* is not included in the studies listing the written works on '*Avâmîl*, perhaps due to two reasons: its title does not contain the word "avâmîl" and its different copies are quite scanty. However, this work, which was intended by its author to be concise, useful and self-sufficient for the student, differs from other commentaries on such accounts as having contained some rules pertaining to morphology (*sarf*), syntax (*nahiv*), rhetoric (*belâgat*), logic, distinctions (*furûq*), along with two more chapters on propositions ineffective, and, some of its subject matters were written in Turkish poetry.

In this essay, I will shortly introduce this work, of which I only have four different copies for now, then I will try to analyze it in terms of its various aspects.

Keywords: Bukâî, Birgivî, Avâmîl, Shaikh of Army, Shaikh of Bench.

Makalenin Dergiye Ulaştığı Tarih: 18.9.2017. Yayın Kurulu ve Hakem Değerlendirmesinden Geçen Makalelerin Yayına Kabul Edildiği Tarih: 20.3.2018.

GİRİŞ

Nahiv ilminin konularını “âmiller”e göre işleyen iki meşhur risâle vardır: Abdülkâhir el-Cürcânî'nin (ö. 471/1078?) *el-'Avâmilü'l-mie*'si (*'Avâmil-i 'Atik*) ve Birgivî'nin (ö. 981/1573) *el-'Avâmil*'i (*'Avâmil-i Cedid*). Her iki risâle üzerine de pek çok çalışma yapılmıştır.

Birgivî'nin *Avâmil*'i üzerine yapılan çalışmalardan biri de Veliyyüddin b. Halil el-Bükâî (ö. 1184/1770) tarafından yazılan *Zübdetü'l-kavâ'id [ve] 'ukdetü'l-fevâ'id* [زبدة القواعد] [و] [عقدة الفوائد] adlı şerhtir.

Bükâî, Kazasker Abdurrahman Efendi Câmii'nde imamlık, Vâlîde Câmiinde (Yeni Câmi) kürsü şeyhliği yapmış; son olarak tayin edildiği ordu şeyhliği göreviyle 1182/1768'de başlayan Osmanlı-Rus savaşına katılmış ve sefer esnasında bulunduğu Romanya'nın Babadağı kasabasında vefat etmiştir (10 Muharrem 1184/6 Mayıs 1770 Pazar).

Velûd bir müellif olan Bükâî, tespit edebildiğimiz kadarıyla, tefsir; hadis, siyer ve şemâil; akâid ve kelâm; fıkıh; İslâm tarihi, vaaz ve irşâd; ve Arap dili alanlarında, çoğu risâle ebadında, Türkçe ve Arapça 18 eser kaleme almıştır.

Bükâî'nin *'Avâmil* şerhi, adında “avâmil” kelimesinin geçmemesi ve nüshalarının az bulunması sebebiyle olsa gerek, *'Avâmil* üzerine yapılan çalışmaları listeleyen araştırmalarda yer almamaktadır. Ancak müellifinin muhtasar, müfid ve öğrenciyi başka kitaplardan müstağni kılacak bir eser olmasını hedeflediği bu şerh, “birtakım sarf, nahiv, belâgat, mantık ve furûk” ile “âmil olmayan edâtlar” a dair ilâve edilen iki bölüm ve bazı konuların Türkçe manzûmelerle anlatılması gibi özellikleriyle diğer şerhlerden farklılık arz etmektedir.

Çalışmamızda, önce müellif ve eserleri tanıtılacak, ardından şimdilik dört nüshasını tespit edebildiğimiz bu şerh çeşitli yönleriyle tahlil edilecektir.

I- BÜKÂÎ'NİN YAŞADIĞI DÖNEM VE HAYATI

Bu bölümde, Bükâî'nin yaşadığı dönem ve hayatıyla ilgili çeşitli kaynaklardan ulaşılabildiğimiz bilgiler sunulacaktır.

A- YAŞADIĞI DÖNEM

İleride “Doğumu” bahsinde zikredeceğimiz gerekçeden dolayı 1103 (1691-92) yılından sonra doğmuş olması gerektiğini ileri sürdüğümüz Bükâî, başlangıçtakiler kesin olmamakla birlikte, aşağıdaki Osmanlı padişahlarının (22-26. Padişahlar) dönemlerinde yaşamış ve çalışmalarını yapmıştır:

21. Sultan II. Ahmed (1102-1106/1691-1695).¹

22. Sultan II. Mustafa (1106-1115/1695-1703).²

23. Sultan III. Ahmed (1115-1143/1703-1730).³

24. Sultan I. Mahmud (1143-1168/1730-1754).⁴

Bükâî, bu Padişah döneminde aşağıdaki çalışmalarını yapmıştır:

1160 (1747-48): *Hazînetü'l-ğulmân*.

1161 (1748): *Mükâşefetü'l-i-râb (Mu'rib-i Avâmil-i Cedîd)*.

1163 (1750)'den önce: *Şerhu'l-Erba'în*.

1163 (1750): *Şerhu's-Şifâ* (1. Cild).

1165 (1751): *Şerhu's-Şifâ* (2. Cild).

1166 (1753): *Îzâhu'l-müşkilât*.

1167 (1754): *Îzâhu'l-mestûrât*.

1167 (1754): *Kimyâü'l-'âşikîn*.

25. Sultan III. Osman (1168-1171/1754-1757).⁵

Bükâî, bu Padişah döneminde aşağıdaki çalışmalarını yapmıştır:

1169 (1755): *Ravzatü'r-reyâhîn* ve hâtimesi *Münşe'âtü'l-mülûk* (1. versiyon).

1169 (1756): *Tefsîru Sûreti'l-İhlâs*.

1169 (1756) tarihinden önce: *Risâle fî beyâni uskâtı's-salât*.

- 1 **Sultan II. Ahmed** (1052-1106/1643-1695): Cülüsü: 25 Ramazan 1102 (22 Haziran 1691) Cuma; Vefâtı: 21 Cemâziyelâhir 1106 (6 Şubat 1695) Pazar (52 yaşının içinde); Müddeti: Güneş takvimine göre 3 sene 7 ay 14 gün. Hakkında bilgi için bkz. İsmail Hâmi Danişmend, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, İstanbul: Türkiye Yayınevi, 1972, III, 472-476; Mücteba İlgürel, "Ahmed II", *DİA*, II, 33-34.
- 2 **Sultan II. Mustafa** (1074-1115/1664-1703): Cülüsü: 21 Cemâziyelâhir 1106 (6 Şubat 1695) Pazar; Hal'i: 9 Rebiülâhir 1115 (22 Ağustos 1703) Çarşamba; Müddeti: Güneş takvimine göre 8 sene 6 ay 14 gün; Vefâtı: 20 Şaban 1115 (29 Aralık 1703) Cumartesi (40 yaşının içinde). Hakkında bilgi için bkz. Danişmend, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, III, 477-489; IV, 2; Abdülkadir Özcan, "Mustafa II", *DİA*, XXXI, 275-280.
- 3 **Sultan III. Ahmed** (1084-1149/1673-1736): Cülüsü: 9 Rebiülâhir 1115 (22 Ağustos 1703) Çarşamba; Feragati: 18/19 Rebiülevvel 1143 (1/2 Ekim 1730) Pazar/Pazartesi gecesi (57 yaşının içinde); Müddeti: Güneş takvimine göre 27 sene 1 ay 11 gün; Vefâtı: 21 Safer 1149 (1 Temmuz 1736) Pazar (63 yaşının içinde). Hakkında bilgi için bkz. Danişmend, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, IV, 1-19; 24-25; Münir Aktepe, "Ahmed III", *DİA*, II, 34-38 (vefat tarihini 14 Safer 1149/24 Haziran 1736 olarak veriyor).
- 4 **Sultan I. Mahmud** (1108-1168/1696-1754): Cülüsü: 18/19 Rebiülevvel 1143 (1/2 Ekim 1730) Pazar/Pazartesi gecesi; Vefâtı: 27 Safer 1168 (13 Aralık 1754) Cuma (59 yaşının içinde); Müddeti: Güneş takvimine göre 24 sene 2 ay 12 gün. Hakkında bilgi için bkz. Danişmend, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, IV, 20-35; Abdülkadir Özcan, "Mahmud I", *DİA*, XXVII, 348-352.
- 5 **Sultan III. Osman** (1110-1171/1699-1757): Cülüsü: 27 Safer 1168 (13 Aralık 1754) Cuma; Vefâtı: 15/16 Safer 1171 (29/30 Ekim 1757) Cumartesi/Pazar gecesi (59 yaşının içinde); Müddeti: Güneş takvimine göre 2 sene 10 ay 18 gün. Hakkında bilgi için bkz. Danişmend, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, IV, 36-39; Fikret Sarıcaoğlu, "Osman III", *DİA*, XXXIII, 456-459.

1170 (1756-57): *Sirru'l-ümme*.

26. Sultan III. Mustafa (1171-1187/1757-1774).⁶

Bükâi, bu Padişah döneminde ise aşağıdaki çalışmalarını yapmıştır:

1171 (1757): *Nûru'l-ebşâr fî hakki'l-ebrâr*.

1171 (1757-58): *Uyûnü'l-ahbâr*.

1173 (1760): *İhyâü'l-kulûb*.

1174 (1761-62): *Ravzatü'l-Cenne*.

1177 (1763-64): *Ravzatü'r-reyâhîn* (2. versiyon).

1178 (1764-65): *Münşe'âtü'l-mülûk* (2. versiyon).

1182 (1768)'den önce: *Zübdetü'l-kavâ'id [ve] 'ukdetü'l-fevâ'id*.

B- HAYATI

Bu bölümde bizzat kendi eserleri, tarih, biyografi, bibliyografi kitapları, kütüphane katalogları ve bazı arşiv belgelerinden yola çıkarak Bükâi'nin hayatı hakkında ulaşabildiğimiz bilgiler sunulacaktır.

1- Adı, Lakabı, Âilesi

Bükâi'nin adı "**Veliyyüddin**"dir. Bunu bizzat kendisi, bütün eserlerinin mukaddimelerinde ve bazı eserlerinin ferağ kayıtlarında açıkça ifade etmektedir. Ancak bazı kaynaklarda kısaca "**Velî**" şeklinde verildiği de görülmektedir.⁷

Lakabı "**Bükâi**"dir. Yine bizzat kendisi, bütün eserlerinin mukaddimelerinde, yer yer metinlerin içinde ve bazı eserlerinin ferağ kayıtlarında, bunu -bazıları harekeli olarak- açıkça belirtmektedir.

Brockelmann, Ziriklî, Kehhâle ve dolayısıyla Arap dünyasındaki araştırmacılar, bu kelimeyi "**Bekkâi**" şeklinde okumuşlardır.⁸

6 **Sultan III. Mustafa** (1129-1187/1717-1774): Cülûsü: 16 Safer 1171 (30 Ekim 1757) Pazar; Vefâtı: 8 Zilkade 1187 (21 Ocak 1774) (57 yaşını bitirmek üzere); Müddeti: Güneş takvimine göre 16 sene 2 ay 22 gün. Hakkında bilgi için bkz. Danişmend, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, IV, 40-56; Kemal Beydilli, "Mustafa III", *DİA*, XXXI, 280-283.

7 Vâsif Ahmed Efendi, *Mehâsinü'l-âsâr ve hakâiku'l-ahbâr*, Mısır: Bulak Matbaası, 1246, II, 46 ("Ordu Şeyhi Bükâi Velî Efendî"); Mehmed Süreyyâ, *Sicill-i Osmânî Yahud Tezkire-i Meşâhîr-i Osmâniyye*, İstanbul: Matbaa-i Âmire, ts., IV, 614 (Başlık: "Velî Efendî").

8 Carl Brockelmann, *Geschichte der Arabischen Litteratur Supplementband*, Leiden 1937-42, II, 946 ("176. Waliaddin b. Halil al-Bakkâi"); Hayruddin ez-Ziriklî, *el-A'lâm kâmusü terâcim li-eşheri'r-ricâl ve'n-nisâ' mine'l-Arab ve'l-müsta'ribîn ve'l-müsteşrikîn*, 15. baskı, Beyrut: Dâru'l-İlm li'l-Melâyin, 2002, VIII, 118 (Başlık: "el-Bekkâi"); Ömer Rızâ Kehhâle, *Mu'cemü'l-müellifîn terâcimü musanni'î'l-kütübi'l-'Arabîyye*, Beyrut: Müessesetü'r-Risâle, ty., IV, 75 (Başlık: "Veliyyüddin el-Bekkâi").

Kütüphane kayıtlarında da "**el-Bükâi**", "**el-Bukai**", "**el-Bekkai**", "**el-Bekka'i**", "**el-Bikai**" gibi çeşitli okumalarla karşılaşılmaktadır.

Sadece Bursalı Mehmed Tâhir, bu lakabın Bükâî'nin babasına ait olduğunu zannederek, onu “**Bükâîzâde**” şeklinde künyelendirmiştir.⁹

Bükâî'nin, kendi adını eserlerinin çeşitli yerlerinde “**eş-Şeyh Veliyyüddîn**”, “**Veliyyüddîn el-Bükâî b. Halîl**”, “**Veliyyüddîn b. Halîl el-Bükâî**”, “**Veliyyüddîn el-Bükâî**”, “**el-Bükâî**” vb. şekillerde verdiği ve “**Bükâî**” lakabını şiirlerinde mahlas olarak kullandığı görülmektedir.

Bükâî'nin adından, babasının adının “**Halîl**” olduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca “vefâtı” bölümünde geleceği üzere, *İstanbul Kısmet-i Askeriyye Sicilleri*'nde yer alan iki belgede onun eşinin, kayınvalidesinin ve beş çocuğunun isimleri zikredilmektedir. Buna göre eşi “**Nefise Hatun bint Mahmûd**”, kayınvâidesi “**Hadice Hatun bint Hasan**”, oğulları “**Osman Efendi**” ile “**Feyzullah Molla**”, kızları “**Âişe Molla**”, “**Habibe Molla**” ve “**Hadice**”dir.¹⁰

2- Doğumu

Bükâî 1103 (1691-92) tarihinden sonra doğmuş olmalıdır. Zira 25 Cemâziyelevvel 1166 (30 Mart 1753) Cuma günü bitirdiği *İzâhu'l-müşkilât* adlı eserinde, Hz. Peygamber ve Hz. Ebûbekir'in 63 yaşında vefât ettiklerini bildiren hadîsi şerh ederken “*kendisinin de o yaşta vefât etmeyi temennî ettiğini*” söylüyor. Dolayısıyla o eseri yazarken henüz 63 yaşına ulaşmadığı anlaşılıyor.¹¹

Bükâî'nin nerede doğduğu konusunda ise şu ana kadar herhangi bir bilgiye ulaşamadık. Ancak o birçok eserinin mukaddimesinde “*Kostantîniyye (İstanbul) şehrinde oturduğu*”nu söylüyor ve övgülerle hayır dualarda bulunuyor.¹²

9 Bursalı Mehmed Tâhir, *Osmanlı Müellifleri*, İstanbul: Matbaa-i Âmire, 1333, I, 46 (Başlık: “*Bükâîzâde Veliyyüddîn Efendi*”. Metin: “*Bükâî Halîl Efendi'nin oğludur.*”). Sadeleştirilmiş baskısında “**Bukâîzâde**” şeklinde verilmesi okuma hatasıdır. Bkz. Bursalı, *Osmanlı Müellifleri*, Haz. A. Fikri Yavuz-İsmail Özen, İstanbul: Meral Yayınevi, ts., I, 63. Bazı araştırmacılar da Bursalı'yı takip etmişlerdir. Meselâ: Muhammed Abay, “Osmanlı Döneminde Yazılan Tefsir ile İlgili Eserler Bibliyografyası (Tefsirler, Haşiyeler, Süre Tefsirleri, Tercümeleler)”, *Divan*, 1999/1, s. 267; İshak Doğan, *Osmanlı Müfessirleri*, İstanbul: İz Yayıncılık, 2011, s. 84 (Bu araştırmacı, müellifimizi Şeyhülislâm Hattât Veliyyüddîn Efendi [ö. 1182/1768] zannetmiş ve bu iki zat ile ilgili bilgileri karışık olarak vermiştir.).

10 *İstanbul Kısmet-i Askeriyye Sicilleri*, no: 337, vr. 36 (Küçük çocuklarına vasî tayini); no: 338, vr. 37-38 (Geride kalan mallarının satılarak mirasçılara taksimi).

11 Bükâî, *İzâhu'l-müşkilât*, Âtîf Efendi-502, vr. 132a (قال الفقير المحقر المعترف بالموت: فأنا متوقع أن أموت) (في هذا السن موافقة لهم، فتمنيت مطلوبي من باب الله تعالى لأجل «نبة المؤمن خير من عمله».) 1166-63=1103.

12 Bükâî, *Mükâşefetü'l-i'râb*, Medine Mektebetü'l-Melik Abdilazîz, Mecmûatü Ârif Hikmet-6/3, vr. 212b (السكان بمدينة قسطنطينية طيبة، ملجأ العلماء العظام، ومجمع العرفاء الكرام، صانها الحفيظ عن البلاء الجلي) (والخفي). *İzâhu'l-müşkilât*, Âtîf Efendi-502, vr. 1b (السكان بمدينة قسطنطينية طيبة، ملجأ العلماء العظام،) (والخفي). *İzâhu'l-mestûrât*, Trabzon İl Halk Ktp-337, vr. 1b (السكان في مدينة قسطنطينية طيبة، ملجأ العلماء العظام، ومجمع العرفاء الكرام، صانها الحفيظ عن البلاء الجلي) (والخفي). شارح هذا الشرح الشريف ولئى الدين البكائي إمام جامع قاضي العسكر في دار قسطنطينية حماها الله) 58b (والخفي). (السكان) (في مدينة القسطنطينية الطيبة، ملجأ العلماء العظام، ومجمع العرفاء الكرام، وصانها الحفيظ عن البلاء الجلي) (والخفي). *Ravzatü'r-reyâhîn*, Hacı Mahmud Efendi-1806/1, vr. 2a (السكان بمدينة القسطنطينية الطيبة، ملجأ العلماء) (والخفي). *Tefsîru sûretü'l-İhlâs*, Hacı Selim Ağa-

3- Tahsil Hayatı ve Hocaları

Bükâi'nin tahsil hayatı ve hocaları hakkında da şu ana kadar bir bilgiye ulaşamadık. Elbette pek çok hocadan ders almış olmalıdır. Ancak onun birçok eserinin sonunda, ana babasından sonra, müfred/tekil sığa ile “hocası (ولأستاذة)” için de dua etmesi dikkat çekicidir.¹³

4- Hocalığı ve Talebeleri

Bükâi birçok eserinin mukaddimesinde, o eseri “öğrencilerinin”,¹⁴ “bazı zeki öğrencilerinin”¹⁵ veya “zeki öğrencilerinden birinin”¹⁶ isteği üzerine kaleme aldığını söylüyor. Dolayısıyla onun pek çok öğrenci yetiştirdiğini anlıyoruz.

Bükâi'nin öğrencilerinden sadece **el-Hâc Hasan b. el-Hacı Mustafa** adlı öğrencisinin adına ulaşabildik. Aynı zamanda Bükâi'nin *Kimyâu'l-âşikîn* adlı eserinin müstensihisi olan bu zât, 1168 (1754-55) yılında tamamladığı nüsha-nın sonuna eklediği ferağ kaydında “Bükâi'nin kendisinin hocası olduğunu, ondan *Şifâ-i Şerîf, Delâ'ilü'l-hayrât, Mu'addilü's-salât, Tarikat-i Muhammediyye, Hısn-i hasîn, Şerhu Esmâi'l-Hüsna ve bazı muteber risâleleri okuduğunu ve Delâ'ilü'l-hayrât okuma icâzeti aldığını*” belirtiyor.¹⁷

- 494/1, vr. 13b مُفسِّرٌ هذا التفسير الشريف ولِيَّ الدين البكائي إمامٌ بجامع قاضي عسكر في بلدة قسطنطينية حماها الله (تعالَى عن البليتة).
- 13 Bükâi, *Şerhu's-Şifâ*, Kudüs el-Mektebetü'l-Hâlidiyye, Sîre-520, vr. 296b (غفر الله له ولوالديه) (الله له ولوالديه ولأستاذة، ولجميع المؤمنين والمؤمنات، يوم يقوم الحساب.); *İzâhu'l-müşkilât*, Âtif Efendi-502, vr. 145a (غفر الله له ولوالديه ولأستاذة، ولجميع المؤمنين والمؤمنات، يوم يقوم الحساب.); *İzâhu'l-mestûrât*, Trabzon İl Halk Ktp-337, vr. 58b (غفر الله له ولوالديه ولأستاذة، ولجميع المؤمنين والمؤمنات، يوم يقوم الحساب.); *Kimyâu'l-âşikîn*, Çorum Hasan Paşa YEK, İskilip Halk Ktp-1250, vr. 24b (غفر الله له ولوالديه ولأستاذة، ولجميع المؤمنين والمؤمنات، يوم يقوم الحساب.); *Ravzatü'r-reyâhîn*, Hacı Mahmud Efendi-1806/1, vr. 68a-68b (غفر الله له ولوالديه ولأستاذة، ولجميع المؤمنين والمؤمنات، يوم يقوم الحساب.); *Tefsîru sûretü'l-İhlâs*, Hacı Selim Ağa-494/1, vr. 13b (غفر الله له ولوالديه ولأستاذة، ولجميع المؤمنين والمؤمنات، يوم يقوم الحساب.);
- 14 Bükâi, *İzâhu'l-mestûrât*, Trabzon İl Halk Ktp-337, vr. 1b-2a (ولذا أردتُ تعليمه لطلّابِي، فسألتُ للطلّابِين: «هل تعرفون: من الشارح يشرح هذا الكتاب المرغوب المعروف في البعيد والقريب؟»، فقالوا: «لم نسمع عليه شرحا للشارحين، لكن نرجو أن يشرحه شرحا مختصرا مفيدا ...»، فأجبتُ إلى مسؤولهم).
- 15 Bükâi, *Mukâşşefetü'l-i'râb*, Medine Mektebetü'l-Melik Abdilaziz, Mecmûatü Ârif Hikmet-6/3, vr. 212b (ولذا سألتني بعضُ أذكِياءِ طُلّابِي وكِبَارِ الأناسِ أن يشرحوا شرحا مختصرا مفيدا ...، فأجبتُ إلى مسؤولهم.); *İzâhu'l-müşkilât*, Âtif Efendi-502, vr. 1b (ولذا قد سألتني بعضُ أذكِياءِ طُلّابِي وكِبَارِ الأناسِ أن يشرحوا شرحا مختصرا مفيدا ...، فأجبتُ إلى مسؤولهم.); *Kimyâu'l-âşikîn*, Çorum Hasan Paşa YEK, İskilip Halk Ktp-1250, vr. 1b (بعضُ أذكِياءِ طُلّابِي وكِبَارِ الأناسِ أن يشرحوا شرحا مختصرا مفيدا ...، فأجبتُ إلى مسؤولهم.);
- 16 Bükâi, *Hazînetü'l-ğulmân*, Medine Mektebetü'l-Melik Abdilaziz, Mecmûatü Ârif Hikmet-6/4, vr. 260a (قد سألتني بعضُ أذكِياءِ طُلّابِي أن أجمع له شرحا على «الأمثلة المختلفة» ينطق بلسان التركية ويشمل على القواعد) (الجزئية، فأجبتُ).
- 17 Bükâi, *Kimyâu'l-âşikîn*, Çorum Hasan Paşa YEK, İskilip Halk Ktp-1250, vr. 25a (وقد وقع الفراغُ من تحرير «شرح الأسماء الحسنَى»، بتأليف الأستاذ الأفخم، ومدقق الأنام والإمم، وسيد الأئمة وإمام، المتّصف بالجوهر والكرم، مولانا وليّ الدين بن خليل البكائي، المشتهر بالعلم والحلم، آدم الله تعالی دولته وإقباله، وزاد الله تعالی عمره وإجلاله، ووفقه بالأمور كلها دنيوية وأخروية، وأفاض عليه رحمته والبركة، ما دامت السماوات والأرضية، بيد العبد الفقير، المعترف بالعجز والتقصير، الحاج حسن بن الحاجي مصطفى، تجاوز الله عن سيئاتهم، وسرّ عيوبهم، ورفع درجاتهم وأنعمهم، بالنعمة الجليلة، بفضلها وكرمه العلية. أمين. وقرأت منه: «شفاء الشريف»، «دلائل الخيرات»، و«معدل الصلاة»، و«طريقة محمدية»، و«حصن حصين»، و«شرح أسماء الحسنَى» وبعضُ الرسائل المعترية بين العوامّ والخواص، وأخذته الإجازة بقراءة «دلائل الخيرات»، يبذل الله سيئاته إلى الحسنات، بالتسليمات والتحيات. الحمد لله على التوفيقات، والصلاة على نبيه بالتصدقات، صاحب الكرامات والمعجزات، الساعي إلى الخيرات والحسنات، وعلى آله الطاهرات والطيّبات، لسنة ثمانٍ وستين ومائة وألف من هجرة سيد المرسلين والكائنات، وسند الكائنين والموجودات. تمت. م.)

5- Hacılığı

Bükâî'nin 1160/1747 yılında yazdığı *Hazînetü'l-ğûlmân* adlı eserinin ferâğ kaydında kendisinden “el-Hacı” lakabıyla bahsetmesine¹⁸ bakılırsa, onun bu tarihten önce hac farîzasını yerine getirdiği söylenebilir. Nitekim bazı müstensihler de onu “hacı” lakabıyla zikretmişlerdir.¹⁹

6- Görevleri

Bükâî, Kazasker Abdurrahman Efendi Câmîinde imamlık, Vâlîde Câmîinde (Yeni Câmî) kürsü şeyhliği/vâizlik ve 1182/1768'de başlayan Osmanlı-Rus savaşında ordu şeyhliği görevlerinde bulunmuştur.

a) İmamlık

Bükâî, birçok eserinin hâtimesinde kendisinin “Kazasker (Abdurrahman Efendi) Câmîinin²⁰ imamı” olduğunu söylüyor.²¹

O eserlerin telif tarihlerine bakarak bu göreve 1160/1747 yılından önce tayin edildiğini ve en azından 1169/1754 yılına kadar bu görevi sürdürdüğünü-

- 18 Bükâî, *Hazînetü'l-ğûlmân*, (telif: 1160/1747), Medîne Mektebetü'l-Melik Abdilaziz, Mecmûatü Ârif Hikmet-6/4, vr. 268b (الحاجي ولي الدين البكائي إمام جامع قاضي عسكر).
- 19 Bükâî, *Hazînetü'l-ğûlmân*, Milli Ktp, Tokat Zile İlçe Halk Ktp-222/2, vr. 1b-18a (“Bu nüsha-i şerîfi tertib eden **Belde-i Kostantîniyyede vâki İmâm-ı Câmî-i Kâdiasker olan Şeyh el-Hâc Velîyyüddin el-Bükâî** olmağla kendi hattıyla kitâbet olunan nüshadan istinsâh olundu. Hak Teâlâ kendiden râzı ola, vâlîdeynine rahmet eyleye. Âmîn yâ Muîn. Sene 1222”).
- 20 **Kazasker (Abdurrahman Efendi) Câmîi**: Günümüzde İstanbul İli, Fatih İlçesi, Molla Gürani Mahallesi, Selim Sabit Sokağı'nda bulunan bu cami, “Kızıl Molla” ve “Kızıl Abdurrahman Efendi” lakaplarıyla tanınan Amasyalı Kazasker Abdurrahman Efendi (ö. 983/1575) tarafından 962/1555 yılında Mimar Sinan'a yaptırılmıştır. 1337/1918 yılında çıkan Fatih yangınında yanarak sadece dört duvarı kalmış; 1953 yılında halkın yardımlarıyla ihya edilmiş; 1957 yılında Millet Caddesi açılırken yolda kalacağı gerekçesiyle yıktırılmış, fakat yolda kalmamış; nihayet Muhittin Cesur tarafından rahmetli eşi Kevser Cesur hayrına 2011 yılında yeniden ihya edilmiştir. İmam Birgivi'nin (ö. 981/1573) de hocalarından olan Kazasker Abdurrahman Efendi'nin hayatı ve camii hakkında bilgi için bkz. Ahmet Turan Arslan, *İmam Birgivi Hayatı Eserleri ve Arapça Tedsiratındaki Yeri*, İstanbul: Seha Neşriyat, 1992, s. 28-29; Ayvansaraylı Hafız Hüseyin, “Kazasker Câmîi”, *Hadikatü'l-Cevami'*, İstanbul: Matbaa-i Âmire, 1281, I, 167; (haz. İhsan Erzi), İstanbul: Tercüman Yayınları, 1987, I, 230-231; A. Haki Demir vd., “Kazasker Câmîi”, *Fâtih Câmileri ve Diğer Târihi Eserler*, İstanbul: TDV Fatih Şubesi, 1991, s. 148-149; <http://www.hirkaiserivakfi.com/TR/795/Tamamlanmis-Projeler/Kazasker-Abdurrahman-Efendi-Camii.aspx> [26.10.2017]; Hamit Pilehvarian, “Kaybolan Mimar Sinan Yapılarından Kazasker Abdurrahman Camii ve İhya Problemleri”, *Uluslararası İstanbul Tarihi Yarımada Sempozyumu 2013*, editör: Nazlı Ferah Akıncı, s. 557-560.
- 21 Bükâî, *Hazînetü'l-ğûlmân*, (telif: 1160/1747), Medîne Mektebetü'l-Melik Abdilaziz, Mecmûatü Ârif Hikmet-6/4, vr. 268b (الحاجي ولي الدين البكائي إمام جامع قاضي عسكر); *Şerhu's-Şifâ*, (telif: 1165/1751), Kudüs el-Mektebetü'l-Hâlidiyye, Sîre-520, vr. 296b (ولي الدين البكائي بن خليل إمام) وولي الدين بن خليل البكائي إمام جامع قاضي عسكر سابق عبد الرحمن: (جامع قاضي العسكر. أفندي); *İzâhu'l-müşkilât*, (telif: 1166/1753), Atif Efendi-502, vr. 145a (ولي الدين البكائي ابن خليل) (إمام جامع قاضي عسكر); *İzâhu'l-mestûrât*, (telif: 1167/1754), Trabzon İl Halk Ktp-337, vr. 58b (إمام جامع قاضي عسكر); (إمام جامع قاضي عسكر); (إمام جامع قاضي عسكر في دار قسطنطينية حماها الله تعالى عن البلية.); *Kimyâü'l-âşikîn*, (telif: 1167/1754), Çorum Hasan Paşa YEK, İskilip Halk Ktp-1250, vr. 24b (ولي الدين البكائي ابن خليل إمام جامع قاضي عسكر.); *Tefsîru sûreti'l-İhlâs*, (telif: 1169/1756), Hacı Selim Ağa-494/I, vr. 13b (ولي الدين البكائي إمام بجامع قاضي عسكر في بلدة قسطنطينية حماها (الله تعالى عن البلية)).

nü söyleyebiliriz. Ancak bir sonraki görevi olan Vâlide Câmii (Yeni Câmi) kürsü şeyhliğine tayin tarihini henüz tespit edemediğimizden imamlık görevinin ne zaman sona erdiğini kesin olarak söyleyemiyoruz. Kaldı ki genel olarak haftada bir gün vaaz etmekten ibaret olan vâizlik görevini imamlık göreviyle birlikte yürütmüş olması da mümkündür. Nitekim mirasının taksim edildiği belgede görüldüğü üzere,²² vefat ettiğinde ikametgâhının Kazasker Abdurrahman Efendi Camii'nin de içinde bulunduğu Defterdâr Ahmed Çelebi Mahallesi²³ olması bu ihtimali desteklemektedir.

b) Kürsü Şeyhliği

Bükâi'nin ne zaman "**kürsü şeyhi**"²⁴ tayin edildiğini bilmiyoruz. Ancak "ordu şeyhi" tayin edildiğinde Vâlide Câmii/Câmii-i Cedîd²⁵ Şeyhi idi.²⁶

c) Ordu Şeyhliği

26 Cemâziyelevvel 1182 (8 Ekim 1768) Cumartesi günü Rusya'ya karşı savaş ilan edildi.²⁷

- 22 *İstanbul Kısmet-i Askeriyye Sicilleri*, no: 337, vr. 36 (Küçük çocuklarına vasî tayini); no: 338, vr. 37-38 (Geride kalan mallarının satılarak mirasçılara taksimi).
- 23 **Defterdar Ahmed Çelebi Mahallesi**: Günümüzde İstanbul İli, Fatih İlçesi, Molla Gürani Mahallesi'nin sınırları içinde kalan bu mahalle, adını II. Bayezid ve Yavuz Sultan Selim dönemlerinde iki defa defterdarlık yapan Defterdar Ahmed Çelebi'den (ö. 931/1524) almıştır. Defterdar Ahmed Çelebi'nin adigeçen mahallede yaptırdığı mescid, Lutfi Paşa'nın (ö. 970/1563) çeşme ve hamamının yakınında bulunduğu için "Lutfi Paşa Mescidi" ve günümüzde "Lutuf Paşa Câmii" adıyla anılır olmuştur. Bilgi için bkz. Ayvansaraylı, "Lutfi Paşa Mescidi", *Hadikatü'l-Cevami'*, I, 189-190; Demir vd., "Lutfi Paşa Mescidi", *Fâtih Câmileri ve Diğer Tarihî Eserler*, s. 158; İ. Aydın Yüksel, "Lütü Paşa Mescidi", *Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi*, İstanbul 1994, V, 231.
- 24 **Kürsü Şeyhi**: "Cuma günleri Cuma namazından sonra va'z edenler hakkında kullanılan bir tabirdir." Bilgi için bkz. Mehmet Zeki Pakalın, *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*, İstanbul: MEB Yayınları, 1993, I, 310 ("Cuma Vâizi"); II, 345 ("Kürsü Şeyhleri"); III, 158 ("Selâtin Şeyhliği"), 657 ("Zeyl Meşayihî"); Ümit Ekin, "Osmanlı Ordusunda Moral Yükseltici Bir Kurum Olarak Ordu Şeyhliği", *SAÜ Fen Edebiyat Dergisi (2008-1)*, s. 167-178; İsmail Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Devletinin İlimiye Teşkilatı*, 3. baskı, Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi, 1988, s. 186; İrfan Başkurt, "Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Kürsü Şeyhliği", *İslâm Araştırmaları Dergisi*, 27 (2012), s. 117-145; Reyhan Akbalık, *İstanbul'da Selâtin Camii Kürsü Şeyhleri (Cuma Vaizleri) (1826-1876)*, Yüksek Lisans Tezi, Bilecik: Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi SBE, 2014.
- 25 İstanbul Eminönü'nde bulunan, XVI. yüzyılın sonlarında inşasına başlanan ve XVII. Yüzyılın ikinci yarısında tamamlanan külliyeinin camii. Bilgi için bkz. Ahmet Vefa Çobanoğlu, "Yeni-cami Külliyesi", *DİA*, XLIII, 439-442.
- 26 M. Münir Aktepe, *Şem'dânî-Zâde Fındıklılı Süleyman Efendi Târîhi Mür'î't-Tevârîh*, İstanbul: Edebiyat Fakültesi Matbaası, 1978, II.A, 114-115 ("Ve Şevvâl [Şubat 1769]'de ... ve Ordu Şeyhliği Vâlide Câmii Şeyhi Veliyyüddin Efendi'ye tevcih kılınup, ..."); Ahmet Rüştü Fakazlı, *Azizzâde Hüseyin Râmiz Efendi'nin Zübdetü'l-Vâkı'ât Adlı Eserinin Tahlil ve Tenkitli Metni*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi SBE, 2016, s. 40-41 ("Mâh-ı Şevvâlî'l-Mükerrerem'in yedinci günü ... ve meşihat-i muasker Câmii-i Cedîd vâizi Veliyyüddin Efendi'ye sezâ olmağla tevcih ü i'tâ, ve ..."); Mehmed Süreyyâ, *Sicill-i Osmânî*, IV, 614 ("Katar meşâyihinden olup Vâlide Câmii şeyhi oldu."); Bursalı, *Osmanlı Müellifleri*, I, 46 ("İstanbul'ca 'Katar Meşâyihî' denilen kürsü şeyhlerinden fâzil, müttakî bir zât olup ...").
- 27 Danişmend, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, IV, 43.

7 Şevvâl 1182 (14 Şubat 1769 Salı) günü Bükâî “**ordu şeyhi**”²⁸ tayin edildi.²⁹

Çadır, çerge, harcırah, koçi ve bârgîr masrafları için 40 kîse (59 guruş) verildi.³⁰

24 Zilkade 1182 (2 Nisan 1769) Pazar günü ordu Davutpaşa Sahrası'ndan yola çıktı.³¹

12 Receb 1183 (11 Kasım 1769) Cumartesi günü ordu kışı geçirmek üzere Babadağ³² kasabasına ulaştı.³³

Babadağ'ında iken bir dilekçe yazıp, “ordu sefere çıkarken kendisine verilen harcırah ile on aydır idare etmeye çalıştığını, fakat artık iyice zarurete düştüğünü” belirterek, “yaklaşmakta olan Ramazan ayını huzur içinde geçirebilmesi için kendisine kifayet miktar medâr-ı maâş verilmesini” talep etti³⁴

28 **Ordu Şeyhi:** “Askerleri gaza ve cihada teşvik ve ordunun muzafferiyetine dua için bulunduranlar hakkında kullanılan bir tabirdir.” Bilgi için bkz. Pakalın, “Ordu Şeyhi”, *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*, II, 729; Ekin, “Osmanlı Ordusunda Moral Yükseltici Bir Kurum Olarak Ordu Şeyhliği”, *SAÜ Fen Edebiyat Dergisi* (2008-I), s. 167-178.

29 Aktepe, *Şem'dânî-Zâde Fındıklı Süleyman Efendi Târîhi Mür'it-Tevârîh*, II.A, 114-115 (“Ve Şevvâl [Şubat 1769]'de ... ve Ordu Şeyhliği Vâlide Câmîi Şeyhi Velîyyüddin Efendi'ye tevcih kılınup, ...”); Fakazlı, *Azizzâde Hüseyin Râmiz Efendi'nin Zübdetü'l-Vâkı'ât Adlı Eserinin Tahlil ve Tenkitli Metni*, s. 40-41 (“Mâh-ı Şevvâlî'l-Mükerrem'in yedinci günü ... ve meşihat-i muasker, Câmî-i Cedid vâzi Velîyyüddin Efendi'ye sezâ olmağla tevcih ü itâ, ve ...”); Mehmed Süreyyâ, *Sicill-i Osmânî*, IV, 614 (“1182'de Ordû-yı Hümâyûn şeyhi oldu.”); Bursalı, *Osmanlı Müellifleri*, I, 46 (“Vefâtından bir sene evvel Ordu Şeyhi olmuştu.”).

30 Ahmet Öğreten, *Mustafa Keshî İbretnümâ-yı Devlet (Tahlil ve Tenkitli Metin)*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: İstanbul Üniversitesi SBE, 1996, s. 73 (“Şeyh-i Ordû-yı Hümâyûn. Efendî-i mûmâ ileyhe çadır ve çerge ve harc-ı râh ve koçi ve bârgîr behâsı verildi. Kîse: 40”), 205 (“Berâ-yı sefer-i hümâyûn Ordû-yı hümâyûn Şeyhi Velî Efendî'ye harc-ı râh ve koçi ve bârgîr behâsî-cün, guruş 59”).

31 Muharrem Saffet Çalışkan, *(Vekâyi'nüvis) Enverî Sadullah Efendi ve Tarihinin I. Cildi'nin Metin ve Tahlili (1182-1188/1768-1774)*, Doktora Tezi, İstanbul: Marmara Üniversitesi SBE, 2000, s. 20; Öğreten, *Mustafa Keshî İbretnümâ-yı Devlet (Tahlil ve Tenkitli Metin)*, s. 103, 215.

32 **Babadağ:** “Romanya'da Dobruca bölgesinin kuzeyinde eski bir Türk yerleşim merkezi.” Bilgi için bkz. Münir Aktepe, “Babadağ”, *DİA*, IV, 371-372.

33 Çalışkan, *(Vekâyi'nüvis) Enverî Sadullah Efendi ve Tarihinin I. Cildi'nin Metin ve Tahlili (1182-1188/1768-1774)*, s. 87.

34 BOA, Fon Numarası: C. AS., Dosya: 66, Gömlek: 3129 (“Devletlû, necâbetlû, bîkesâna merhametlû, sâhibü'd-Devleti'l-'Alîyye, ve hâdimü's-Şerî'atî'l-Muhammedîyye, ve zü's-şefekati ve'l-merhameti'l-vefîyye, edâmeha'llâhü te'âlâ bi's-se'âdeti'l-ebediyye, ve ebkâhü fi makâmihî bi'l-fehâmeti's-sermediyye, keremkâr-ı arzihâl-i dâ-i dîn ü devlet-i dirîneleri oldur ki bu dâ-i muhlis-ı kadîmleri me'mûren asâkir-i makrûn bi'n-nusret ve livâ-i şerîf ile İslâmbol'dan hurûcumuz vaktinde vaz'-ı Kânûn-i Kadîm ve resm-i 'âdî üzere eslâfımıza verilen harcırah-ı mu'ayyene verilmişdi. Ol günden bu âna dek on aydır tesviye-i umûr edip inşâallâhü Te'âlâ haseb-i hâlimizi ve zarûret-i umûrumuzu bir kîmseye îlân etmeksiz makarr-ı me'vâmuza gideriz derken ??? ve'l-kader 'kul küllün min indillâh' âyet-i kerîmesi musdâkınca kışlak ??? dîn ü devlet-i kadîm-i muhlisinizin def-i zarûreti lâ-büd sene-i sâbûkın ??? ahvâli perişan 'inâyetlû bu dâ'ilerine mürüvetlû efendimizin ma'lûm ??? eden se'âdetlû şehri-suyâmumuzu alâ vecihî't-ta'zîm dutup safâ-i ??? el-bâl ez dil-i cân efendimin duâ-i hayrında olmak bâbında hezâr ??? cesâret olundu. Bâkî kerem men lehül-emrindir. Mine'l-muhlisi'd-dâ'î ??? vâiz-i ordû-yı ??? nusrete makrûn ???” [Soru işaretli olan yerler yarıktır.]

ve talebi uygun görülerek 18 Şaban 1183 (17 Aralık 1769 Pazar) günü kendisine 150 kuruş verilmesi için Baş Muhasebe'ye emir çıktı.³⁵

7- Vefatı

Osmanlı ordusunun kışı geçirdiği Babadağı kasabasından çıkış hazırlıkları sürerken, önce 9 Muharrem 1184 (5 Mayıs 1770) Cumartesi günü **Sipâhiler Ağası Ali Bey** vefat ederek kasabada bulunan Sultan Bayezid Han Câmîi'nin haziresine defnedildi.³⁶ Ertesi, 10 Muharrem 1184 (6 Mayıs 1770) Pazar günü de **Bükâî** vefat etti ve yerine Halvetî-Cerrâhî meşâyhinden **Hâfız Mustafa Efendi**³⁷ (ö. 1208/1793-94) tayin edildi.³⁸

35 BOA, Fon Numarası: C. AS., Dosya: 66, Gömlek: 3129 ("Arz-ı bendeleridir ki, Ordû-yi Hümâyûn Şeyhi sâhib-i arzihâl Velîyyüddîn Efendi dâ'ileri eslâfî misillü meşâtada def-i zarûretîçün Ordû-yi Hümâyûn hazînesinden mîkdâr-ı kifâye kendüye medâr-ı ma'âş i'tâ buyurulmasını istid'â eder. Ma'lûm-i devletleri buyuruldukdâ sâdır olan fermân-ı 'âlileri mücebince sâbûkı üzere def-i zarûretîçün yüz elli guruş verilmek üzere Baş Muhâsebeye kayd olunup tezkiresi verilmek bâbında fermân devletlü 'inâyetlü Sultanun hazretlerindedir. Tezkire verile. Fî 18 Ş. Sene 1183. İmza").

36 Çalışkan, (Vekâyi'nüvis) Enverî Sadullah Efendi ve Tarihinin I. Cildi'nin Metin ve Tahlili (1182-1188/1768-1774), s. 117 ("Mevkib-i Hümâyûn'un Babadağı meşâtasından hurûc ideceği esnâda ordû-yi hümâyûn'da sipâhiler ağası olan Ali Beğ'in bir mîkdar mîzâcında inhîrâf vâkî olmağla ... ve şehri-i Muharremü'l-Harâm'un dokuzuncu Sebt günü metâ'-ı gurur-ı çend-rûze-i dünyevîyyeyi bekâ-yi ebedî'ye ibdâl eyleyüb, ten-i mağfîret-endüdi Babadağı kasabasında vâkî Sultan Bâyezîd Hân Câmî-i Şerîfî hazîresinde kendüsünden mukaddemce vefât iden dâmâdları mektûbî-i sadrîa'zamî ser-halîfesi Abdülhamîd Efendi merkadi civârına defn olundu. ..."); Vâsıf, Mehâsinü'l-âsâr ve hakâiku'l-ahbâr, II, 46 ("... bilfîl sipâhiler ağası olan Ali Beğ ... mâh-ı mezkûrun dokuzuncu günü destkeş-i 'âlem-i fânî ve 'âzîm-i semt-i câvidânî oldu. ..."); Aktepe, Şem'dânî-Zâde Fundıklılı Süleyman Efendi Târîhi Mür'it-Tevârîh, II.B, 26-27 ("der Muharrem [Mayıs 1770], ve vefât-ı Ağa-yı Sipâhiyân Ali Bey, birader-i Sadr-ı âzam der ordu, ve vefât-ı Şeyh-i Ordu Bükâî Velîyyüddîn Efendi, ve nasb-ı şeyh-i Halvetîyye Hâfız Mustafa Efendi, ve ..."), 38 ("ve sadr-ı âzâmın birâderi olup, Sipâhiler Ağası olan Ali Bey orduda raht-keş-i kişver-dâr-ı bekâ olup, ...").

37 Hâfız Mustafa Efendi ve kurduğu "Ordu Şeyhi Tekkesi (/Yesârîzâde Tekkesi/Yeşil Tekke" hakkında bilgi için bkz. Tabîbzâde Zâkir Şükrü, Derûn-i İslâmbol'da Hânkâhlar Beyânındadır, İBB Atatürk Kitaplığı, Belediye Yazmaları, K0075, vr.6b; a. mlf., "İstanbul Tekkeleri Silsile-i Meşâyihi", Neşre hazırlayan: Şinasi Akbatu, İslâm Medeniyeti Mecmuası, Cilt: IV, Sayı: 4, Haziran 1980, s. 61; Mehmet Cemal Öztürk, Şeyh Nüreddin Cerrâhî (K.S.) ve Cerrâhiye Tarikatı, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi SBE, İstanbul 1999, s. 30-32, 100-102; Ramazan Muslu, Osmanlı Toplumunda Tasavvuf [18. Yüzyıl], 1. Baskı, İstanbul: İnsan Yayınları, 2003, s. 83, 90; Hür Mahmut Yücer, Osmanlı Toplumunda Tasavvuf [19. Yüzyıl], 1. Baskı, İstanbul: İnsan Yayınları, 2003, s. 183, 194-195, 652-653; Fatih Köse, İstanbul Halvetî Tekkeleri, Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi SBE, İstanbul 2010, s. 211-212.

38 Çalışkan, (Vekâyi'nüvis) Enverî Sadullah Efendi ve Tarihinin I. Cildi'nin Metin ve Tahlili (1182-1188/1768-1774), s. 117 ("... Mür-i mûmâ-ileyhin vefât eylediğinin irtesi Bazar günü ordû-yi hümâyûn şeyhi Bekâî [doğrusu: Bükâî] Velîyyüddîn Efendi dahi vefât itmeğle, yerine Mevkib-i Hümâyûn'da mevcûd tarikat-ı Halvetîyye meşâyhinden Hâfız Mustafa Efendi ordu şeyhi nasb olundu."); Vâsıf, Mehâsinü'l-âsâr ve hakâiku'l-ahbâr, II, 46 ("... Bir gün sonra ordu şeyhi Bükâiy Velî Efendi dahi hayât-ı müsteâr-ı dünyevîyye ile handân iken derd-i nâgeh-zuhûr ile giryân ve ol dahi cânib-i âhirete revân olup, ordu meşîhati ile meşâyh-i Halvetîyyeden Hâfız Mustafa Efendi kesb-i mâye-i arzû-mend eyledi."); Aktepe, Şem'dânî-Zâde Fundıklılı Süleyman Efendi Târîhi Mür'it-Tevârîh, II.B, 26-27 ("der Muharrem [Mayıs 1770], ve vefât-ı Ağa-yı Sipâhiyân Ali Bey, birader-i Sadr-ı âzam der ordu, ve vefât-ı Şeyh-i Ordu Bükâî Velîyyüddîn Efendi, ve nasb-ı şeyh-i Halvetîyye Hâfız Mustafa Efendi, ve ..."), 38 ("... ordu şeyhi olan Velîyyüddîn Efendi, ertesi gün kezâlik terk-i beytül-ahzân-ı cism-i gangîn eyledi.").

Bükâî geride eşi **Nefise Hatun bint Mahmûd**, oğulları **Osman Efendi** ve **Feyzullah Molla** ile kızları **Âişe Molla**, **Habibe Molla** ve **Hadice**'yi bıraktı. 2 Safer 1184 (28 Mayıs 1770 Pazartesi) günü önce henüz küçük olan Feyzullah Molla ile Hadice'ye anneanneleri **Hadice Hatun bint Hasan** vasî tayin edildi;³⁹ sonra da mirasçılarının ve vasînin talepleri üzerine malları satılarak hak sahiplerine taksim edildi.⁴⁰

II- ESERLERİ

Velûd bir müellif olduğu anlaşılan Bükâî, tespit edebildiğimiz kadarıyla: Tefsir (1 adet); hadis, siyer ve şemâil (4 adet); akâid ve kelâm (3 adet); fıkıh (3 adet); İslâm tarihi, vaaz ve irşâd (4 adet); ve Arap dili (3 adet) alanlarında, çoğu risâle ebadında 18 eser kaleme almıştır.

Bükâî'nin eserlerinden beşi Türkçe, diğerleri Arapçadır. Türkçe olanların da mukaddimeleri; en azından besmele, hamdele ve salveleleri Arapçadır. Öte yandan Arapça olanların da pek çok yerinde Türkçe nazımlar yer almaktadır.

Sonraki dönemde yazılan kaynaklarda/araştırma eserlerinde Bükâî'nin vefât ettiği yerin "İstanbul", tarihin "1183 (1769-70)" gösterilmesi hatalıdır: Mehmed Süreyyâ, *Sicill-i Osmânî*, IV, 614 ("1183 Muharrem'inde irtihal eyledi."); Bursalı, *Osmanlı Müellifleri*, I, 46 ("1183 İstanbul'da irtihâl etti."); Bağdatlı İsmail Paşa, *Hediye-yetü'l-ârifin esmâü'l-müellifin va âsârü'l-musannifin*, İstanbul: 1955, II, 501 (vefat yerini belirtmiyor); Zirikli, *A'lâm*, VIII, 118; Kehhâle, *Mu'cem*, IV, 75; Ali Rıza Karabulut vd, *Mu'cemü't-târîhi't-türâsi'l-İslâmî fi mektebâti'l-âlem*, Kayseri: Dâru'l-Akabe, ty., V, 3887.

- 39 *İstanbul Kısmet-i Askeriyye Sicilleri*, no: 337, vr. 36 ("Mahmiyye-i İslâmbol'da Defterdâr Ahmed Çelebi Mahallesi ahâlisinden Ordû-yi Hümâyûn Şeyhi olup Ordû-yi Hümâyûn'da bundan akdem vefât eden eş-Şeyh Velîyyüddin Efendi b. Halîl'in sulbî sağıre oğlu Feyzullah ve sulbiyye sağıre kızı Hadice'nin tesviye-i emirlerine kibel-i Şer'den bir vasî nasbı lâzım ve mühim olmağın emânet ile ma'rûfe ve istikamet ile mevsûfe ve her vechile vasiyyet 'uhdesinden gelmeğe kadire idiği zeyl-i kitâbda muharrerü'l-esâmî müslîmin haberleriyle lede's-Şer'îl-Enver Zâhir ve nümâyân olan sağırân-ı mezbûrânın min kibelî'l-ümm ceddeleri işbu bâisetü'l-kitâb Hadice Hâtun ibnet-i Hasan, Hâkim Efendi Hazretleri sağırân-ı mezbûrânın vakt-i rüşd ü sedâdlarına değün tesviye-i emirlerine vasî nasb u tayin buyurdıklarında ol dahi ber vech-i muharrer vesâyet-i mezbûreyi kabul ve hizmet-i lâzîmelerini kemâ yenbağî edâya ta'ahhüd ve iltzâm etmeğün mâ-vaka' bi't-taleb ketb olundu. Fî 2 Saferü'l-Hayr sene 1184." [Şâhidlerin isimleri]). Bükâî'nin eşi sağ olduğu halde anneannenin vasî tayin edilmesi, o eşin Bükâî'nin ikinci eşi olup çocukların annesi olmadığı şeklinde yorumlanabilir.
- 40 *İstanbul Kısmet-i Askeriyye Sicilleri*, no: 338, vr. 37-38 ("Mahmiyye-i İslâmbol'da Defterdâr Ahmed Çelebi Mahallesi ahâlisinden Ordû-yi Hümâyûn Şeyhi olup hâlen Ordû-yi Hümâyûn'da bundan akdem vefât eden eş-Şeyh Velîyyüddin Efendi b. Halîl'in verâseti zevce-i menkûha-i metrûkesi Nefise Hâtun ibnet-i Mahmud ile sulbî kebir oğlu Osman Efendi ve sulbiyye kebir kızıları Âişe Molla ve Habibe Molla'ya sulbî sağır oğlu Feyzullah Molla ve sulbiyye sağıre kızı Hadice'ye mühasıra olduğu şer'an zâhir ve mukarrer olduktan sonra; sağırân-ı mezbûrânın min kibelî'l-ümm ceddeleri ve tesviye-i emirlerine bâ hüccet mansûbe vasileri Hadice Hâtun ibnet-i Hasan ve mezbûrûn Nefise Hâtun ve Osman Efendi ve Âişe Molla ve Habibe Molla talep ve ma'rifetleriyle tahrîr ve bey' ve taksim olunan terike-i Merhûm-i mezbûrdur ki ber vech-i âtî zikr olunur. Fî 2 Safer sene 1184." [Belgenin devamında terikenin listesi verilerek herbirine kıymet biçilmiştir. Buna göre 67 kitap = 50.757 akçe; 10 ev eşyası/giyecek ve 60.000 nakit = 68.140 akçe; Toplam: 118.897 akçe miras kalmış; Mehir borcu, vergi ve satış işlemleri için 12.647 akçe çıkarılmış; geriye kalan 106.250 akçe mirasçılar arasında ferâiz hükümlerine göre taksim edilmiştir.]).

Eserlerinde daha çok, mesleği olan imâmlık ve vâzlikten kaynaklandığı anlaşılan, vaaz ve eğitim üslûbu kendini göstermektedir. Bu çerçevede şiire ayrı bir önem verdiği görülmektedir; bir kısmı kendisine ait olan pek çok şiir eserlerine serpiştirilmiştir. İfâdelerinde kendi cümlelerinden çok “Rabbânî âlimler”in ibârelerini tercih etmektedir. Eserlerinin çoğunun müellif nüshaları bulunmadığı için kesin bir dille söyleyememekle beraber, özellikle Arapça ibârelerinde kendisinden kaynaklandığı anlaşılan bazı gramer hatalarına rastlanmaktadır.

Bükâî'nin eserlerinin nüshalarının oldukça geniş bir alana yayıldığı görülmektedir. Yurt içinde İstanbul başta olmak üzere, Ankara, Balıkesir, Burdur, Çankırı, Çorum, Kastamonu, Manisa, Tokat ve Trabzon'da; yurt dışında ise Kudüs, Mekke, Medîne ve Riyad'da çeşitli eserlerinin nüshalarına rastlanmaktadır.

Bu bölümde Bükâî'nin eserlerini önce konularına göre kısımlara ayırarak, ardından her bir kısma giren kitapları kendi içinde mümkün olduğu kadar kronolojik bir şekilde tanıtmaya çalışacağız.

A- TEFSİRE DAİR ESERİ

Bükâî'nin tefsire dair sadece bir eserini tespit edebildik:

- *Tefsîru Sûreti'l-İhlâs/Erbeûne Hadîsen fî Fazîleti Sûreti'l-İhlâs*

(تفسير سورة الإخلاص/أربعون حديثاً في فضيلة سورة الإخلاص)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında da zikredilen⁴¹ bu çalışma, İhlâs Sûresinin tefsirine dairdir.

Mukaddimededen sonra beş kısımdan oluşmaktadır.

Birinci Kısım: Sebeb-i nüzûlü.

İkinci Kısım: Âyetlerinin, kelimelerinin ve harflerinin sayısı.

Üçüncü Kısım: İsimleri.

Dördüncü Kısım: Manaları.

Beşinci Kısım: Fazîletleri.

41 Bursalı, *Osmanlı Müellifleri*, I, 46 (“*Tefsîr-i Sûre-i İhlâs*”); Carl Brockelmann, *Geschichte der Arabischen Litteratur Supplementband*, Leiden 1937-42, II, 946 (“*Al-Īdāḍ al-arbaʿdn fī bayān faḍāʾil sḌrat al-İḌlāḍ*”); Bağdatlı, *Hedîyyetü'l-ʿarîfîn*, II, 501 (“*Tefsîru Sûreti'l-İhlâs*”); a. mlf., *İzâhu'l-meknûn fî'z-zeyli alâ Keşfi'z-zunûn an esâmi'l-kütûbi ve'l-fünûn*, İstanbul: MEB Yayınları, 1945 (1. Cilt), 1947 (2. Cilt), I, 306 (“*Tefsîru Sûreti'l-İhlâs*”); Ziriklî, *A'lâm*, VIII, 118 (“*el-Ehâdisü'l-erbeûn fî beyâni fezâilî Sûreti'l-İhlâs*”); Kehhâle, *Mu'cem*, IV, 75 (“*Tefsîru Sûreti'l-İhlâs*”); Karabulut vd, *Mu'cem*, V, 3887 (“*Tefsîru Sûreti'l-İhlâs*”).

Bükâî'nin, isim vermeden dönemin **Şeyhülislâm**'ına⁴² ithâf etmek üzere kaleme aldığı bu eserin iki yazma nüshasını tespit edebildik.⁴³ Ayrıca Kuveyt'te Latîfe Ali Ahmed Abdurrahman tarafından bu kitap üzerine yüksek lisans seviyesinde bir tahkik çalışması da yapılmıştır.⁴⁴

Ferağ kaydına göre, Evâil-i (1-10) Şâban 1169 (1-10 Mayıs 1756) tarihinde akşamları yatsı arasında telifi tamamlanmıştır.⁴⁵

Başlı şöyledir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الحمد لله الذي بين ذاته بالأحد، وأظهر صفاته بالصمد، ونزّهه عن الشبيه والوالد والولد. والصلاة والسلام على خير خلقه مُحَمَّد، وعلى آله وأصحابه الذين يُمدحون بالقرآن الممجّد. وبعد: فلما رأيتُ رغبةً مَفْحَرِ العلماء العظام، ... أعني به: منبع العلم والحلم والأدب، ... مولانا شيخ الإسلام والدين، ... والتفاتة إلى العلماء والضعفاء، وخصوصاً إلى هذا البائس الفقير الحقيير ولي الدين البكائي، حتى قال لي: «اجلس»، فجلست امتثالاً لأمره، فأنستُ من جانبه نوراً، ... فتفكرتُ ذاتَ يومٍ في وُضْلةِ جنابِ حضرته، ولقاءِ ذاته، ولم يكن لي هديةً تليقُ بصفاته، غير أن أهدي له عَجالةً وافيةً، ... فأردتُ أن أفيسر سورة الإخلاص، بعونِ الله المَلِكِ الحَلَّاصِ، ... وربّتها على خمسة أقسام: القسم الأول: في ذكر سبب نزولها. والقسم الثاني: في ذكر عدد آياتها وكلماتها وحروفها. والقسم الثالث: في ذكر أسمائها. والقسم الرابع: في ذكر معانيها. والقسم الخامس: في ذكر فضائلها.

42 Bükâî, *Tefsîru Süreti'l-İhlâs*, Hacı Selim Ağa-494/1, vr. 1b-2a; Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu-1439/1, vr. 10b-11a.

Eserin tamamlandığı tarih, **Damadzâde Feyzullah Efendi**'nin (1112-1175/1700-1761) birinci Şeyhülislâmlık dönemine (27 Şâban 1168-28 Şevvâl 1169/8 Haziran 1755-26 Temmuz 1756) rast geliyor. Damadzâde Feyzullah Efendi hakkında bilgi için bkz. Müstakimzâde Süleyman Sâdeddîn, *Devhatü'l-Meşâyih mea Zeyl*, İstanbul ty., s. 99-100; *İlmüyye Sâlnâmesi*, İstanbul: Matbaa-i Âmire, 1334, s. 528-529; Abdülkadir Altunsu, *Osmanlı Şeyhülislâmları*, Ankara: Ayıldız Matbaası, 1972, s. 138; Mehmet İpşirli, "Feyzullah Efendi, Damadzâde", *DİA*, XII, 525-526.

43 Bükâî, *Tefsîru Süreti'l-İhlâs*, 1- Hacı Selim Ağa-494/1, vr. 1b-14a (Kütüphane kaydındaki adı *Erbâüne hadisen fi fadilet Süreti'l-İhlâs* [أربعون حديثاً في فضيلة سورة الإخلاص] şeklindedir. Müstensih adı ve istinsah tarihi yoktur); 2- *Milli kütüphane Yazmalar Koleksiyonu-1439/1*, vr. 10b-27a (Müstensih: el-Hâc Hüseyin Rükneddîn Ebü'l-İs'âd b. el-Hâc Ahmed b. Ahmed. İstinsâh tarihi: 1237 [1821-1822]).

Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu-703/2 (vr. 79a-167b)'de Bükâî adına kayıtlı olan nüsha, müellifi belli olmayan farklı bir İhlâs sûresi tefsiri olup Türkçedir ve sonu eksiktir.

44 Latîfe Ali Ahmed Abdurrahman, *Tahkîku ve dirâsetü Kitâbi Tefsîri Süreti'l-İhlâs li-Velîyyiddîn b. Halîl el-Bükâî el-müteveffâ 1183*, Kuveyt: Câmîatü'l-Kuveyt Külliyyetü'd-Dirâsâtî'l-Ulyâ, el-Hadis ve Ulûmuh, 1428/2008, 316 s.

45 Bükâî, *Tefsîru sûreti'l-İhlâs*, Hacı Selim Ağa-494, vr. 13b-14a (فقد وقع الفراغ بتنميقة، بحسن عون الله) فقد وقع الفراغ بتنميقة، ومد يد محض الحب وتشويقه، ومد يد محض القلب وتدويقه، ووثاق همة القلب وتدويقه، ووسط انشراح اليقين وتشريقه، في أوائل شعبان الشريف بين العشاءين، ودعوتُ إلى الله تعالى، مستمداً في ساحة كرمه الذي لا يُردُّ السائل في بابه، ورجوتُ إجابته في حقّ النشر، والشكر على الإحسان، إن شكره غير مقدور، إلا أن العاجز بعد السعي معذور، وهو حسبي ونعم الوكيل. والصلاة والسلام على خير الأنام، وعلى آله وأصحابه الكرام، عدد ما يُرسم بالأقلام، ما دام الابتداء والاختتام. سبحان ربك رب العزة عما يصفون، وسلام على المرسلين، والحمد لله رب العالمين. أمين. سنة ٩٦١١. أموت ويبقى كل ما [قد] كتبته/فيا ليت من يقرأ كتابي دعا ليا/العلي إلهي تغف عني خطيئتي/وتغفر زلاتي (وسوء فعاليا/).

B- HADİS, SİYER VE ŞEMÂİLE DAİR ESERLERİ

Bükâi'nin hadis, siyer ve şemâile dair dört eserini tespit edebildik:

1- Şerhu'l-Erba'in (شرح الأربعين)

Bükâi, aşağıda tanıtılacak olan Şerhu's-Şifâ adlı eserinin 2. Cildinin ilk sayfasında, Kâdi İyâz'ın (ومُنَاصِحَتَهُ) ifadesini şerh ederken (الدينُ النصيحةُ لله ولرسوله) hadîs-i şerîfini zikreder ve bu hadisin manasını Şerhu'l-Erba'in adlı eserinde açıkladığını belirtir.⁴⁶

Şerhu's-Şifâ'dan (1163/1750) önce yazıldığı ve adından kırk hadis şerhi olduğu anlaşılan bu eserin henüz herhangi bir nüshasını tespit edemedik.

2- Şerhu's-Şifâ (شرح الشفاء)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında zikredilmeyen bu çalışma, Kâdi İyâz'ın (ö. 544/1149)⁴⁷ eş-Şifâ bi-ta'rîfi hukûkî'l-Mustafâ⁴⁸ adlı meşhur eserinin şerhidir.

Memzûc şerh metoduyla yazılan ve iki ciltten oluşan bu çalışmanın, tespitlerimize göre, sadece 1. cildinin son sayfası ile 2. cildinden ibaret olan tek nüshası günümüze ulaşabilmiştir.⁴⁹

Ferâğ kayıtlarına göre 1. cildin te'lifi Zilhicce 1163 (Kasım 1750) tarihinde;⁵⁰ 2. cildin te'lifi ise 15 Muharrem 1165 (3 Aralık 1751) Cuma gecesini tamamlanmıştır.⁵¹

46 Bükâi, Şerhu's-Şifâ, Kudüs el-Mektebetü'l-Hâlidîyye, Sîre Nebeviyye-520, vr. 1b («الدين») كما وردَ: «النصيحة لله ولرسوله وكتابه ولأئمة المسلمين وعامتهم»، وقد أوضحتُ معنى هذا الحديث في «شرح الأربعين».

47 Kâdi İyâz: «Eb'ül-Fazl İyâz b. Mûsâ b. İyâz el-Yahsubî (476-544/1083-1149). Mâlikî kadısı, hadis, fıkıh ve dil âlimi.» Hayatı ve eserleri hakkında bilgi için bkz. M. Yaşar Kandemir, «Kâdi İyâz», *DİA*, XXIV, 116-118.

48 eş-Şifâ: «Kâdi İyâz'ın Peygamber sevgisine ve Hz. Peygamber'in müslümanlar üzerindeki haklarına dair eseri.» Eserin tanıtımı ve üzerine yapılan çalışmalar hakkında bilgi için bkz. M. Yaşar Kandemir, «eş-Şifâ», *DİA*, XXXIX, 134-138.

49 Bükâi, Şerhu's-Şifâ, Kudüs el-Mektebetü'l-Hâlidîyye-1348, Sîre Nebeviyye-520, 1a-296b (Bu nüshanın hattı Bükâi'nin Babadağ'ında yazdığı dilekçenin [BOA, Fon Numarası: C. AS., Dosya: 66, Gömlek: 3129] hattına çok benzemektedir. Müstensih adı da zikredilmediğine göre, müellif hattı olma ihtimali yüksektir.). Nüshanın tanıtımı için bkz. Nazmî el-Cu'abe, *Fihrisü mahtûtâtî'l-Mektebetü'l-Hâlidîyye el-Kuds*, Londra: Müessesetü'l-Furkân li't-Türâsî'l-İslâmî, 1427/2006, s. 601-602.

50 Bükâi, Şerhu's-Şifâ, Kudüs el-Mektebetü'l-Hâlidîyye-1348, Sîre Nebeviyye-520, vr. 1a (aynı zamanda 1. Cüz'ün son sayfası: 413a) «القسم الثاني»، وقد تمَّ نصفُ الكتاب، بعون الملك الوهاب، ويتلوه «القسم الثاني»، الذي ليس له ثاب، في هذا الباب، عند أرباب الألباب. حَزَرَ هذا الكتاب، بعون الله الوهاب، الشيخ ولي الدين، تحريرًا في ذي (الحجة سنة ٣٦١١).

51 Bükâi, Şerhu's-Şifâ, Kudüs el-Mektebetü'l-Hâlidîyye, Sîre Nebeviyye-520, vr. 296b (وقد الفراغ من تحرير هذا الشرح الشريف، بعون الله الملك اللطيف، فله الحمد على الإنعام، والصلاة والسلام على خير الأنام، وعلى آله وأصحابه الكرام، عدد ما يُرسم بالأقلام، ما دام الابتداء والاختتام. وقد ختمتُ هذا الشرح اللطيف، بعون الملك الرؤوف، في ليلة الجمعة بعد العشاء خمس عشر في المحرم الشريف، في سنة خمس وستين ومائة ألف من الهجرة النبوية. سَوَّدَهُ الفقيهُ الحقيق، المعترف بالعجز والتقصير، ولي الدين البكائي بن خليل، إمام جامع قاضي العسكر، غفر الله له ولوالديه ولأستاده، ولجميع المؤمنين والمؤمنات، يوم يقوم الحساب، نعم المولى ونعم الوهاب. سبحان ربك رب العزة عما يصفون، وسلام على المرسلين، والحمد لله رب العالمين. اللهم صلِّ وسلِّم على محمدٍ وعلى آله وأصحابه أجمعين. تمت سنة 5611. م).

Dört kısımdan oluşan eş-Şifâ'nın ikinci kısmının şerhiyle başlayan 2. Cildin başı şöyledir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَبِهِ نَسْتَعِينُ، ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، الَّذِي يَجِبُ أَنْ يَبْدَأَ بِذِكْرِهِ الْمَرَامِ، وَيَخْتَمَ بِشُكْرِهِ الْكَلَامِ. (القسم الثاني: فيما يجب على الأنام، من حقوقه صلى الله عليه وسلم) أي: «القسم الثاني من «كتاب الشفاء في حقوق المصطفى»: في بيان ما يجب على المُكَلَّفِينَ من حقوق خاتم النبيين وسيد المرسلين». (قال القاضي أبو الفضل رحمه الله: يعني: المص. (وهذا) أي: «القسم الثاني»). (قسم) أي: «عظيم»). (لَحْضْنَا فِيهِ الْكَلَامَ)، أي: «اقتصرنا واختصرنا». (في أربعة أبوابٍ على ما ذكرناه) أي: «وَفَقَّ مَا قَرَّرْنَا وَحَرَّرْنَا». (في أول الكتاب، ...)

3- İzâhu'l-Müşkilât (إيضاح المشكلات)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında zikredilmeyen bu çalışma, İmâm Tirmizî'nin (ö. 279/892)⁵² eş-Şemâilü'n-nebeviyye ve'l-hasâilü'l-Mustafaviyye⁵³ adlı meşhur eserinin şerhidir.

Bükâî'nin bazı zekî öğrencileri ve büyük insanların isteği üzerine kaleme alınan ve memzûc şerh metoduyla yazılan bu eserin iki nüshasını tespit edebildik.⁵⁴

Ferâğ kaydına göre 25 Cemâziyelevvel 1166 (30 Mart 1753) Cuma günü kuşluk vaktinde tamamlanmıştır.⁵⁵

Başlı şöyledir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَبِهِ نَسْتَعِينُ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسَّسَ قَوَاعِدَ الْإِسْلَامِ، وَشَهَّرَ أَرْكَانَهَا وَأَحْكَمَهَا بِأَتَمِّ الْإِحْكَامِ. وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الْمُرْسَلِ إِلَى كَافَّةِ الْخَاصِّ وَالْعَامِّ، وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ الْوَارِثِينَ بِهَدَاهِ وَالْحَافِظِينَ لَهُ عَنِ الْعُلَلِ وَالْأَسْقَامِ، صَلَاةً مُتَّصِلَةً مُتَوَاتِرَةً مُتَسَلِّسَةً بِالْحَسَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامِ.

52 **İmâm Tirmizî:** "Ebû İsâ Muhammed b. İsâ b. Sevre (Yezîd) et-Tirmizî (209-279/824-892). Kütüb-i Sitt'e'den el-Câmiu's-sahih'in müellifi, muhaddis." Hayatı ve eserleri hakkında bilgi için bkz. M. Yaşar Kandemir, "Tirmizî", *DİA*, XLI, 202-204.

53 **eş-Şemâilü'n-Nebeviyye:** Tirmizî'nin Hz. Peygamber'in şemâiline dair eseri." Eserin tanıtımı ve üzerine yapılan çalışmalar hakkında bilgi için bkz. M. Yaşar Kandemir, "eş-Şemâilü'n-Nebeviyye", *DİA*, XXXVIII, 500-501.

54 Bükâî, *İzâhu'l-müşkilât*, 1- *Âtuf Efendi-502*, vr. 1b-145a (Müellifin nüshasından istinsâh edilmiş. Müstensih: Mustafa b. Ahmed el-Hüseynî eş-Şâzelî et-Tarablusî. İstinsâh Tarihi: 7 Cemâziyelevvel 1178 [1 Kasım 1764] Perşembe gündüz); 2- *Medine Mektebetü'l-Melik Abdilazîz. Mecmûatü Ârif Hikmet-6/1*, vr. 0b-158b (Müellifin te'liften ferâğ kaydı vardır. Müstensih adı ve istinsâh tarihi yoktur. Bu nüshanın tanıtımı için ayrıca bkz. Ammâr b. Saîd Temâlet, *Fihrisü mahtûtâtî'l-hadisî's-şerîf ve 'ulûmih*, 1. Baskı, Medine: Mektebetü'l-Melik Abdilazîz, 1422/2002, s. 99, no: 279.).

55 Bükâî, *İzâhu'l-müşkilât*, *Âtuf Efendi-502*, vr. 144b-145a (بعون الله الرحيم، بعون الله اللطيف، هذا الشرح اللطيف، وقد ختمت هذا الشرح اللطيف، في يوم الجمعة وقت الضحى خمس وعشرين في جمادى الأولى في سنة ستة وستين ومائة وألف من الهجرة النبوية. وقد سؤده الفقير الحقير، المعترف بالعجز والتقصير، ولي الدين البكائي بن خليل، إمام جامع قاضي عسكر، غفر الله له ولوالديه وأستاذة، ولمن نظر فيه فوجد تحريفاً وأصلحه، ولجميع المؤمنين والمؤمنات، يوم يقوم الحساب، نعم المولى ونعم الوهاب. ودعوت في نشر هذا الكتاب. شهادة أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله. اللهم أجب دعوتي، وافض حاجتي، (بحرمة سيد الكونين، في الدنيا والآخرة. آمين. والصلاة والسلام على سيد المرسلين. تم.

أما بعد: فيقول المفتقر إلى رحمة ربه الغني، ولي الدين بن خليل البكائي، ... الساكن بمدينة قسطنطينية ...: «لما كان كتاب الشمائل الشريف» ... لمولانا ... أبي عيسى محمد بن عيسى الترمذي ... ولذا سألني بعض أذكيا طلابي وكبار الأناس أن أشرحه شرحا مختصرا مفيدا ... فأجبتُ إلى مسؤولهم ... فسميته: «إيضاح المشكلات» ... فقال المصنّف: (بسم الله الرحمن الرحيم) جمع بينهما في أول كتابه: موافقةً للكتاب الكريم، والذكر الحكيم، وامتناناً لقوله عليه الصلاة والسلام: ...

4- *Nûru'l-Ebsâr fî Hakki'l-Ebrâr* (نور الأبصار في حق الأبرار)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında da zikredilen⁵⁶ bu çalışma, Peygamber Efendimiz'in rüyada görülmesine dairdir.

Bir “mukaddime” ve beş “kısım”dan oluşmaktadır.

Mukaddime’de, besmele, hamdele ve salvele’den sonra eserin te’lif sebebi, adı ve bölümleri zikredilmiştir (vr. 1b-2a).

Birinci Kısım: Resûlüllâh’ın rüyada görülmesi hakkındadır (vr. 2a-3b).

İkinci Kısım: Resûlüllâh’ın rüyada görülmesinin sebebi hakkındadır (vr. 3b-7b).

Üçüncü Kısım: Resûlüllâh’ı bilinen sûretiyle veya başka sûrette görenler hakkındadır (vr. 7b-8b).

Dördüncü Kısım: Resûlüllâh’ın rüyada müjdelenmesi hakkındadır (vr. 8b-11b).

Beşinci Kısım: Mü’minlerin rüyaları hakkındadır (vr. 11b-20b).

Bükâi’nin, kardeşlere ve dostlara bir hediye olması için kaleme aldığı bu risâlenin sadece bir nüshasını tespit edebildik.⁵⁷

Ferâğ kaydına göre, evâhir-i (21-30) Rebîulevvel 1171 (3-12 Aralık 1757) seher vaktinde tamamlanmıştır.⁵⁸

Başı şöyledir:

56 Bursalı, *Osmanlı Müellifleri*, I, 46; Bağdatlı, *Hediyetü'l-ârifin*, II, 501; a. mlf., *İzâh*, II, 683; Kehhâle, *Mu'cem*, IV, 75.

57 Bükâi, *Nûru'l-ebâr fî hakki'l-ebâr*, *Medîne, Mektebetü'l-Melik Abdilaziz, Mecmûatü'l-Mahmûdiyye-2694/4*, vr. 1b-20b (Müstensih adı ve istinsâh tarihi yok. Her risâlenin varak numaralarının 1'den başladığı anlaşılıyor.).

58 Bükâi, *Nûru'l-ebâr fî hakki'l-ebâr*, *Medîne, Mektebetü'l-Melik Abdilaziz, Mecmûatü'l-Mahmûdiyye-2694/4*, vr. 20b (فوق الفراغ بتنميقة، بحسن عون الله وتوفيقه، ووثاق همة القلب وتذويقه، برحيق عذوبة) في أول كتابه: «لما كان كتاب الشمائل الشريف» ... لمولانا ... أبي عيسى محمد بن عيسى الترمذي ... ولذا سألني بعض أذكيا طلابي وكبار الأناس أن أشرحه شرحا مختصرا مفيدا ... فأجبتُ إلى مسؤولهم ... فسميته: «إيضاح المشكلات» ... فقال المصنّف: (بسم الله الرحمن الرحيم) جمع بينهما في أول كتابه: موافقةً للكتاب الكريم، والذكر الحكيم، وامتناناً لقوله عليه الصلاة والسلام: ... (1711).

بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله الذي أرسل رسوله رحمةً للعالمين، وجعل رؤيته في المنام بشاراً للعاشقين. والصلاة والسلام على سيد المرسلين، وعلى آله وصحبه أجمعين. أما بعد: فيقول المفتقر إلى رحمة ربه الغني، ولي الدين البكائي، ... الساكن في المدينة القسطنطينية ...: لما كان الرؤية لمن رأى في منام رسول الله صلى الله عليه وسلم سبباً لدخول الجنة المأوى، ...: فقد خلع ببالي، وخطر في خيالي، أن أذكر في «رؤيته صلى الله عليه وسلم، وسائر ملحقاته» بعض ما وجدته في تصانيف بعض العلماء الربانية، ... وهدية إلى الإخوان، وتحفة للخُلان، ... وسميت هذا الكتاب بـ: «نور الأبصار في حق الأبرار» ... ورتبته على خمسة أقسام. القسم الأول: في رؤية رسول الله صلى الله عليه وسلم في المنام، القسم الثاني: في ذكر سبب رؤيته صلى الله عليه وسلم، القسم الثالث: في ذكر من رآه صلى الله عليه وسلم على صفته الشريفة المعروفة المخصوصة به أو غيرها، القسم الرابع: في ذكر كونه مُبَشَّرًا في رؤياه صلى الله عليه وسلم، القسم الخامس: في ذكر رؤيا المؤمنين في المنام ...

C- AKÂID VE KELÂMA DAİR ESERLERİ

Bükâî'nin akâid ve kelâma dair üç eserini tespit edebildik:

1- *Kimyâü'l-Âşikîn* (كيمياء العاشقين)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında zikredilmeyen bu çalışma, Allahü Teâlâ'nın 99 isminin (Esmâ-i Hüsnâ) şerhine dairdir.

Mukaddimeden sonra esmâ-i hüsnâ ile ilgili bazı âyet ve hadisler zikredilip açıklandıktan sonra tek tek isimlerin şerhine geçilir.

Bükâî'nin bazı zekî öğrencileri ve büyük insanların isteği üzerine kaleme alınan bu eserin sadece bir nüshasını tespit edebildik.⁵⁹

Ferâğ kaydına göre, 16 Ramazan 1167 (7 Temmuz 1754) Pazar günü gecenin üçte birinde telifi tamamlanmıştır.⁶⁰

Başlı şöyledir:

بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله رب العالمين، الذي لا إله إلا هو، له الأسماء الحسنی، من أحصاها دخل الجنة في الحسنی، ومن تخلَّق بها تفوق بها في العقبی، على الدرجات العلیا وغاية القصوى. والصلاة والسلام الأكمل الأتم، على سيدنا محمد المصطفى صلى الله عليه وسلم، الذي له المقام المحمود الأعلى، ولواء الحمد والشفاعة الكبرى، للمؤذنين العاصين من أهل المعصية والهوى، وعلى

59 Bükâî, *Kimyâü'l-Âşikîn*, Çorum Hasan Paşa YEK, İskilip Halk Ktp-1250, vr. 1b-25a (Müsten-sih: Bükâî'nin öğrencisi el-Hâc Hasan b. el-Hacı Mustafa. İstinsâh Tarihi: 1168 [1754-55]).

60 Bükâî, *Kimyâü'l-Âşikîn*, Çorum Hasan Paşa YEK, İskilip Halk Ktp-1250, vr. 24b (وقد ختمت هذا) الشرح اللطيف، بعون الله الرحيم الرؤوف، في ليلة الأحد في وقت ثلث الليل ستة عشر في رمضان الشريف في سنة سبعة وستين ومائة وألف من الهجرة النبوية. وقد سؤده الفقير الحقير، المعترف بالعجز والتقصير، ولي الدين البكائي بن خليل، إمام جامع قاضي عسكر، غفر الله له ولوالديه ولأستاده، ولمن نظر فيه فوجد تجريفًا وأصلحه، ولجميع المؤمنين والمؤمنات، يوم يقوم الحساب، نعم المولى ونعم الوهاب. ودعوت في نشر هذا الكتاب. اللهم أجب دعوتي، واقض حاجتي، بحرمة سيد الكونين في الدنيا والآخرة، أمين أمين أمين، وبحرمة طه ويس. والصلاة والسلام على سيد المرسلين. أموت ويبقى كل ما قد (كتبته/فيا ليت من يقرأ كتابي دعا ليا/العلي إلهي تغف عني خطيئتي/وتغفر زلاتي وسوء فعاليًا//.

آله وأصحابه نجوم الهدى، ومصاييح الدجى، من اقتدى بهديهم اهتدى. أما بعد: فيقول المفتقر إلى رحمة ربه الغني، ولي الدين بن خليل البكائي، ... الساكن في مدينة القسطنطينية الطيبة ...: لما كان «التَّخَلُّقُ بأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحَسَنَى» سبباً لدخول جنة المأوى ... ولذا قد سألتني بعضُ أذكِياءِ طلابي وكبار الأناص أن أشرحها شرحاً مختصراً مفيداً ... فأجبتُ إلى مسؤولهم ... وسمَّيتُ هذا الكتاب بـ: «كيمياة العاشقين» ... ونحن نذكر إن شاء الله تعالى قبلَ الشروعِ إلى المنى، بعضَ الفوائدِ المتعلقةِ بأَسْمَاءِ اللَّهِ الأعلَى، من كتابِ اللَّهِ تعالى وأحاديثِ محمدٍ المصطفى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. أوَّلُهَا: ...

2- 'Uyûnü'l-Ahbâr (في حق أشراف الساعة)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında zikredilmeyen bu çalışma, kıyamet alâmetlerine dairdir.

Mukaddimeden (vr. 1b-2a) sonra iki "kısım"dan oluşmaktadır.

Birinci kısım: Küçük alâmetler (vr. 2a-8a).

İkinci kısım: Büyük alâmetler (vr. 8a-32a).

İkinci kısım da her biri bir alâmete tahsis edilen on kısma ayrılmıştır.

Bükâi'nin, kardeşlere hediye, dostlara hatıra olmak üzere yazdığı bu risalenin sadece bir nüshasını tespit edebildik.⁶¹

Ferağ kaydına göre 1171 (1757-58) yılında telifi tamamlanmıştır.⁶²

Başş şöyleedir:

[هذه الرسالة] بسم الله الرحمن الرحيم [عيون الأخبار]. الحمد لله الملك الستار، الذي بيده المُلْكُ وهو الواحد القهَّار. والصلاة والسلام على سيد الأنبياء وسند الأبرار، وعلى آله وأصحابه الأخيار. أما بعد: فيقول المفتقر إلى ربِّه الغني، ولي الدين بن خليل البكائي، ...: لما أُخْبِرَ في كتابه الواحد القهَّار، بقوله عزَّ وجلَّ في سورة القمر: ﴿اقتربت الساعة﴾ الآية، ...، وأخْبِرَ حبيبه المختار، بقوله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أنا والساعةُ كهاتين» الحديث، ...: فقد خلع بيالي، وخطر في خيالي، ذات يوم أن أتبع في تصانيف بعض العلماء الربانية في حق أشراف الساعة الصغرى والكبرى من كتب الأحاديث، فتبعت بعونه وميَّته تعالى، ...، فأردتُ رسالةً في حق أشراف الساعة، لتكون هديةً للإخوان، وتذكراً للخُلَّان، فسمَّيتُ هذه الرسالة: «عيون الأخبار»، وجعلتها مشتملةً على قسمين، القسم الأول: في علامات الصغرى، القسم الثاني: في علامات الكبرى، ...

61 Bükâi, 'Uyûnü'l-ahbâr, Bağdatlı Vehbi-319, vr. 1a-32a (Müstensih adı ve istinsah tarihi yoktur.).

62 Bükâi, 'Uyûnü'l-ahbâr, Bağdatlı Vehbi-319, vr. 8a (لقد شاهدنا) في بلدة القسطنطينية في سنة إحدى وسبعين ومائة وألف من: غلُّو الزنا، بعض الأشراف -مما في هذه الأحاديث المذكورة- في بلدة القسطنطينية في سنة إحدى وسبعين ومائة وألف من: غلُّو الزنا، كُمُلُ تَأْلِيفِ الْكِتَابِ، بِحَمْدِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْوَهَّابِ، وَصَلَوَاتِهِ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، 32a (وَفُشُوَ الْفَجُورُ، وَشُرِبَ الْخُمُورُ، ...، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، نَسَأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَتُوفَنَا مُسْلِمِينَ، وَأَنْ يُلْحِقَنَا بِالشَّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ، وَأَنْ يَجْعَلَنَا مِنْ عِبَادِهِ الْمُتَّقِينَ الْمُفْلِحِينَ الْفَائِزِينَ، وَيَجْعَلَ مَا كَتَبْنَاهُ خَالِصًا لَوَجْهِهِ بِمَيَّهْ وَكَرَمِهِ، وَأَنْ يَنْفَعَنَا بِهِ وَوَالِدِينَا وَمَنْ كَتَبَهُ وَقَرَأَهُ. (أَمِين. إِنَّهُ سَمِيعُ الدَّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ. سنة 1711).

3- 'Akâidü'l-Ebrâr ve Hilâfuhâ 'Akâidü Ehli'n-Nâr

(عقائد الأبرار وخلافها عقائد أهل النار)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında zikredilmeyen bu çalışma, Bükâî'nin, İmâm Birgivi'nin *Vasiyetnâmesi*⁶³ tarzında kaleme aldığı anlaşılabilir vasiyettir.

Besmele, hamdele, salvele ve mukaddimesi Arapça; devamı Türkçe olan bu eserin, şu ana kadar, sadece ilk sayfası bulunan bir nüshasını tespit edebildik.⁶⁴

Eserin sadece ilk sayfası bulunduğu için ne müellifin ne de müstensihinin ferâğ kaydı tespit edilebildi. Dolayısıyla, şu anda, yazılış tarihiyle ilgili herhangi bir şey söyleme imkânımız bulunmamaktadır.

Başı şöyledir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَبِهِ ثِقَتِي. الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَلِكِ السَّتَّارِ، الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَسَنَدِ الْأَبْرَارِ، وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ الْأَخْيَارِ. أَمَّا بَعْدُ: فَهَذِهِ وَصِيَّةُ الْفَقِيرِ الْحَقِيرِ، الْمَعْتَرِفِ بِالْعِجْزِ وَالْتَقْصِيرِ، وَلِيِّ الدِّينِ الْبُكَائِيِّ، عَفَا [اللَّهُ] عَنْهُ لِلصَّبَّانِ، وَأَهْلِ الْقُرَى وَالْبُلْدَانِ، كَتَبَهَا بِالْتُرْكِيَّةِ لِيَعْمَ نَفْعُهَا، فَسَمَّيْتُهَا: «عُقَاةُ الْأَبْرَارِ وَخِلَافُهَا عُقَاةُ أَهْلِ النَّارِ».

Fî Beyâni'l-Îmâni ve'l-İslâm: İmân ve İslâm birdir. İkisi dahi Hazret-i Resûl-i Ekrem (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in Hazret-i Cenâb-ı Rabbü'l-Âlemîn indinden getirdiği şeyleri kalp ile inanıp ve dil ile ikrar etmektir. **Fî Beyâni Sıfati'l-Îmân:** Sıfatü'l-îmân icmâlen altıdır. (أمنت بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وبالقدر خيره وشره من). **Fî Beyâni Sıfati'l-Îmân Tafsîlen:** (أمنت بالله): Ben Allâh-ı Azîmü's-Şân'a inandım, îmân getirdim. Birdir. Zâtında ve sıfâtında bir şeye benzemez. Kemâl sıfât ile muttasıftır. Noksân sıfatlardan berîdir ve münezzehtir...

D- FIKHA DAİR ESERLERİ

Bükâî'nin fıkha dair üç eserini tespit edebildik:

1- İzâhu'l-Mestûrât (إيضاح المستورات)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında zikredilmeyen bu çalışma, İmâm Birgivi'nin (ö. 981/1573)⁶⁵ namazda ta'dîl-i erkâna dair olan *Mu'addilü's-salât* adlı meşhur eserinin şerhidir.

63 Herkes için gerekli olan itikad, ibâdet ve ahlâk konularını (ilmihâl) vasiyet tarzında anlatan Türkçe bir eser. Tanıtımı ve üzerine yapılan çalışmalar için bkz. Arslan, *İmâm Birgivi ve Arapça Tedrisatındaki Yeri*, s. 77-82.

64 Bükâî, 'Akâidü'l-ibrâr ve hilâfuhâ 'akâidü ehli'n-nâr, *Riyad Câmiatü'l-İmâm Muhammed b. Suûd el-İslâmiyye, el-Mektebetü'l-Merkeziyye, Kısmu'l-Mahtûtât-6797*, vr. 2b (Bükâî'nin üç risâlesinden alınan varakların karışık olarak dizilip tek bir esermiş gibi numaralandırılıp ciltlendiği bir mecmûadır. Sadece vr. 2b bu esere aittir. Diğer iki eser: 1- *Risâle fî beyâni uskâti's-salât* [vr. 3a-3b, 18a. İlk sayfası eksik.], 2- Hac ve Umreyle ilgili Türkçe bir risâle [15a-17b, 5a-14b, 4a-4b. Muhtemelen ilk sayfası ile son sayfası eksik.]).

65 **İmâm Birgivi:** Mehmed b. Pir Ali b. İskender el-Birgivi (929-981/1523-1573). Hayatı ve eserleri hakkında bilgi için bkz. Arslan, *İmâm Birgivi Hayatı Eserleri ve Arapça Tedrisatındaki Yeri*; Emrullah Yüksel, "Birgivi", *DİA*, VI, 191-194.

Bükâi'nin öğrencilerinin isteği üzerine kaleme alınan ve memzûc şerh metoduyla yazılan bu eserin iki nüshasını tespit edebildik.⁶⁶

Ferâğ kaydına göre, Evâil-i (1-10) Rebiulâhir 1167 (26 Ocak-4 Şubat 1754) seher vaktinde telifi tamamlanmıştır.⁶⁷

Başlı şöyledir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَبِهِ نَسْتَعِينُ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَفَعَ أَسْمَاءَ الْعُلَمَاءِ بِفَعْلِ الْحَسَنَاتِ، وَفَرَضَ عَلَيَّ الْعِبَادَةَ خَمْسَ الصَّلَوَاتِ، وَجَعَلَهَا نُورًا وَبِرَهَانًا وَنَجَاةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ خَيْرِ الْمَخْلُوقَاتِ، وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ الْمُتَّقِينَ مِنَ الْمَشْكَاتِ. أَمَّا بَعْدُ: فَيَقُولُ الْمَفْتَقِرُ إِلَى رَحْمَةِ رَبِّهِ الْغَنِيِّ، وَلِيِّ الدِّينِ بْنِ خَلِيلِ الْبُكَائِيِّ، ... السَّاكِنِ فِي مَدِينَةِ قَسْطَنْطِينِيَّةِ طَيِّبَةِ ...: فَلَمَّا كَانَ كِتَابُ «مُعَدَّلِ الصَّلَاةِ» كِتَابًا فَاحِرًا، ... لِمَوْلَانَا ... مُحَمَّدِ بْنِ پِيرِ عَلِيِّ الْبُزْكَوِيِّ ... وَلِذَا أَرَدْتُ تَعْلِيمَهُ لَطَّلَابِي، ... فَسَمَّيْتُهُ «إِبْرَاهِيمَ الْمُسْتَوْرَاتِ» ... فَقَالَ الْمَصْتَفَى: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) جَمَعَ بَيْنَ الْبِسْمَلَةِ وَالْحَمْدَةِ فِي أَوَّلِ كِتَابِهِ مُوَافَقَةً لِلْكِتَابِ الْكَرِيمِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ، وَامْتِثَالًا لِقَوْلِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: «كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَمْ يُبْدَأْ بِبِسْمِ اللَّهِ فَهُوَ أَبْتَرٌ»، ...

2- *Risâle fî beyâni ıskâtı's-salât* (رسالة في بيان إسقاط الصلاة)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında zikredilmeyen bu çalışma, “kişinin vefâtından sonra, malından fakirlere fidye verilerek namaz borçlarının düşürülmesi” manasındaki “ıskât-ı salât” işleminin tatbik kaidelerine dairdir.

Bu eser, Bükâi'nin, dönemindeki bazı imamların ıskât-ı salât ve diğer hukukullâh ve hukuku'l-ibâdla ilgili vasiyetleri şer'-i şerîfe aykırı bir şekilde uyguladıklarını duyması üzerine kaleme alınmıştır.

Besmele, hamdele ve salvesi Arapça; devamı Türkçe olan bu eserin şu ana kadar, birinin mukaddimesi eksik olmakla birlikte, iki nüshasını tespit edebildik.⁶⁸

66 Bükâi, *İzâhu'l-mestûrât*, 1- *Medine Mektebetü'l-Melik Abdilazîz*, *Mecmûatü Ârif Hikmet-6/2*, vr. 160b-211a (Müellifin ferâğ kaydı vardır. Müstensih adı ve istinsah tarihi yoktur.); 2- *Trabzon İl Halk Ktp-337*, vr. 1b-58b (Kütüphane kaydında risalenin adı: *İzâhu'l-Mustevrat ala Muaddilî's-Salat* şeklindedir. Müellifin ferâğ kaydı vardır. Müstensih adı ve istinsah tarihi yoktur. Ancak te'liften ferâğ kaydında verilen 1195/1781 yılı istinsah tarihi olmalıdır.).

67 Bükâi, *İzâhu'l-mestûrât*, *Medine Mektebetü'l-Melik Abdilazîz*, *Mecmûatü Ârif Hikmet-6/2*, vr. 211a (وقوع الفراغ بتنميقة، بحسن عون الله وتوفيقه، ووثاق همة القلب وتذويقه، ومزيد محض الحب وتشويقه، برحيق) 211a عذوبة ألفاظه وتحقيقه، وكشف انتراح الظن وتبريقه، وبسط انشراح اليقين وتشريقه، في أوائل ربيع الآخر في وقت السحر، ودعوت إلى الله تعالى مستمداً في ساحة كرمه، الذي لا يُردّ السائل في بابيه، ورجوت إجابته في حق النشر، وهو حسبي ونعم الكيل. وصلى الله تعالى على سيدنا محمد أفضل نبي وأكرم رسل وسلم تسليمًا كثيرًا، وعلى آله وأصحابه الطيبين الطاهرين، (وعلی التابعین لهم بإحسان) إلى يوم الدين. أمين بجاه سيد المرسلين. سنة سبع وستين ومائة وألف. Trabzon İl Halk Ktp-337, vr. 58b (Bu nüshada ay ve gün aynı, fakat yıl olarak 1195/1781 [سنه خمس وتسعين] tarihi görülüyor. Ancak ibarenin akışına göre telif tarihi olması gereken bu tarih, müellifin vefâtından sonraki bir zamana rast gelmektedir. Dolayısıyla müstensihin, müellifin teliften ferâğ kaydındaki tarihi değiştirerek istinsahtan ferâğ kaydına dönüştürmeye teşebbüs ettiği anlaşılmaktadır.).

68 Bükâi, *Risâle fî beyâni ıskâtı's-salât*, 1- *Beyazıt Devlet Ktp., Beyazıt-2721*, vr. 168b-171a (Müstensih: Hâfizu'l-Kur'ân Mehmed Emin. İstinsâh tarihi: 17 Zilkâde 1169 [13 Ağustos

Müellifin ferâğ kaydı yoktur. Müstensihin ferâğ kaydına göre 17 Zilkâ-de 1169 (13 Ağustos 1756) tarihinde istinsâhı tamamlanmıştır.⁶⁹ Dolayısıyla eser, bu tarihten önce yazılmış olmalıdır.

Başı şöyledir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الحمد لله الذي خلق الحياة والممات، ورفع أسماء العلماء بفعل الحسنات، ووجب على العباد إسقاط الصلاة. والصلاة والسلام على محمد خير المخلوقات، وعلى آله وأصحابه المقربين من المشكات [التاء للمشاكلة]. أما بعد:

İhvân-ı mü'minine mâlumdur: Bu dünya dâr-ı bî-bekâ olup, âkıbet bu dâr-ı fenâ-ya gelenler dâr-ı bekâya irtihalleri meczûm ve muhakkaktır. Binâen alâ zâlik her mü'min ve mü'mineye lâzımdır ki kendi elinden geldiği kadar bu dünyada a'mâl-i sâlihaya sa'y, husûsan kendûden sonra kalub munkatı' olmayacak amele ikdâm eyleye ki hakkında vârid olmuştur: *ed-Dünyâ mezra'atü'l-âhire*. Bu hadîs-i şerîfin fahvâsı üzere bu dünyada herkes ne ekerse dâr-ı bekâda onu biçer. Ve dahi sadaka-i câriye ve kendi fevt olup munkatı' olmayan a'mâl-i sâlihaya ve ıskât-ı salâtını ve üzerinde olan hukûkullâh ve hukûku'l-ibâd vasiyyet etmeği ve böylece amel edenler hakkında Hak Celle ve 'Alâ tarafından nice nice müjdeler vârid olduğuna binâen bu fakîru'l-hakîr el-mu'terifu bi'l-aczi ve't-taksîr **Velîyyüddîn b. Halîl el-Bükâî** teemmül ve tefekkür edip, zamanımız eimmelerinden yakînen ilim lâhık olup, meyyitin ıskât-ı salât ve sâir hukûkullâh ve hukûku'l-ibâd için vasiyyet eylediği vasâyânın tenfizi Şer'-i Şerîf üzere olmayıp, hilâf-ı Şer' üzere olduğu istimâmımız olup, mü'min karındaşlarımıza terahhumen bu fakîr ve hâdim-i ümmet-i Muhammed, kütüb-i mu'teberâtın ıskât-ı salât hakkında vech-i meşrû' üzere üç sûret ihrâc edip, ıskât-ı salâtın, devir ve sâir hukûkâtın tenfizi beyân olundu. Hemân Hak Celle ve 'Alâ Hazretleri amel etmesini eimme ve cümle mütasaddiye nasîb eylesin. Âmin. ...

3- Hac ve Umre Risâlesi

Biyografi/bibliyografi kitaplarında zikredilmeyen bu çalışma, hac ve umre hakkındadır.

1756]); 2- 'Akâidü'l-ibrâr ve hilâfuhâ 'akâidü ehli'n-nâr, *Riyad Câmiatü'l-İmâm Muhammed b. Suûd el-İslâmiyye, el-Mektebetü'l-Merkeziyye, Kısmu'l-Mahtûtât-6797* (Bükâî'nin üç risâlesinden alınan varakların karışık olarak dizilip tek bir esermiş gibi numaralandırılıp ciltlendiği bir mecmûadır. 3a-3b, 18a varakları bu esere aittir [Müstensih adı yoktur. Risâlenin sonunda normalde te'lif tarihi olması gereken 1172/1758-59 tarihi bulunmaktadır. Ancak diğer nüshanın istinsâh tarihi bile bundan önce olduğuna göre, bu tarihin de yine istinsah tarihi olması gerekir.]. Diğer iki eser: 1- 'Akâidü'l-ibrâr ve hilâfuhâ 'akâidü ehli'n-nâr [vr. 2b. Sadece ilk sayfası mevcut.], 2- Hac ve Umre Risâlesi [vr. 15a-17b, 5a-14b, 4a-4b. İlk ve son sayfaları eksik.]).

69 Bükâî, *Risâle fi beyâni ıskâtı's-salât*, Beyazıt Devlet Ktp., Beyazıt-2721, vr. 171a (قد تَمَّ هذه) نسخة المباركة في الأسكدار وقت السير من يد عبد الضعيف المحتاج إلى ربه محمد أمين الشهير بـ)حافظ القرآن). ٧١ ذي القعدة سنة ٩٦١١.

Eser bir “mukaddime”, yirmi bir “fasıl” ve bir “fürû” dan oluşmaktadır. Başlıkları şöyledir:

Mukaddimenin sadece beşinci fasıldan itibaren konu başlıklarının verildiği son kısmı mevcuttur (vr. 15a).

Evvelki Fasıl: Hacc-ı şerif farz olup da terk edenin ukûbetini beyân eder (vr. 15a-15b).

İkinci Fasıl: Haccedene ne kerâmet verilir ânı beyân eder (vr. 15b).

Üçüncü Fasıl: Haccın farzlarını beyân eder (vr. 15b).

Dördüncü Fasıl: Haccın vâciblerini beyân eder (vr. 15b-16b).

Beşinci Fasıl: Haccın sünnetlerini beyân eder (vr. 16b-17a).

Altıncı Fasıl: Mikâtları beyân eder (vr. 17a).

Yedinci Fasıl: İhrâm ahvâlini beyân eder (vr. 17a-17b).

Sekizinci Fasıl: Muhrime haram olan eşyaları beyân eder (vr. 17b, 5a).

Dokuzuncu Fasıl: Muhrime işlemesi câiz olan nesnelere beyân eder (vr. 5a).

Onuncu Fasıl: Hatunlar ihrâmını beyân eder (vr. 5a-5b).

On Birinci Fasıl: Sabîlerin ihrâmını beyân eder (vr. 5b).

On İkinci Fasıl: Cinâyetler ve keffâretler ahvâlini beyân eder (vr. 5b-7a).

On Üçüncü Fasıl: Kurban ahvâlini beyan eder (vr. 7a-7b).

On Dördüncü Fasıl: Mekke-i Mükerrerme'ye duhûl ve tavâf ahvâlini beyân eder (vr. 7b-9a).

On Beşinci Fasıl: Sa'y ahvâlini beyân eder (vr. 9a).

On Altıncı Fasıl: Mekke'den Arafat'a gitmek ahvâlini beyân eder (vr. 9a-10a).

On Yedinci Fasıl: Arafat'tan Müzdelife'ye gitmek ahvâlini beyân eder (vr. 10a-10b).

On Sekizinci Fasıl: Minâ'da bayram günü ahvâlini beyân eder (vr. 10b-11b).

On Dokuzuncu Fasıl: Hacc'dan fâriğ oldukda umre etmek ahvâlini beyân eder (vr. 11b-12a).

Yirminci Fasıl: Tavâf-ı vedâ ahvâlini beyân eder (vr. 12a-12b).

Yirmi Birinci Fasıl: Medîne-i Münevvere'de kabr-i şerifi ziyâret etmek ahvâlini beyan eder (vr. 12b-14b).

Fürû': Hacc-ı şerîfe müteallik olan mesâil-i müteferrika beyân eder (vr. 14b, 4a-4b).

Mevcut kısmı Türkçe olan bu eserin, şu ana kadar, muhtemelen ilk sayfası ile son sayfası eksik bir nüshasını tespit edebildik.⁷⁰

Eserin ilk ve son sayfaları bulunmadığı için ne müellifin ne de müstensihinin ferâğ kaydı tespit edilebildi. Dolayısıyla, şu anda, yazılış tarihiyle ilgili herhangi bir şey söyleme imkânımız bulunmamaktadır. Aynı sebepten dolayı eserin başını verme imkânımız da yoktur.

E- İSLÂM TARİHİ, VAAZ VE İRŞÂDA DAİR ESERLERİ

Bükâî'nin İslâm tarihi, vaaz ve irşâda dair dört eserini tespit edebildik:

1- Ravzatü'r-reyâhîn (روضة الرياحين) ve Tetimmesi: Münşe'âtü'l-mülûk (منشآت الملوك)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında da zikredilen⁷¹ bu çalışma, Hulefâ-i Râşidîn'in menkıbelerine dairdir. Bazı kaynaklarda "Menâkıb-i Çehâryâr-i Güzîn" adıyla da zikredilmektedir.

Birkaç versiyonu olduğu anlaşılan eser, anahatlarıyla bir "mukaddime", her biri dokuzar fasıldan meydana gelen dört "bâb", bir "furû" ve "Münşe'âtü'l-mülûk" adı verilen bir "tetimme"den oluşmaktadır.

Mukaddimede besmele hamdele ve salveleden sonra; müellifin adı, hangi padişah zamanında telif edildiği, telif sebebi, eserin adı, bölümlerin başlıkları ve mukaddimenin Arapça, devamının Türkçe yazılmasının sebebi yer almaktadır.

Birinci bâb: Hz. Ebû Bekir; 1. Fasil: Şemâli, 2. Fasil: Müslüman oluş sebebi, 3. Fasil: İsmi ve künyesi, 4. Fasil: Hilâfet müddeti ve adâleti, 5. Fasil: Faziletleri, 6. Fasil: Mağara kıssası, 7. Fasil: Kerâmeti, 8. Fasil: Cömertliği, 9. Fasil: Ömrü ve vefâtı.

İkinci bâb: Hz. Ömer; 1. Fasil: Şemâli, 2. Fasil: Müslüman oluş sebebi, 3. Fasil: İsmi ve künyesi, 4. Fasil: Hilâfet müddeti ve adâleti, 5. Fasil: Faziletleri, 6. Fasil: Cesâreti, 7. Fasil: Kerâmeti, 8. Fasil: Cömertliği, 9. Fasil: Ömrü ve vefâtı.

70 Bükâî, 'Akâidü'l-ibrâr ve hilâfihâ 'akâidü ehli'n-nâr, Riyad Câmiatü'l-İmâm Muhammed b. Suûd el-İslâmiyye, el-Mektebetü'l-Merkeziyye, Kısmu'l-Mahtûtât-6797 (Bükâî'nin üç risâlesinden alınan varakların karışık olarak dizilip tek bir esermiş gibi numaralandırılıp ciltlendiği bir mecmûadır. 15a-17b, 5a-14b, 4a-4b varakları bu esere aittir. Diğer iki eser: 1- 'Akâidü'l-ibrâr ve hilâfihâ 'akâidü ehli'n-nâr [vr. 2b. Sadece ilk sayfası mevcut.], 2- *Risâle fi beyâni iskâti's-salât* [vr. 3a-3b, 18a. Sadece ilk sayfası eksik.]).

71 Bursalı, *Osmanlı Müellifleri*, I, 46 ("Ravzatü'r-reyâhîn – Menâkıb-i Çehâr-Yâr-i Güzîn"); Bağdatlı, *Hedîyetü'l-ârifîn*, II, 501; Karabulut vd, *Mu'cem*, V, 3887.

Üçüncü bâb: Hz. Osman; 1. Fasil: Şemâli, 2. Fasil: Müslüman oluş sebebi, 3. Fasil: İsmi ve künyesi, 4. Fasil: Hilâfet müddeti ve adâleti, 5. Fasil: Faziletleri, 6. Fasil: Hayâsı, 7. Fasil: Kerâmeti, 8. Fasil: Cömertliği, 9. Fasil: Ömrü ve şehâdeti.

Dördüncü bâb: Hz. Ali; 1. Fasil: Şemâli, 2. Fasil: Müslüman oluş sebebi, 3. Fasil: İsmi ve künyesi, 4. Fasil: Hilâfet müddeti ve adâleti, 5. Fasil: Faziletleri, 6. Fasil: Cesâreti, 7. Fasil: Kerâmeti, 8. Fasil: Cömertliği, 9. Fasil: Ömrü ve şehâdeti.

Furû': Ehl-i Sünnet'in Hulefâ-i Râşidîn hakkındaki itikadları.

Tetimme (*Münşe'âtü'l-mülûk*): Sultanlara nasihatler.

Mukaddimesi Arapça, devamı Türkçe olan bu eserin şu ana kadar, biri başından eksik olmak üzere, beş nüshasını tespit edebildik.⁷²

Tespit edebildiğimiz kadarıyla mukaddimesinde **Sultan III. Osman**'ın anıldığı⁷³ *Ravzatü'r-reyâhîn* ve tetimmesi *Münşe'âtü'l-mülûk*'ün ilk versiyonu 9 Rebiulevvel 1169 (13 Aralık 1755) Cuma gecesi Yatsıdan sonra tamamlanmıştır.⁷⁴

72 Bükâi, *Ravzatü'r-reyâhîn*, 1- Hacı Selim Ağa-494/2, vr. 5b-94b (*Menâkıb-i Çehâryâr-i Güzîn* adıyla kayıtlı. İkinci risâle olmakla birlikte varak numaraları 1'den başlıyor. Müstensih adı ve istinsâh tarihi yok. Kitabın tetimmesi olan *Münşe'âtü'l-mülûk* yok.); 2- Hacı Mahmud Efendi-1806/1, vr. 1b-68b (*Ravza*), 68b-75a (*Münşe'ât*) (Müstensih adı ve istinsâh tarihi yok.). 3- Hacı Mahmud Efendi-4511, vr. 1b-39a (*Ravza*'nın 3. bâbının 9. Faslı ile başlıyor.), 39b-48b (*Münşe'ât*) (Bu nüshada bazı problemler var. Şöyle ki vr. 39a'da *Ravza*'nın telif tarihi olarak "9 Rebiulevvel 1171 Cuma gecesi yatsıdan sonra [21 Kasım 1757 Pazartesi]" verilmiş. Ancak dikkat edilirse hem milâdî karşılığındaki gün tutmuyor [Cuma gecesi-Pazartesi] hem de diğer nüshalardaki tarihlere göre, ay gün ve vakit aynı, sadece yıl farklı [1169-1171]. Dolayısıyla bu 1171 tarihi istinsâh tarihi olmalı. Vr. 48b'in iki kenarındaki istinsahtan ferâğ kaydında ise "müstensih: Defter-i Hâkânî kâtibi Mustafa Sabri; istinsah tarihi: 5 Cemâziyelâhir 1191 [11 Temmuz 1777 Cuma]" veriliyor. Sonuç itibarıyla sadece tek rakamı [تسعين - سبعين] farklı olan bu tarihlerden [1171-1191] biri diğerinden tahrif edilmiş olmalı. Bu nüshadaki son bir tuhaflık ise herhangi bir açıklama yapılmadan metnin sonunda verilen 16 Muharrem 1224 [3 Mart 1809 Cuma] tarihidir.); 4- Yazma Bağışlar-4006/1, vr. 1b-86a (*Ravza+Münşe'ât* [vr. 78a-86a]) (Müstensih: es-Seyyid Abdullah b. el-Hâc Sâlih Efendi. İstinsah tarihi: 6 Receb [11]70 [27 Mart 1757 Pazar]. Metnin sonunda da bir tarih veriliyor: Gurre-i [1] Cemâziyelâhir 1179 [15 Kasım 1765 Cuma]), 86b-94a (*Münşe'ât*) (Müstensih adı yok. İstinsah tarihi: Gurre-i [1] Cemâziyelâhir 1179 [15 Kasım 1765 Cuma]); 5- Darülmesnevi-144M, vr. 5a-114b (*Ravza*), 115a-138a (*Münşe'ât*) (Müstensih adı yok. İstinsâh Tarihi: 1180 [1766-67].).

73 Bükâi, *Ravzatü'r-reyâhîn*, Hacı Selim Ağa-494/2, vr. 6b; Hacı Mahmud Efendi-1806/1, vr. 2b. (... السلطان عثمان خان ابن السلطان مصطفى خان ابن السلطان محمد خان ...).

74 Bükâi, *Ravzatü'r-reyâhîn*, Hacı Selim Ağa-494/2, vr. 94a-94b (Bu nüshanın sonunda *Münşe'âtü'l-mülûk* yok); Hacı Mahmud Efendi-1806/1, vr. 68a-68b. (قد وقع الفراغ من تحرير هذا الكتاب. الشريف، بعون الله الملك اللطيف، فله الحمد على الإتمام، والشكر على الإحسان، إن شكره غير مقدور، إلا أن العاجز بعد السعي معذور، والصلاة والسلام على خير الأنام، وعلى آله وأصحابه الكرام، عدد ما يرسم بالأقلام، ما دام الابتداء والاختتام، في ليلة الجمعة بعد العشاء تسعة في ربيع الأولي في سنة تسعة وستين ومائة وألف من الهجرة النبوية. قد غفر الله وليي الدين ولوالديه ولأستاذة، ولمن نظر فيه فوجد تحريفاً وأصلحه، ولجميع المؤمنين والمؤمنات، يوم يقوم الحساب، نعم المولى ونعم الوهاب. ودعوت في نشر هذا الكتاب. اللهم أجب دعوتي، بحرمة سيد المستطاب، أمين. أموت ويبقى كل ما قد كتبتُه/فيا الوهاب. (ليت من يقرأ كتابي دعا ليا/العلي إلهي تغف عني خطيئتي/وتغفر زلاتي وسوء فعاليا//).

Mukaddimesinde **Sultan III. Mustafa**'nın anıldığı⁷⁵ *Ravzatü'r-reyâhîn*'nin ikinci versiyonu 1177 (1763-64) yılında;⁷⁶ içinde **Sultan III. Mustafa**'nın anıldığı⁷⁷ *Münşe'âtü'l-mülûk*'ün ikinci versiyonu ise 1178 (1764-65) yılında tamamlanmıştır.⁷⁸

Başı şöyledir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الحمد لله وكفى، [و]سمع الله لمن دعا، ولا غاية له في الآخرة والأولى، ويعلم السرّ وأخفى، ربّنا آتينا من لدنك رحمةً وهبْنا لنا من أمرنا رشداً. والصلاة والسلام على شمس الضحى، بدرِ الدُّجى، خيرِ الورى، صاحبِ ﴿قَاب قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾، وعلى آله وأصحابه وأزواجه وأولاده وعشيرته الأمتى، الذين اختاروا الرفيق الأعلى، وآثروا الآخرة على الأولى، وخلفائِه الراشدين المرشدين المهديين الذين وصلوا إلى الملاء الأعلى، فزَيَّنَ اللهُ بهم شرعَ حبيبهِ المصطفى، وأبقى إلى يومِ الجَزَى، ويعلي [و]وعلى كل يوم وأمسى، وأَيَّدَ وشَيَّدَ واستحکم بحرمتهم دولة آل عثمان إلى نزول عيسى، ومن سلك إلى طريقَتهم [و]طريقَتهم وأحَبَّهُم وتأدَّب بتأديبهم بقولٍ وفعلٍ وعدلٍ: من النار نجاء، ودخل جنة المأوى، ونال فيها الدرجة العليا [و]العلی، ومن أبغض بهم وتخلَّف بقولهم وفعلهم وعدلهم نعوذ بالله تعالى: دخل إلى جهنم وِرْدَى. أمَّا بعدُ: فيقول المفتقر إلى رحمة ربه الغني، الشيخ وليّ الدين بن خليل البكائي، ... الساكن بمدينة القسطنطينية الطيبة ... في عصرٍ مَنْ هو ... السلطان عثمان خان ابن السلطان مصطفى خان ابن السلطان محمد خان [و]... السلطان مصطفى خان ابن السلطان أحمد خان ابن السلطان محمد خان [...: هذا ما سنح للخاطر العليل، والفكر الكليل، مع قلة البضاعة، وقصور الاستطاعة، ومع ضيق البال، وفرط الملل، فإني أردتُ أن أتشَبَّثَ أوراقاً في حقِّ چار يار گزینک ... فتصدَّيتُ لمناقب چار يار گزین، رضوان الله تعالى عليهم أجمعين ... فسَمَّيْتُهُ «روضة الرياحين» ... لفتُّ هذا الكتاب، على أربعة الأبواب، ...

2- Sirru'l- Ümme (سرّ الأمة)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında *Sirâcü'l-ümme fî menâkıbi'l-eimme* (سراج سرائر الأمة في مناقب) ⁷⁹ ve *Serâ'iru'l-ümme fî menâkıbi'l-eimme* (سراج سرائر الأمة في مناقب)

75 Bükâi, *Ravzatü'r-reyâhîn*, Yazma Bağışlar-4006/1, vr. 2a-2b; Darülmenevi-144M, vr. 6a. (... (السلطان مصطفى خان ابن السلطان أحمد خان ابن السلطان محمد خان ...

76 Bükâi, *Ravzatü'r-reyâhîn*, Yazma Bağışlar-4006/1, vr. 85b (Bu nüshanın mukaddimesinde Sultan III. Mustafa'nın adı zikredilmesine rağmen ferâğ kaydında [vr. 85b] yine ilk versiyonun tarihi [1169/1755] veriliyor. İstinsah tarihi: Ğurre-i [1] Cemâziyelâhir 1179/15 Kasım 1765); Darülmenevi-144M, vr. 114b (بعون الله الملك اللطيف،)؛ فله الحمد على الإتمام، والشكر على الإحسان، إن شكره غير مقدور، إلا أن العاجز بعد السعي معذور، والصلاة والسلام على خير الأنام، وعلى آله وأصحابه الكرام، عدد ما يُرسم بالأقلام، ما دام الابتداء والاختتام، في سنة سبعة وسبعين ومائة وألف. فغفر الله له ولوالديه ولأستاده، ولمن نظر فيه فوجد تحريفاً وأصلحه، ولجميع المؤمنين والمؤمنات، يوم يقوم الحساب، نعم المولى ونعم الوهاب. تمت بعون الله تعالى.

77 Bükâi, *Ravzatü'r-reyâhîn*, Darülmenevi-144M, vr. 121b-122a (/إلهي) (دخي فضلکله لطف ایدوب إلهي) (اولاسک سن مصطفى خانک بناهي //إلهي ایلوب لطف عبادي/بغشله عالمه سلطان مصطفى //

78 Bükâi, *Ravzatü'r-reyâhîn*, Darülmenevi-144M, vr. 138a (۸۷۱۱ سنة المصنوف سنة ۱۸۱۱) (بناية الملك، تحريراً في سنة ۱۸۱۱، تمت الكتاب بعون الله تعالى. م م م م م.

79 Bursalı, *Osmanlı Müellifleri*, I, 46; Bağdatlı, *Hediyetü'l-ârifin*, II, 501; a. mlf., *İzâh*, II, 6; Zirikli, *A'lâm*, VIII, 118; Kehhâle, *Mu'cem*, IV, 75.

(الأئمة)⁸⁰ adlarıyla zikredilen bu çalışma, İmâm-ı Âzam Ebû Hanîfe, önde gelen üç öğrencisi ve diğer üç mezhep imamının menkıbelerine dairdir.

Mukaddimededen (vr. 1b-2a) sonra üç “fasıl” ve bir “hâtîme”den oluşmaktadır.

Birinci Fasil: İmâm-ı Âzam Ebû Hanîfe'nin menkıbeleri (17 vecihtir. 1. Vecih: Doğumu, 2. Vecih: İsmi ve Nesebi, 3. Vecih: Annebabasının verai, 4. Vecih: Hayatının ilk devresi, 5. Vecih: Verai, 6. Vecih: Karşılaştığı sahâbiler, 7. Vecih: Zekâsı, 8. Vecih: Ferâseti, 9. Vecih: Duâsı ve münâcâtı, 10. Vecih: Güvenilirliği ve dindarlığı, 11. Vecih: Kerâmetleri, 12. Vecih: Cömertliği, 13. Gece kalkıp hatimle namaz kılması, 14. Vecih: Rüyası, 15. Vecih: Rüyada görülmesi, 16. Vecih: Sorular ve cevaplar, 17. Ölüm sebebi) (vr. 2a-27a).

İkinci Fasil: İmâm-ı Âzam'ın en bilgili, en eski ve meşhur talebeleri (3 kavildir. 1. Kavi: İmam Ebû Yûsuf, 2. Kavi: İmam Muhammed, 3. Kavi: Dâvûd-i Tâî) (vr. 27a-31a).

Üçüncü Fasil: Diğer üç mezhep imamının menkıbeleri (3 kavildir. 1. Kavi: İmam Şâfiî, 2. Kavi: İmam Ahmed b. Hanbel, 3. Kavi: İmam Mâlik) (vr. 31a-36b).

Hâtîme: Müellifin itikad ve ameldeki mezhebi (vr. 36b-38a).

Bükâi'nin, havâs ve avâmma hediye olmak üzere yazdığı bu kitabın sadece bir nüshasını tespit edebildik.⁸¹

Ferağ kaydına göre 1170 (1756-57) yılında telifi tamamlanmıştır.⁸²

Baş şöyledir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الحمد لله الذي جعل العلم زِينَةً للعلماء، وسراجاً للأئمة في ظلمة الظلماء، وهديةً للمهتدين كالنجوم في جَوِّ السماء، وسلاحاً على القاصدين والأعداء، فصاروا في الدين ينابيع الحكم، وفي الشريعة مصابيح الظلم، عفا الله عنهم السيئات، وضاعف الله لهم الحسنات، ورفَع لهم في جَنَاتِهِ الدرجات، كما أَخْبَرَ في كتابه عَالِمُ السِّرِّ والخفيات: ﴿والذين أوتوا العلم درجات﴾. والصلاة والسلام على شفيح العُصاة، وعلى آله وأصحابه [الذين] نالوا في روضات الجنّات، وفازوا عن نيران الدَّرَكَات. أمَّا بعدُ: فيقول المفتقر إلى رحمة ربه الغني، وليّ الدين بن خليل البكائي، عفا عنهما:

80 Bağdatlı, *İzâh*, II, 9.

81 Bükâi, *Sirru'l-ümme*, *Riyad Mektebetü Merkezi'l-Melik Faysal li'l-Buhûs ve'd-Dirâsâti'l-İslâmiyye* (Mikrofilm no: 3867-FH), vr. 1b-38a (Müstensih adı ve istinsah tarihi yoktur.).

82 Bükâi, *Sirru'l-ümme*, *Riyad Mektebetü Merkezi'l-Melik Faysal li'l-Buhûs ve'd-Dirâsâti'l-İslâmiyye* (Mikrofilm no: 3867-FH), vr. 37b-38a. (الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله.) 37b-38a. وقد بلغ مناقب الأئمة الأربعة بالإتمام على يد مؤلفه وليّ الدين بن خليل البكائي، غفر الله لهما ولأستاذة، ولمن دعا إليه، وللمؤمنين والمؤمنات، يوم يقوم الحساب، وهو حسبي ونعم الوكيل، وصلى الله على سيدنا محمد أفضل نبي وأكرم رسل، وسلم تسليمًا كثيرًا، وأصحابه الطيبين الطاهرين، وعلى التابعين لهم بإحسان إلى يوم الدين، بجاه سيد المرسلين، سنة سبعين (ومائة وألف من هجرة النبوة).

فلما رأيتُ أكثرَ الناسِ لا يعلمون مذهبهم في العمل، واشتغالهم بما لا ينفعهم، وإعراضهم عما يُقربهم إلى خالقهم: فقد خلج ببالي، وخطر في خيالي، أن أُعَلِّمَ لهم مذهب الإمام الأعظم، والهمام الأقدم، وسراج الأئمة، ليكون هديةً إلى الخاصَّة والعامة، وباعثاً في روضات الجنَّة، فتوكَّلتُ على الله له الإحسان والمنة، فسمَّيتُ هذه الرسالة: «سرُّ الأئمة»، وجعلتها مشتملةً على ثلاثة فصولٍ. الفصل الأول: في منقبة الإمام الأعظم، ومرتبة الهمام الأفخم، وارث علوم المرسلين، سراج الملة والدين، سلطان علماء الغرب والشرقين، وبرهان فقهاء العرب والعراقين. الفصل الثاني: في مناقب أعلم تلاميذه وأقدمهم ومشهورهم. الفصل الثالث: في مناقب أئمة الثلاثة: مالك بن أنس المدني، ومحمد بن إدريس الشافعي، وأحمد بن حنبل البغدادي.

3- İhyâü'l-Kulûb (إحياء القلوب)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında zikredilmeyen bu çalışma Ümmet-i Muhammed'e dairdir.

Mukaddimededen (s. 33-34) sonra üç "bâb"dan oluşmaktadır.

Birinci Bâb: Ümmet-i Muhammed'in Faziletleri (s. 35-74).

İkinci Bâb: Ümmet-i Muhammed'in Özellikleri (s. 75-90).

Üçüncü Bâb: Ümmet-i Muhammed'in Amelleri (s. 91-111).

Bükâî'nin, kardeşlere hediye, dostlara hatıra olmak üzere yazdığı bu risalenin, şu ana kadar iki yazma nüshası ile Saîd Abdülfettâh tarafından yapılan tahkikli neşrini tespit edebildik.⁸³

Ferağ kaydına göre 11 Zilkade 1173 (25 Haziran 1760) tarihinde telifi tamamlanmıştır.⁸⁴

Baş şöyledir (s. 33-34):

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَبِهِ تَقْتَبِي. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْسَلَ حَبِيبَهُ رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ، وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ الْمُبِينِ، وَجَعَلَ أُمَّتَهُ خَيْرَ الْأُمَّمِ السَّالِفِينَ. وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدِ الْأَمِينِ، وَعَلَى آلِهِ

83 Bükâî, *İhyâü'l-kulûb*, 1- Mekke Mektebetü'l-Haremi'l-Mekkiyyi's-Şerif-4468/1, vr. 0b-9a ((Bu nüshanın hattı Bükâî'nin Babadağ'ında yazdığı dilekçenin [BOA, Fon Numarası: C. AS., Dosya: 66, Gömlek: 3129] hattına çok benzemektedir. Müstensih adı da zikredilmediğine göre, müellif hattı olma ihtimali yüksektir. Nüshanın tanıtımı için bkz. Muhammed b. Seyyid Ahmed Mutîurrahmân vd., *el-Fihrisü'l-muhtasar li-mahtûtâti Mektebeti'l-Haremi'l-Mekkiyyi's-Şerif*, Riyad: Mektebetü'l-Melik Fehd el-Vataniyye, 1426/2006, III, 1244, no: 4557.); 2- Câmiatü'l-Kahire-15386, 30 vr. (Nüshanın başından ve sonundan fotoğraflar için bkz. Bir sonraki maddede zikredilecek neşir, s. 21-29); 3- thk. Saîd Abdülfettâh, Kahire: Dâru'l-Emîn, 1414/1993, 158 s. (metin, s. 32-111).

84 Bükâî, *İhyâü'l-kulûb*, Mekke Mektebetü'l-Haremi'l-Mekkiyyi's-Şerif-4468/1, vr. 9a; Tahkikli neşir, s. 29 (yazmanın son sayfasının resmi), 111 (وقد وقع الفراغ من فضائل الأمة المرحومة الطيبة) 111 (على يد مؤلفه ولي الدين البكائي بن خليل، غفر الله لهما ولأستاذة، ولمن دعا إليه، وللمؤمنين والمؤمنات، يوم يقوم الحساب، وهو حسبي ونعم الوكيل، وصلى الله [تعالى] على سيدنا محمد أفضل النبي وأكرم الرسل؛ وسلم تسليمًا كثيرًا، وأصحابه الطيبين الطاهرين، وعلى التابعين لهم بإحسان إلى يوم الدين، بجاه سيد المرسلين، [والحمد لله رب العالمين]، في [١١] ذي القعدة سنة ١١٧١هـ).

وصحبه أجمعين. أمّا بعد: فيقول أفقرُ عباد الله الغنيّ العليّ، وأخوَجُهُم إلى غفرانه وعفوه الجليّ، ولطفه الخفيّ، المدعوُّ بين أمثاله وإخوانه بلفظ: «ولي الدين البكائي»، ...: لَمَّا أَخْبَرَ اللهُ تَعَالَى فِي شَرْفِ هَذِهِ الْأُمَّةِ فِي كِتَابِهِ الْمُبِينِ: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ...﴾ [سورة آل عمران: ١١٠/٣] الآية، وَأَخْبَرَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي شَأْنِ أُمَّتِهِ فِي «الْمَصَابِيحِ» أَنَّهُ قَالَ: «مَثَلُ أُمَّتِي مَثَلُ الْمَطَرِ، لَا يُدْرَى: أَوَّلُهُ خَيْرٌ أَمْ آخِرُهُ؟...» الحديث: فَقَدْ خَلَجَ بِبَالِي، وَخَطَرَ فِي خِيَالِي، ذَاتَ لَيْلَةٍ فِي شَهْرِ الْعُفْرَانِ، بِعِنَايَةِ الْمَنَّانِ، أَنْ أَكْتُبَ رِسَالَةً مُجْمَلَةً فِي شَرْفِ الْأُمَّةِ الْمَرْحُومَةِ هَدِيَّةً لِلْإِخْوَانِ، وَتَذَكْرَةً لِلْخُلَّانِ، فَسَمَّيْتُ هَذِهِ الرِّسَالَةَ: «إِحْيَاءُ الْقُلُوبِ»، وَجَعَلْتُهَا مُشْتَمَلَةً عَلَى ثَلَاثَةِ أَبْوَابٍ، الْبَابِ الْأَوَّلِ: فِي ذِكْرِ فَضَائِلِهَا، الْبَابِ الثَّانِي: فِي ذِكْرِ خِصَائِلِهَا، الْبَابِ الثَّلَاثِ: فِي ذِكْرِ أَعْمَالِهَا...

4- *Ravzatü'l-Cenne [fi Hakki'l-Mesâcid]* (روضه الجنة [في حق المساجد])

Biyografi/bibliyografi kitaplarında zikredilmeyen bu çalışma mescidler hakkında.

Mukaddimededen (vr. 10b) sonra beş “fasıl”dan oluşmaktadır.

Birinci Fasıl: Mescidlerin fazîleti hakkındadır (vr. 10b-12b).

İkinci Fasıl: Mescidlere hürmet hakkındadır (vr. 12b-13b).

Üçüncü Fasıl: Mescid inşâ edenin fazîleti hakkındadır (vr. 13b-14a).

Dördüncü Fasıl: Cemâatin fazîleti ve cemâati terkedenin sıkıntısı hakkındadır (vr. 14a-15b).

Beşinci Fasıl: Mescidlerde özürsüz olarak dünya kelâmı konuşmak hakkındadır (vr. 15b-17b).

Bükâî'nin, kardeşlere, havâs ve avâmma hediye, Cennet bahçelerine vesîle olmak üzere yazdığı bu risalenin, şu ana kadar sadece bir nüshasını tespit edebildik.⁸⁵

Ferağ kaydına göre, Evâhir-i (21-30) Cemâziyelevvel 1174 (29 Aralık 1761-7 Ocak 1762) tarihinde akşamla yatsı arasında telifi tamamlanmıştır.⁸⁶

Başlı şöyledir:

85 Bükâî, *Ravzatü'l-cenne*, *Mekke Mektebetü'l-Haremi'l-Mekkiyyi's-Şerif-4468/2*, vr. 10b-17b (Bu nüshanın hattı Bükâî'nin Babadağı'nda yazdığı dilekçenin [BOA, Fon Numarası: C. AS., Dosya: 66, Gömlek: 3129] hattına çok benzemektedir. Müstensih adı da zikredilmediğine göre, müellif hattı olma ihtimali yüksektir. Nüshanın tanıtımı için bkz. Muhammed b. Seyyid Ahmed Mutiurrahmân vd., *el-Fihrisü'l-muhtasar li-mahtûtâti Mektebeti'l-Haremi'l-Mekkiyyi's-Şerif*, III, 1266, no: 4658.).

86 Bükâî, *Ravzatü'l-cenne*, *Mekke Mektebetü'l-Haremi'l-Mekkiyyi's-Şerif-4468/2*, vr. 17b (فقد وقع الفراغ بتنميته، بحسن عون الله وتوفيقه، ووثاق همّة القلب وتدويقه، في يد عبد الضعيف مؤلفه، غفر الله له ولوالديه ولاستاده ولتلاميذه، في أواخر جمادى الأول في بين العشاءين، وهو العفو الغفور، وصلى الله على سيدنا محمد أفضل نبيي (وأكرم رُسل، وعلى آله وأصحابه أجمعين، سنة ١١٧٤ هـ.م.).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَبِهِ تَقْتَنِي. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَضَافَ الْمَسَاجِدَ إِلَى ذَاتِهِ الْكَرِيمِ، وَأَذِنَ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ الْعَظِيمُ، وَجَعَلَهَا كَرُوضَاتِ الْجَنَّةِ النَّعِيمِ. وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى مُحَمَّدٍ الَّذِي خُلِقَهُ الْعَظِيمُ، وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ الَّذِينَ نَالُوا بِمُداوِمَةِ الْمَسَاجِدِ إِلَى دَارِ الْمَقِيمِ. أَمَّا بَعْدُ: فيقول المفتقر إلى رحمة رَبِّهِ الْغَنِيِّ، وَلِي الدِّينِ الْبُكَائِيِّ، ...: وَلَمَّا كَانَتْ الْمَسَاجِدُ رُوضَةً مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، وَرُوحَةً لِلْمُؤْمِنِينَ الْخَاصَّةِ: فَقَدْ خَلَجَ بِبَالِي، وَخَطَرَ فِي خِيَالِي، ذَاتَ يَوْمٍ أَنْ أَكْتُبَ رِسَالَةً فِي حَقِّ الْمَسَاجِدِ لِتَكُونَ هَدِيَّةً إِلَى الْخَاصَّةِ وَالْعَامَّةِ، وَبَاعَثْتُ إِلَى رُوضَاتِ الْجَنَّةِ، ...، فَسَمَّيْتُ هَذِهِ الرِّسَالَةَ: «رُوضَةُ الْجَنَّةِ»، وَجَعَلْتُهَا مُشْتَمَلَةً عَلَى خَمْسَةِ فصولٍ، الْفَصْلُ الْأَوَّلُ: فِي فَضِيلَةِ الْمَسَاجِدِ، الْفَصْلُ الثَّانِي: فِي حُرْمَةِ الْمَسْجِدِ، الْفَصْلُ الثَّلَاثُ: فِي فَضِيلَةِ بَنَائِي الْمَسْجِدِ، الْفَصْلُ الرَّابِعُ: فِي فَضِيلَةِ جَمَاعَةِ الْمَسْجِدِ، الْفَصْلُ الْخَامِسُ: فِي حَدِيثِ الدُّنْيَا فِي الْمَسْجِدِ. ...

F- ARAP DİLİNE DAİR ESERLERİ

Bükâî'nin Arap diline dair üç eserini tespit edebildik:

1- *Hazînetü'l-Ğilmân* (خزينة الغلمان)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında zikredilmeyen⁸⁷ bu çalışma, meşhur *Emsile-i Muhtelif*'nin şerhidir.

Biyografi/bibliyografi kitaplarında *Hadikatü'l-'ulemâ* (حديقة العلماء) adıyla zikredilen,⁸⁸ fakat şu ana kadar hiçbir nüshasını tespit edemediğimiz eser, bu olmalıdır. Pek çok nüshası bulunmasına rağmen *Hazînetü'l-Ğilmân*'ın değil de bunun zikredilmesi ve el yazısında bu iki ismin birbirine karışmasının kolay oluşu bu kanaatimizi pekiştirmektedir.

Mukaddimesi Arapça, devamı Türkçe olan eserde *Emsile-i Muhtelif*'de yer alan 24 sığa soru-cevap metoduyla şerh edilmiştir.

Bükâî'nin zeki öğrencilerinden birinin isteği üzerine kaleme alınan bu çalışmanın şu ana kadar sekiz nüshasını tespit edebildik.⁸⁹

87 Sadece şu çalışmada adı ve iki nüshası zikrediliyor: Ali Rıza Karabulut vd, Mu'cem, V, 3887 (خزينة الغلمان في شرح الأمثلة المختلفة).

88 Bursalı, *Osmanlı Müellifleri*, I, 46; Bağdatlı, *Hediyetü'l-'arifin*, II, 501; a. mlf., *İzâh*, I, 399; Zirikî, *A'lâm*, VIII, 118; Kehhâle, *Mu'cem*, IV, 75.

89 Bükâî, *Hazînetü'l-Ğilmân*, 1- *Bağdatlı Vehbi-2046*, vr. 344b-355a (Müstensih adı ve istinsah tarihi yoktur.); 2- *Yazma Bağışlar-1758*, vr. 59b-72a (Müstensih: Köprü Mahallesi İmamı es-Seyyid Mehmed b. Ahmed. İstinsah tarihi: 1187 [1773-1774].); 3- *Balıkesir İl Halk Ktp-42/4*, vr. 69b-74a (Müstensih adı ve istinsah tarihi yoktur.); 4- *Kastamonu YEK-KHK2481*, vr. 1b-14a (İstinsahtan ferağ kaydı vardır; ancak "Zilkade yatsıdan sonra" ve "Kostantiniye" ifadelerinden başka bir bilgi yoktur.); 5- *Milli Ktp, Ankara Adnan Ötügen İl Halk Ktp-4166/3*, vr. 19b-29a (Müstensih adı ve istinsah tarihi yoktur.); 6- *Milli Ktp, Çankırı İl Halk Ktp-81/10*, vr. 146b-162a (Müstensih adı ve istinsah tarihi yoktur.); 7- *Milli Ktp, Tokat Zile İlçe Halk Ktp-222/2*, vr. 1b-18a (Müellifin nüshasından istinsah edilmiş. Müstensih adı yoktur. İstinsah tarihi: 1222 [1807-1808]. Bu nüshanın ferağ kaydını önemine binaen aynen veriyoruz: "Bu nüsha-i şerîfi tertib eden **Belde-i Kostantiniyyede vâki İmâm-ı Câmî-i Kâdiasker olan Şeyh el-Hâc Velîyyüddin el-Bükâî** olmağla kendi hattıyla kitâbet olunan nüshadan istinsâh olundu. Hak Teâlâ kendiden râzı ola, vâlideynine rahmet eyleye. Âmîn yâ Muîn. Sene 1222".);

Ferağ kaydına göre, İstanbul'da Zilkade 1160 (Aralık 1747-Ocak 1748) yılında yatsıdan sonra telifi tamamlanmıştır.⁹⁰

Başı şöyledir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَلِكِ السَّتَّارِ، الْكَرِيمِ الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ، الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَسَنَدِ الْأَبْرَارِ، وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ الْأَخْيَارِ. وَبَعْدُ: يَقُولُ الْمِفْتَاحُ إِلَى رَحْمَةِ رَبِّهِ الْغَنِيِّ، وَلِيِّ الدِّينِ بْنِ خَلِيلِ الْبُكَّائِيِّ: قَدْ سَأَلَنِي بَعْضُ أَوْلَادِي أَنْ أَجْمَعَ لَهُ شَرْحًا عَلَى «الْأَمْثَلَةِ الْمَخْتَلَفَةِ»: يَنْطِقُ بِلِسَانِ التَّرْكِيَّةِ، وَيَشْمَلُ عَلَى الْقَوَاعِدِ الْجَزَائِيَّةِ، فَأَجَبْتُهُ، وَشَرَحْتُ عَلَى «الْأَمْثَلَةِ الْمَخْتَلَفَةِ» شَرْحًا عَلَى الْإِجْمَالِ، وَصَدَّرْتُ عَلَى لِسَانِ التَّرْجَمَانِ، فَسَمَّيْتُهُ: «خَزِينَةُ الْعُلَمَانِ».

İ'lem: Her musannifin de'bindendir ki kitabının evvelinde yedi şey zikretmek; üçü vâcibetü'l-isti'mâl, dördü câizetü'l-isti'mâl. Vâcibetü'l-isti'mâl olan: "Bismillâh" ve "Elhamdülillâh" ve "es-Salât ale'n-Nebî aleyhisselâm". Câizetü'l-isti'mâl olan: "İsm-i kitâb", "fenn-i kitâb", "ta'dâd-i fusûl", "tebyîn-i garaz". **Va'lem:** ...

2- Mükâşefetü'l-İ'râb (Mekâşefe'l-İ'rab)

Biyografi/bibliyografi kitaplarında zikredilmeyen bu eser, 'Avâmil-i Cedid'in metni üzerine yapılmış bir i'râb/mu'rib çalışmasıdır.

Bükâi'nin, *Zübdetü'l-kavâ'id*'in ikinci versiyonunda esmâ-i sitte'nin irâbı konusunu şerh ederken "Mu'rib'ime bak" diyerek bizzat zikrettiği⁹¹ bu çalışmanın sadece bir nüshasını tespit edebildik.⁹²

Ferağ kaydına göre, Gurre-i [1] Receb 1161 (27 Haziran 1748) tarihinde telifi tamamlanmıştır.⁹³

Başı şöyledir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَ بَنِي آدَمَ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ عَلَى جَمِيعِ الْعَالَمِ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِنَا [وَسَيِّدِ] الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ، وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ يَتَابِعِ الْعُلُومِ وَالْحِكْمِ. وَأَمَّا

8- *Medine Mektebetü'l-Melik Abdilaziz, Mecmûatü Ârif Hikmet-6/4*, vr. 260a-268b (Müellifin te'liften ferâğ kaydı vardır. Müstensih adı ve istinsah tarihi yoktur.).

90 Bükâi, *Hazinetü'l-ğümân*, Medine Melik Abdülaziz Ktp., Mecmûatü Ârif Hikmet-6/4, vr. 268a. تمت هذه النسخة الشريفة المباركة الميمونة في يد العبد الضعيف النحيف الحقيق المذنب المستغرق في أبحار الخطايا وغمات المعاصي، المحتاج إلى رحمة ربه الرحيم الغفور العفو العافي، الذي يغفر عنه على جميع المعاصي، الحاجي ولي الدين البكائي، إمام جامع قاضي عسكر غفر الله له ولوالديه. وقع الفراغ منها في ذي الحجة المرغوبة بعد العشاء الذي هو من أشرف الساعات. كُتِبَتْ فِي بِلْدَةِ قَسْطَنْطِينِيَّةِ الَّتِي [هِيَ] مَكَانُ الْعَالَمِينَ الْعَامِلِينَ، جَعَلَهَا اللَّهُ تَعَالَى وَأَهْلَهَا فِي حِفْظِهِ فِي جَمِيعِ الْأَحْيَانِ (وَالْأَزْمَانِ، سَنَةِ ١١٦١).

91 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Kütüphanesi-1777, vr. 39b; Milli Ktp-4903/1, vr. 79b-88a (ولها وجوه في إعرابها، وانظر إلى «معربي»، فرأيت نكتًا عظيمة). Birinci versiyonda zikredilmez. Bkz. Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, Köprülü Ktp., Mehmed Asım Bey-23, vr. 81b.

92 Bükâi, *Mükâşefetü'l-İ'râb*, *Medine Mektebetü'l-Melik Abdilaziz, Mecmûatü Ârif Hikmet-6/3*, vr. 212b-259b (Müellifin te'liften ferâğ kaydı vardır. Müstensih adı ve istinsah tarihi yoktur.).

93 Bükâi, *Mükâşefetü'l-İ'râb*, Medine Melik Abdülaziz Ktp., Mecmûatü Ârif Hikmet-6/3, vr. 259b. هذا آخر ما أوردناه من الإعراب، على «عوامل» الشيخ الكامل المرشد إلى الصواب، إعانة للطلبة الكرام، بعون الملك العلام، والمزج من الإخوان، من ذوي العرفان، إصلاح ما يقبل الإصلاح. اللهم اجعله خالصًا لوجهك الكريم، وسببًا لجزيل الثواب، يوم لا ينفع مال ولا بنون، إلا من أتى الله بقلب سليم. وصلى الله على محمد الذي له الشفاعة الكبرى يوم الحساب، وعلى (آله وأصحابه أجمعين. قد تيسر الإتمام، بعون الملك العلام، في غرة رجب شريف سنة ١١٦١).

بعد: فيقول المفتقر إلى رحمة ربه الغني، ولي الدين بن خليل البكائي، ... الساكن بمدينة قسطنطينية طيبة، ... لَمَّا كان كتاب «العوامل» المعروف بـ«العوامل الجديد»، في القريب والبعيد، لمولانا أفضل المتأخرين، ... محمد بن پير علي البرگوي، ... كتابًا فاخرًا، ومختصرًا مفيدًا، ... سألني بعض أزياء طلابي أن أعرِّبه إعرابًا ... فأجبتُ إلى مسؤولهم، ... وسَمَّيْتُهُ: «مُكَاشَفَةُ الْإِعْرَابِ» ...

3- Zübdetü'l-Kavâ'id [ve] 'Ukdetü'l-Fevâ'id (زبدة القواعد [و] عقدة الفوائد)

Çalışmamızın konusu olan bu eser, bir sonraki bölümde genişçe tanıtılacaktır.

Yukarıda zikredilenler dışında, hakkında herhangi bir bilgiye ulaşamadığımız ve adından hareketle de bir başlık altına yerleştiremediğimiz *Gâyetü'l-merâm* (غاية المرام) adlı bir eser daha Bükâî'ye nisbet edilmektedir.⁹⁴

Son olarak, Bükâî'nin eserlerini toplu halde aşağıdaki tabloda kronolojik olarak listeleterek bu bölümü kapatmak istiyoruz (Te'lif tarihini tespit edemediklerimizi öne aldık; edemediklerimizi sona bıraktık.).

	Te'lif Tarihi	Adı
1	Zilkade 1160 (Aralık 1747-Ocak 1748)	<i>Hazînetü'l-ğulmân</i>
2	Gurre-i [1] Receb 1161 (27 Haziran 1748)	<i>Mükâşefetü'l-i'râb</i>
3	1163 (1750)'den önce	<i>Şerhu'l-erba'in</i>
4	Zilhicce 1163 (Kasım 1750)	<i>Şerhu's-Şifâ</i> (1. Cild)
	15 Muharrem 1165 (3 Aralık 1751)	<i>Şerhu's-Şifâ</i> (2. Cild)
5	25 Cemâziyevvel 1166 (30 Mart 1753)	<i>Îzâhu'l-müşkilât</i>
6	Evâil-i (1-10) Rebîulâhir 1167 (26 Ocak-4 Şubat 1754)	<i>Îzâhu'l-mestûrât</i>
7	16 Ramazan 1167 (7 Temmuz 1754)	<i>Kimyâü'l-Âşikîn</i>
8	9 Rebîulevvel 1169 (13 Aralık 1755)	<i>Ravzatü'r-reyâhîn+Münşe'âtü'l-mülûk</i> (1. Versiyon)
9	Evâil-i (1-10) Şâban 1169 (1-10 Mayıs 1756)	<i>Tefsîru Sûreti'l-İhlâs/ Erbe'üne hadîsen fî fazîleti Sûreti'l-İhlâs</i>
10	17 Zilkâde 1169 (13 Ağustos 1756)'dan önce	<i>Risâle fî beyâni iskâtî's-salât</i>

94 Bursalı, *Osmanlı Müellifleri*, I, 46; Bağdatlı, *Hediyetü'l-ârifîn*, II, 501. Sadece bir tahmin olmak üzere *Gâyetü'l-merâm*'ın, Bükâî'nin adını tespit edemediğimiz hac ve umre ile ilgili risâlesinin adı olma ihtimalinden söz edebiliriz. Zira bu isim “*el-Beledü'l-harâm*” vb. ifadelerle secili yapılabilir.

11	1170 (1756-57)	<i>Sırru'l-ümme</i>
12	Evâhir-i (21-30) Rebiulevvel 1171 (3-12 Aralık 1757)	<i>Nûru'l-ebşâr fî hakki'l-ebâr</i>
13	1171 (1757-58)	<i>'Uyûnü'l-ahbâr</i>
14	11 Zilkade 1173 (25 Haziran 1760)	<i>İhyâü'l-kulûb</i>
15	Evâhir-i (21-30) Cemâziyelevvel 1174 (29 Aralık 1761-7 Ocak 1762)	<i>Ravzatü'l-Cenne [fî hakki'l-mesâcid]</i>
	1177 (1763-64)	<i>Ravzatü'r-reyâhîn</i> (2. Versiyon)
	1178 (1764-65)	<i>Münşe'âtü'l-mülûk</i> (2. Versiyon)
16	16 Rebiulevvel 1182 (31 Temmuz 1768)'dan önce	<i>Zübdetü'l-Kavâ'id [ve] 'Ukdetü'l-Fevâ'id</i>
17		<i>'Akâidü'l-Ebrâr ve Hilâfuhâ 'Akâidü Ehlî'n-Nâr</i>
18		Hac ve Umre Risâlesi
19		<i>Gâyetü'l-merâm</i>

III- ZÜBDETÜ'L-KAVÂ'İD'İN TAHLİLİ

Bu bölümde önce Bükâî'nin çalışmamızın konusu olan *Zübdetü'l-kavâ'id [ve] 'ukdetü'l-fevâ'id* (زبدة القواعد [و] عقدة الفوائد) adlı *'Avâmil-i Cedîd* şerhi hakkında genel bilgiler verilecek, ardından eserin muhtevâsı iki versiyonuna göre tanıtılacak, metoduyla ilgili tespitler sıralanacak ve son olarak tespit edilen kaynakları listelenecektir.

A- GENEL BİLGİLER

Burada eserin; adı, Bükâî'ye âidiyeti, başı ve sonu, yazılış sebebi, yazılış tarihi ve yazma nüshaları gibi genel özellikleri tanıtılacaktır.

1- Adı

Eserin adı, versiyonlarına göre küçük bir farklılık arz etmektedir. Birinci versiyona göre yazılmış olan Mehmed Asım Bey-23 nüshasında *Zübdetü'l-kavâ'id ve 'ukdetü'l-fevâ'id* (زبدة القواعد وعقدة الفوائد) şeklinde iken,⁹⁵ ikinci versiyona göre yazılmış olan nüshalarda aradaki vâv harfi atılarak *Zübdetü'l-kavâ'id 'ukdetü'l-fevâ'id* (زبدة القواعد عقدة الفوائد) şekline dönüştürülmüştür.⁹⁶

95 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, Mehmed Asım Bey-23, vr. 50b (Bismelenin üstünde kırmızı mürekkeple yazılı), 51b (Mukaddimede müellifin kendi ifadesi).

96 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 3b (Bismelenin üstünde serlevha içindeki bölümde kırmızı mürekkeple yazılı), 4b (Mukaddimede müellifin kendi ifadesi); Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu-4903, vr. 1b (Bismelenin üstünde serlevha içindeki bölümde kırmızı mürekkeple yazılı), 4a (Mukaddimede müellifin kendi ifadesi).

2- Bükâi'ye âidiyeti

Biyografi/bibliyografi kitaplarında zikredilmese de⁹⁷ bu eserin Bükâi'ye âidiyetinde herhangi bir şüphe yoktur. Zira müellif, diğer eserlerinde olduğu gibi, bunda da hem mukaddimedede⁹⁸ hem yeri geldikçe metin içinde⁹⁹ hem de teliften ferağ kaydında¹⁰⁰ kendi adını açıkça zikretmiştir.

3- Başı ve Sonu

Zübdetü'l-kavâ'id'in başı şöyledir:¹⁰¹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الحمدُ لله الذي جعل العلمَ زِينَةً للعلماء، وسراجًا للطالِبين في ظلمة الظلماء، وهديةً للمهتدين كالنجوم في جَوْ السماء، وسلاحًا على القاصدين والأعداء، فصاروا في الدين يَنابِيعَ الحكم، وفي الشريعة مصابيحَ الظُّلم، عفا الله عنهم السيئات، وضاعف الله لهم الحسنات، ورفع لهم في جنَّاته الدرجات، كما أَخْبَرَ في كتابه عَالِمُ السِّرِّ والخفِيَّاتِ: ﴿والذين أوتوا العلمَ درجات﴾. والصلاة والسلام على شفيح العُصاة، وعلى آله وأصحابه [الذين] نالوا روضاتِ الجنَّاتِ، وفازوا عن نيرانِ الدركات. أمَّا بعدُ: أفقر عباد الله الغنيَّ العليَّ، وأحوجهم إلى غفرانه وعفوه الجليِّ، وكرمه الوفيِّ، ولطفه الخفيِّ، المدعوُّ بين أمثاله وإخوانه بلفظِ «وليِّ الدين البكائيِّ»، المعترفُ بقصوره ونقصانه وعجزه، فثبَّتَه الله تعالى على منهجِ الصدق والسداد، في العمل والقول والاعتقاد، وأناله آماله، وكلَّ من دعا له، عروس المقال، وبديع الجمال: لما كان «علم النحو» في الكلام، كالمُح في الطعام، والأساس في المقام، كالأب في الغلام، والمدار في المراد، كالدر في الأنام: فقد خلج بيالي، وخطر في خيالي، أن أشرح الكتابَ المسمَّى بـ«العوامل الجديد»، المعروف في القريب والبعيد، ... لمولانا أفضل المتأخِّرين، وخاتم المحقِّقين، ...، محمد بن پير علي البرگوي، عفا عنهما العفو العليِّ، ...، فشرحتُ شرحًا مختصرًا مفيدًا نافعًا جميلًا، شاملًا من القواعد، مُعْنِيًا عن الغير، معترفًا بقلَّة بضاعتي، وعلل وجودي، وكثرة شغلي، ومتوكلاً على الله، وبه ملتجئ، ليكونَ ذُخْرًا لآخرتي يوم الأحران، وريئًا للطالِبين العطشان، وهديةً للمُتَمَسِّين الإخوان، وتحفةً للمُقْتَسِمِينَ الخُلَّان، وباعتنا لنجاتنا عن النيران، ودرجاتنا في روضات الجنان، إذا عَمِلُوا بها الإخوان، ودَعَوْا إلينا بالغفران، من جناب الدِّيَّان، إنَّه المُعْطِي المَنَّان، وعليه الاعتماد والتُّكْلان، فسَمِّيتُ هذا الكتاب: «زبدة القواعد [و] عقدة الفوائد»، ...

Zübdetü'l-kavâ'id'in sonu şöyledir:¹⁰²

هذا آخرُ ما أوردناه من القواعد على «عوامل» الشيخ الكامل المرشد إلى الصواب إعانةً للطَّلَبَةِ الكرام، بعون الملك العلام، وأرجو من الإخوان، من ذوي العرفان إصلاح ما يقبل الإصلاح. فقد وقع الفراغُ

97 Sadece şu çalışmada adı ve üç nüshası zikrediliyor: Ali Rıza Karabulut vd, *Mu'cem*, V, 3887 (زبدة القواعد وعقدة الفوائد في شرح عوامل البرکوي - في النحو).

98 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Millî Ktp-1777, vr. 3b.

99 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Millî Ktp-1777, vr. 19a, 20b, 21a, 21b, 24a, 24b, 25a, 26b, 31a, 33b.

100 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Millî Ktp-1777, vr. 41a.

101 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Millî Ktp-1777, vr. 3b-4b.

102 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Millî Ktp-1777, vr. 41-a-41b.

بتنميقيّه، بحسن عون الله وتوفيقه، ووثاق همة القلب وتذويقه، ومزيد محض الحبّ وتشويقه، على يد مؤلّفه، وليّ الدين البكائيّ، غفر الله له ولمن دعا إليه، في أواخر جمادى الأولى في يوم الأحد [أواخر جمادى الآخر بعد العشاء]، ودعوتُ إلى الله مستمداً في ساحة كرمه الذي لا يُرَدُّ السائل في بابه، ورجوتُ إجابته في حق النشر والشكر على الإحسان، إنْ شكره غير مقدور، إلاّ أنّ العاجز بعد السعي معذور، وهو حسبي ونعم الكيل. والصلاة والسلام على خير الأنام، وعلى آله وأصحابه الكرام، عدد ما يُرسم بالأقلام، ما دام الابتداء والاختتام، والحمد لله ربّ العالمين. (نظم): حمد لله أولدي اتمام ميسر لطف حق/اشبو وقتمه خدانك ايلديكي لطفه بق//عامل اولنر عمل ايتدكجه ايدرسه دعا/دولت دارين ويرسون ديرمكه حق [باري] آكا//يادگار اولمق ايچوندر بو فقيردن بر اثر/يوخسه [يوقسه] لا والله دكلدر دوستلره عرض هنر//اومارم كه بو كتابم اوله مقبول كبار/ارغبت ايله طالب علم ايچره بوله اشتهار//ايده مز بونلردن استغنا وضعي وگر خبير/حظ آلور بو معرفندن گر رفيع وگر صغير//... .

4- Yazılış Sebebi

Bükâi, mukaddimede eserin yazılış sebebini özetle şöyle anlatıyor:

Nahiv ilmi yemekteki tuz gibi önemlidir. Sarf ilmi ilimlerin anası ise, nahiv ilmi de babasıdır. Bundan dolayı aklıma nahiv ilmine dair olan 'Avâmil-i Cedîd' adlı kitabı şerh etmek geldi. Zira o, öğrenciler için çok faydalıdır ve büyük âlim İmam Birgivi'ye aittir. Sonunda, yetersizliğimi, bedenî rahatsızlıklarımı ve meşguliyetlerimin çokluğunu itiraf etmekle birlikte, Allah'a dayanıp sığınarak, âhiretim için bir birikim, ilme susayan öğrenciler için bir su, talepte bulunan dostlar için bir hediye, cehennemden âzad olmamız ve cennette yüksek derecelere nâil olmamız için bir vesile olmak üzere, muhtasar ve müfid, gerekli kaideleri kapsayan ve öğrenciyi başka kitaplardan müstağni kılan bir şerh yazdım.¹⁰³

5- Yazılış Tarihi

Bükâi'nin eserin sonuna teliften ferağ kaydı koymasına rağmen, maalesef ulaşabildiğimiz nüshaların müstensihlerinden kimisinin ay ve günü (Evâhir-i Cemâziyelevvel Pazar)¹⁰⁴ veya ay, gün ve vakti (Evâhir-i Cemâziyelâhir yatsıdan sonra)¹⁰⁵ vermekle birlikte yılı istinsah yılına çevirmeleri, kimisinin de müellifin ferağ kaydını kendisine mal etmeye çalışması¹⁰⁶ sebebiyle eserin yazılış tarihini tespit edemedik.

103 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 3b-4b.

104 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, Mehmed Asım Bey-23, vr. 87b (فقد وقع الفراغ ... على يد مؤلّفه وليّ الدين البكائيّ ... في أواخر جمادى الأولى في يوم الأحد ... سنة ٩٩١١. كتبه الحقير الفقير عمر بمعلم الصبيان ببلدة بندركلي).

105 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 41a-41b (فقد وقع الفراغ ... على يد مؤلّفه وليّ الدين البكائيّ ... في أواخر جمادى الآخر بعد العشاء ... قد وقع الفراغ في اليوم السادس عشر من شهر ربيع الأول سنة اثني وثمانين (ومائة وألف)).

106 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, Milli Kütüphaneye Yazmalar Koleksiyonu-4903, vr. 91a (فقد وقع الفراغ ...). (على يد محمد أمين رفيع ... في إحدى وعشرين من شهر ربيع الأول لسنة مائتين وألف).

Ancak ikinci versiyonun nüshalarından olan İzmir Millî Kütüphanesi-1777 nüshasının sonundaki 16 Rebîulevvel 1182 (31 Temmuz 1768 Pazar) tarihinin, müellif hayattayken istinsah edilmesi ve müstensih adının bulunmamasına nazaran, ikinci versiyonun telif tarihi olarak kabul edilmesi mümkündür.¹⁰⁷

6- Yazma Nüshaları

Zübdetü'l-kavâ'id'in şu ana kadar, biri birinci versiyon, üçü ikinci versiyon olmak üzere, dört nüshasını tespit edebildik:

a) Köprülü Kütüphanesi, Mehmed Asım Bey Bölümü, nr. 23, vr. 50b-87b.

Mecmûanın 3. Risâlesidir. Eserin birinci versiyonunun nüshasıdır. Besmelenin üstünde kırmızı mürekkeple: (هذه كتاب زبدة القواعد وعقدة الفوائد) yazılı. Nesih yazı. Başlıklar, başlık mâhiyetindeki kelimeler, şatbeler, 'Avâmîl'in metni ve kenarlardaki matlablar kırmızı. Kenarlarda, matlablar dışında, yer yer tashihler ve (منه) rumuzlu notlar var. Müstensih: Bindirekli (بندرکلی) Beldesinde Sıbyân Muallimi Ömer. İstinsah tarihi: 1199 (1784-85).¹⁰⁸

b) İzmir Millî Kütüphanesi, nr. 1777, vr. 3b-41b.

Eserin ikinci versiyonunun nüshasıdır. Serlevhanın içindeki bölmede kırmızı mürekkeple: (هذا كتاب زبدة القواعد عقدة الفوائد) yazılı. Serlevhalı, tezhipli, çerçevesiz. Güzel bir ta'lik yazı. Başlıklar ve başlık mâhiyetindeki kelimeler kırmızı. 'Avâmîl'in metninin üzeri çoğu yerde kırmızı mürekkeple çizilmiş. Kenarlarda çok az sayıda matlab ve bazı notlar var. Müstensih adı yok. İstinsah tarihi (ikinci versiyonun telif tarihi olma ihtimali de var): 16 Rebîulevvel 1182 (31 Temmuz 1768 Pazar).¹⁰⁹

c) Milli Kütüphane, Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu, nr. 4903/1, vr. 1b-91b.

Eserin ikinci versiyonunun nüshasıdır. Serlevhanın içindeki bölmede kırmızı mürekkeple: (هذا كتاب زبدة القواعد عقدة الفوائد) yazılı. 7b-18a arasındaki varaklar yapışık olduğu için çekimi yapılamamış. Serlevhalı, tezhipli, çerçevesiz. Güzel bir nesih yazı. Başlıklar ve başlık mâhiyetindeki kelimeler kırmızı. 'Avâmîl'in metninin üzeri çoğu yerde kırmızı mürekkeple çizilmiş. Kenarlarda matlablar ve (منه) rumuzlu notlar var. Müstensih: Mehmed Emin Refî. İstin-

107 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Millî Ktp-1777, vr. 41a-41b.

108 Nüshanın tanıtımı için ayrıca bkz. Ramazan Şeşen vd, *Fihrisü mahtûtâti Mektebeti Köprülü*, İstanbul: IRCICA, 1406/1986, III, 20. İSAM'ın Türkiye Kütüphaneleri VT'nda eserin adı: "Zübdetü'l-Kavâ'id ve Umdetü'l-Fevâ'id" şeklinde kayıtlıdır.

109 Nüshanın tanıtımı için ayrıca bkz. Ali Yardım, *İzmir Millî Kütüphanesi Yazma Eserler Kataloğu*, İzmir 1994, II, 398.

sah tarihi: 21 Rebîulevvel 1200 (22 Ocak 1786 Pazar). Müstensih teliften ferağ kaydını, müellif adını ve telif tarihini değiştirerek istinsahtan ferağ kaydına dönüştürmüştü.

d) Bağdat, Mektebetü'l-Methafi'l-'Irâkî, nr. 710.

Bu nüsha, adına bakılırsa (arada “ve” bağlacı yok) ikinci versiyonun nüshası olmalıdır. Üsâme Nâsir en-Nakşebendî'nin verdiği bilgilere göre: Güzel bir yazısı olup, 1271 (1854) yılında istinsah edilmiştir, 96 varaktır.¹¹⁰

B- MUHTEVÂSI

Zübdetü'l-kavâ'id esasında '*Avâmil-i Cedîd*'in memzûc metotla yazılmış bir şerhi olmakla birlikte, şârih (Bükâî) tarafından, öğrenciyi diğer kitaplardan müstağni kılmak amacıyla, şerh dışında iki bölüm ilâve edilmiştir.

Eserin bütün bölümlerinin sıralanışını, versiyonlara göre, şöyle tablolaştırabiliriz:

Mehmed Âsım Bey-23 (1. Versiyon)	Vr.	İzmir Millî Ktp-1777 (2. Versiyon)	Vr.
1- Mukaddime	50b-51b	1- Mukaddime	3b-5a
2- Birinci İlâve Bölüm	51b-58a	2- Birinci İlâve Bölüm	5a-13b
3- ' <i>Avâmil</i> 'in Şerhi	58a-82b	3- İkinci İlâve Bölüm	13b-18a
4- İkinci İlâve Bölüm	83a-87a	4- ' <i>Avâmil</i> 'in Şerhi	18a-41a
5- Te'liften Ferağ Kaydı	87a-87b	5- Te'liften Ferağ Kaydı	41a-41b

Şimdi, ikinci versiyonun sıralamasına göre, eserin bölümlerinin içerikleri hakkında daha ayrıntılı bilgi verebiliriz:

1- Mukaddime

Bükâî, mukaddimesine besmele, hamdele ve salvele ile başlar. Sonra kendi adını zikredip dua eder. Eserin yazılış sebebine girizgâh olmak üzere, nahiv ilminin öneminden (Sarf ve nahiv ilimlerinin önemine dair 3 beyitlik Türkçe bir nazım var.) bahseder. Bundan dolayı nahiv ilmine dair '*Avâmil-i Cedîd*' kitabını şerhetmeyi düşündüğünü belirtir. Bu vesileyle nahiv ilminin öğretilmesinde '*Avâmil-i Cedîd*' kitabının ne kadar faydalı olduğunu ('*Avâmil*'in medhine dair 3 beyitlik Türkçe bir nazım var.) ve '*Avâmil*'in müellifi olan İmâm Birgivi'nin (ö. 981/1573) faziletlerini anlatır (Birgivi'nin medhine dair 8 beyitlik Türkçe bir nazım var). Sonunda yetersizliğini, bedenî rahatsızlıklarını ve meşguliyetlerinin çokluğunu itiraf etmekle birlikte, Allah'a dayanıp

¹¹⁰ İstenen fâhiş fiyat sebebiyle görme imkânı bulamadığımız bu nüshanın tanıtımı için bkz. Üsâme Nâsir en-Nakşebendî, *el-Mahtûtâtü'l-luğaviyye fî Mektebeti'l-Methafi'l-'Irâkî*, Bağdat: Müdiriyyetü's-Sekâfeti'l-Âmme, 1968, s. 34-35.

sığınarak, âhireti için bir birikim, ilme susayan öğrenciler için bir su, talepte bulunan dostlar için bir hediye, cehennemden âzad olmak ve cennette yüksek dereceler kazanmak için bir vesîle olsun diye, muhtasar ve müfid, gerekli kaideleri kapsayan ve öğrenciyi başka kitaplardan müstağni kılan bir şerh yazdığını ve bu şerhe *Zübdetü'l-kavâ'id [ve] 'ukdetü'l-fevâ'id* adını verdiğini söyler.¹¹¹

2- Birinci İlâve Bölüm

Bükâî, mukaddimeden hemen sonra “*Allâh'ın lütf u keremiyle, esas maksada başlamadan önce, inşâallâh bazı Rabbânî âlimlerin eserlerinde bulunduğum bazı dağınık kâideleri ve ilgili fâideleri zikredeceğiz*” diyerek takdim ettiği bu bölüme başlar. Bu kâide ve fâideleri, “öğrenciyi imtihana alıştırmak” ve “soru soranları susturmak” amacıyla “soru - cevap” (فإن قيل - قلت) metoduyla açıkladığını belirtir.¹¹²

Bükâî, bu bölümde nahiv, lügat, belâgat, mantık, edâtlar ve furûkla ilgili, birinci versiyonda 59, ikinci versiyonda 66 konuyu ele almıştır ki bunların bazıları sıralama ve içerik bakımından versiyonlara göre farklılık arz etmektedir. Ayrıntılar için aşağıdaki tabloya bakılabilir:

Mehmed Âsım Bey-23 (1. Versiyon)	Vr. 51b- 58a	İzmir Milli Ktp-1777 (2. Versiyon)	Vr. 5a-13b
1- (=) Niçin Sarf Nahivden önce okunur?	51b	1- (=) Niçin Sarf Nahivden önce okunur?	5a
2- (=) “Nahv” kelimesi lügatta kaç manaya gelir?	52a	2- (=) “Nahv” kelimesi lügatta kaç manaya gelir?	5a
3- (=) “Nahv”in ıstılahî manası nedir?	52a	3- (=) “Nahv”in ıstılahî manası nedir?	5a
4- (=) “Kelime” nedir?	52a	4- (=) “Kelime” nedir?	5a
5- (=) “İsim” nedir?	52a	5- (=) “İsim” nedir?	5b
6- (=) İsmın özellikleri nelerdir?	52a	6- (=) İsmın özellikleri nelerdir?	5b
7- (=) “Fiil” nedir?	52b	7- (=) “Fiil” nedir?	5b
8- (=) Fiilin özellikleri nelerdir?	52b	8- (=) Fiilin özellikleri nelerdir?	5b
9- (=) “Harf” nedir?	52b	9- (=) “Harf” nedir?	5b
10- (=) “Lafz” ile “kelime” arasındaki fark nedir?	52b	10- (=) “Lafz” ile “kelime” arasındaki fark nedir?	5b
11- (=) “İsim cümlesi” nedir?	52b	11- (=) “İsim cümlesi” nedir?	5b

111 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, Mehmed Asım Bey-23, vr. 50b-51b; İzmir Milli Ktp-1777, vr. 3b-5a.

112 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, Mehmed Asım Bey-23, vr. 51b; İzmir Milli Ktp-1777, vr. 5a (ونحن نذكر بَمِيَّةٍ وَكَرْمِهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى قَبْلَ الشُّرُوعِ إِلَى الْمُنَى بَعْضَ الْقَوَاعِدِ الْمَتَّفِقَةِ، وَالْفَوَائِدِ الْمَتَّعِلَّةِ، وَجَدَّتْهَا فِي تَصَانِيفِ بَعْضِ الْعُلَمَاءِ الرَّبَّانِيَّةِ، وَنَبَّيْتُهَا عَلَى طَرِيقِ الْأَسْئَلَةِ وَالْأَجْوِبَةِ، تَعْلِيمًا لِلطَّالِبِينَ فِي الْإِمْتِحَانِ، وَإِسْكَانًا لِلْبَسَائِلِ فِي الْأَزْمَانِ، فَغَفَرَ اللَّهُ لَنَا بِالْغُفْرَانِ. فَإِنْ قِيلَ: لِمَ قَدِمَ الصَّرْفُ عَلَى النُّحُو؟ قُلْتُ: ...).

12- (=) "Fiil cümlesi" nedir?	52b	12- (=) "Fiil cümlesi" nedir?	5b
13- (=) İrâbdan mahalli olan cümleler kaç tanedir?	52b	13- (=) İrâbdan mahalli olan cümleler kaç tanedir?	5b
14- (=) İrâbdan mahalli olmayan cümleler kaç tanedir?	53a	14- (=) İrâbdan mahalli olmayan cümleler kaç tanedir?	6a
15- (=) "İtirâz" cümlesi niçin gelir?	53a	15- (=) "İtirâz cümlesi" niçin gelir?	6a
16- (=) "İtirâz cümlesi" kaç yerde gelir?	53b	16- (=) "İtirâz cümlesi" kaç yerde gelir?	6b
17- (=) "Haberî cümle" nekre-i mahzadan sonra gelirse irâbdan mahalli olur mu?	53b	17- (=) "Haberî cümle" nekre-i mahzadan sonra gelirse irâbdan mahalli olur mu?	6b
18- (=) "Haberî cümle" ma'rife-i mahzadan sonra gelirse irâbdan mahalli olur mu?	53b	18- (=) "Haberî cümle" ma'rife-i mahzadan sonra gelirse irâbdan mahalli olur mu?	6b
19- (=) "Haberî cümle" gayr-i mahza ma'rife veya nekreden sonra gelirse?	53b	19- (=) "Haberî cümle" gayr-i mahza ma'rife veya nekreden sonra gelirse?	6b
20- (=) "Kavl" fiili harf-i cerle müteaddî olur mu?	54a	20- (=) "Kavl" fiili harf-i cerle müteaddî olur mu?	6b
21- (=) "Nazar" fiili harf-i cerle müteaddî olur mu?	54a	21- (=) "Nazar" fiili harf-i cerle müteaddî olur mu?	7a
22- (=) "Hasr" kaç kısım gelir (kaç kalıbı vardır)?	54a	22- (=) "Hasr" kaç kısım gelir (kaç kalıbı vardır)?	7a
23- (=) Fusahâya göre "hasr" kaç türlü gelir?	54b	23- (=) Fusahâya göre "hasr" kaç türlü gelir?	7a
24- (=) "Külliyât" kaçtır?	54b	24- (=) "Külliyât" kaçtır?	7b
25- (=) "Terkibât" kaçtır?	54b	25- (=) "Terkib" kaçtır?	7b
26- (=) Nahiv ilminde tek vecih üzere gelen kelimeler kaçtır?	54b	26- (=) Nahiv ilminde tek vecih üzere gelen kelimeler kaçtır?	7b
27- (28-) (نعم) kaç manaya gelir?	55a	27- (-) Nahiv ilminde iki vecih üzere gelen kelimeler kaçtır?	7b
28- (31-) (هل) kaç vecih üzere gelir?	55a	28- (27+) Nahiv ilminde üç vecih üzere gelen kelimeler kaçtır?	8a
29- (31-) (قد) kaç vecih üzere gelir?	55a	29- (-) Nahiv ilminde dört vecih üzere gelen kelimeler kaçtır?	8b
30- (34) (الشك), (الوهم), (الظن), (اليقين) arasındaki fark nedir?	55b	30- (-) Nahiv ilminde beş vecih üzere gelen kelimeler kaçtır?	9a
31- (35) (الاقتصار), (الاختصار), (الإيجاز) kelimeleri arasındaki fark nedir?	55b	31- (28+, 29+) Nahiv ilminde yedi vecih üzere gelen kelimeler kaçtır?	10a
32- (36) (أي) ve (يعني) ile tefsir arasındaki fark nedir?	56a	32- (-) Nahiv ilminde sekiz vecih üzere gelen kelimeler kaçtır?	10b
33- (41) (الدال) ile (الدليل) arasındaki fark nedir?	56a	33- (-) Nahiv ilminde on vecih üzere gelen kelimeler kaçtır?	11a
34- (42) (النعمة) ile (الصفة) arasındaki fark nedir?	56a	34- (30) (الشك), (الوهم), (الظن), (اليقين) arasındaki fark nedir?	11a
35- (43) (الوقف) ile (الجزم) arasındaki fark nedir?	56a	35- (31) (الاقتصار), (الاختصار), (الإيجاز) kelimeleri arasındaki fark nedir?	11a

36- (44) (العالم) ile (العارف) arasındaki fark nedir?	56a	36- (32) (أي) ve (يعني) ile tefsir arasındaki fark nedir?	11b
37- (45) (العائد) ile (الراجع) arasındaki fark nedir?	56a	37- (47) İsm-i tasğirde hemze-i vasıl ile hemze-i katı arasındaki fark nedir?	11b
38- (46) (التوضيح) ile (التخصيص) arasındaki fark nedir?	56a	38- (48) Kullanım yerleri bakımından hemze-i vasıl ile hemze-i katı arasındaki fark nedir?	11b
39- (47) (المشاكله) ile (المشابهة) arasındaki fark nedir?	56a	39- (49) (المعرفة), (العلم), (الفهم), (الظن) ve (الشك) arasındaki fark nedir?	11b
40- (48) (في الجملة) ile (بالجملة) arasındaki fark nedir?	56a	40- (56+, 57+) (الفصاحة) ile (البلاغة) arasındaki fark nedir?	12a
41- (49) (البيت) ile (السجع) arasındaki fark nedir?	56a	41- (33) (الدال) ile (الدليل) arasındaki fark nedir?	12a
42- (50) (التدقيق) ile (التحقيق) arasındaki fark nedir?	56b	42- (34) (النعته) ile (الصفة) arasındaki fark nedir?	12a
43- (51) (المبهم) ile (النكرة) arasındaki fark nedir?	56b	43- (35) (الوقف) ile (الجزم) arasındaki fark nedir?	12a
44- (52) (السباق) ile (السياق) arasındaki fark nedir?	56b	44- (36) (العالم) ile (العارف) arasındaki fark nedir?	12a
45- (53) (الإكثار) ile (التكثير) arasındaki fark nedir?	56b	45- (37) (العائد) ile (الراجع) arasındaki fark nedir?	12a
46- (54) (الوسط) ile (الوسط) arasındaki fark nedir?	56b	46- (38) (التوضيح) ile (التخصيص) arasındaki fark nedir?	12a
47- (37) İsm-i tasğirde hemze-i vasıl ile hemze-i katı arasındaki fark nedir?	56b	47- (39) (المشابهة) ile (المشاكله) arasındaki fark nedir?	12a
48- (38) Hemze-i kat'ın geldiği yerler kaçtır?	56b	48- (40) (في الجملة) ile (بالجملة) arasındaki fark nedir?	12a
49- (39) (المعرفة), (العلم), (الفهم), (الظن) ve (الشك) arasındaki fark nedir?	57a	49- (41) (البيت) ile (السجع) arasındaki fark nedir?	12a
50- (55) (الأبله) ile (الأحمق) arasındaki fark nedir?	57a	50- (42) (التدقيق) ile (التحقيق) arasındaki fark nedir?	12b
51- (-) Kelime ismin ferdlerindedir; nasıl cins olabilir?	57a	51- (43) (المبهم) ile (النكرة) arasındaki fark nedir?	12b
52- (61-) (كل) kelimesi müzekkerdir; ama müennese delalet eder. Dolayısıyla (lafız ile mana arasında) uygunluk yoktur.	57a	52- (44) (السباق) ile (السياق) arasındaki fark nedir?	12b
53- (56) (الضياء) ile (النور) arasındaki fark nedir?	57a	53- (45) (الإكثار) ile (التكثير) arasındaki fark nedir?	12b
54- (57) (العام) ile (المطلق) arasındaki fark nedir?	57a	54- (46) (الوسط) ile (الوسط) arasındaki fark nedir?	12b
55- (58) (عن) ile (من) arasındaki fark nedir?	57a	55- (50) (الأبله) ile (الأحمق) arasındaki fark nedir?	12b
56- (40-) (الفصاحة) nedir?	57b	56- (53) (الضياء) ile (النور) arasındaki fark nedir?	12b

Mehmed Âsım Bey-23 (1. Versiyon)	Vr. 83a-87a	İzmir Millî Ktp-1777 (2. Versiyon)	Vr. 13b-18a
1- (=) İstifhâm (الاستفهام) harfleri	83a	1- (=) İstifhâm (الاستفهام) harfleri	13b
2- (=) Tenbîh (التنبيه) harfleri	83a	2- (=) Tenbîh (التنبيه) harfleri	13b
3- (=) Nidâ (النداء) harfleri	83a	3- (=) Nidâ (النداء) harfleri	13b
4- (=) İcâb (الإيجاب) harfleri	83a	4- (=) İcâb (الإيجاب) harfleri	14a
5 (=) Ziyâde (الزيادة) harfleri	83b	5- (=) Ziyâde (الزيادة) harfleri	14a
6- (9) Tefsîr (التفسير) harfleri	83b	6- (7) Masdariyyet (المصدرية) harfleri	14a
7- (6) Masdar (المصدر) harfleri	83b	7- (9) Şart (الشرط) harfleri	14b
8- (=) Tahdid (التحذير) harfleri	83b	8- (=) Tahdid (التحذير) harfleri	14b
9- (7) Şart (الشرط) harfleri	84a	9- (6) Tefsîr (التفسير) harfleri	14b
10- (+) Red (الردع) harfleri	84a	10- (14) Ta'rîf (التعريف) harfi	15a
11- (18) Halk (الحلق) harfleri	84a	11- (15) (أفعل)'nin hemzesi	15a
12- (19) Muzâraat (المضارعة) harfleri	84a	12- (16) (استفعل)'nin sîni	15a
13- (20) İllet (العلة) harfleri	84a	13- (29) Tenvîn	15b
14- (10) Ta'rîf (التعريف) harfi	84a	14- (30) Te'kid nûnları	16a
15- (11) (أفعل)'nin hemzesi	84b	15- (18) Itbâk (الإطباق) harfleri	16a
16- (12) (استفعل)'nin sîni	84b	16- (19) Kalb (القلب) harfleri	16a
17- (+) İsimlere ve fiillere ziyâde edilen harfler	85a	17- (20) Diğerkalb (القلب) harfleri	16a
18- (15) Itbâk (الإطباق) harfleri	85a	18- (11) Halk (الحلق) harfleri	16b
19- (16) Kalb (القلب) harfleri	85a	19- (12) Muzâraat (المضارعة) harfleri	16b
20- (17) Diğerkalb (القلب) harfleri	85a	20 (13)- İllet (العلة) harfleri	16b
21- (=) İhfâ (الإخفاء) harfleri	85a	21- (=) İhfâ (الإخفاء) harfleri	16b
22- (=) İzhâr (الإظهار) harfleri	85a	22- (=) İzhâr (الإظهار) harfleri	16b
23- (=) İdğâm mea'l-ğunne harfleri	85b	23- (=) İdğâm mea'l-ğunne harfleri	16b
24- (=) İdğâm bilâ ğunne harfleri	85b	24- (=) İdğâm bilâ ğunne harfleri	16b
25- (=) İdğâm-ı şemsiyye harfleri	85b	25- (=) İdğâm-ı şemsiyye harfleri	16b
26- (=) Kameriyye harfleri	85b	26- (=) Kameriyye harfleri	17a
27- (=) Kalkale (القائلة) harfleri	85b	27- (=) Kalkale (القائلة) harfleri	17a
28- (+) Tâ-i te'nîs harfi	86a	28- (31) Aksâm-ı seb'a	17a
29- (13) Tenvîn	86a		
30- (14) Te'kid nûnları	86b		
31- (28) Aksâm-ı seb'a	86b		

4- 'Avâmil-i Cedîd'in Şerhi

Bükâi, birinci versiyonda birinci ilâve bölümün, ikinci versiyonda ikinci ilâve bölümün sonunda: “*Bil ki nahiv ilminin kaideleri gerçekten çoktur. Onlardan Rabbânî âlimlerin kitaplarında bulduklarımın bazıılarını seçtik.*” dedikten sonra, duâlar ederek ‘Avâmil’in şerhine başlar.¹¹⁴

Bükâi'nin memzûc şerh metoduyla yazdığı bu kısımda, genellikle Abdülkâhir el-Cürçânî'nin *el-'Avâmilü'l-mie* ve İmam Birgivi'nin *İzhâru'l-esrâr* adlı eserlerinin ibârelerini kullandığı dikkati çekmekte ve yine bazı yerlerde versiyonlara göre farklılıklar göze çarpmaktadır. Konuların rahatça takibi için ‘Avâmil’in ana başlıklarının şerh içindeki yerleri, versiyonlara göre, aşağıdaki tabloya çıkartılmıştır:

AVÂMİL-İ CEDÎD'İN BAŞLIKLARI	Mehmed Âsım Bey-23, vr. 58a-82b	İzmir Millî Ktp-1777, vr. 18a-41a
MUKADDİME	58a	18a
I- BİRİNCİ BÂB: ÂMİL (60)	62a	22a
A- LAFZÎ ÂMİLLER (58)	62b	22a
1- Semâi Âmiller (49)	62b	22a
a) Birinci Nevi: Harf-i Cerler (20)	62b	22a
b) İkinci Nevi: İsmi Nasb Haberini Raf' Eden Harfler (8)	66a	25b
c) Üçüncü Nevi: İsmi Nasb Haberini Raf' Eden Harfler (2)	68a	27b
d) Dördüncü Nevi: Fiil-i Muzâriyi Nasb Eden Harfler (4)	68b	28a
e) Beşinci Nevi: Fiil-i Muzâriyi Cezm Eden Kelimeler (15)	69a	29a
2- Kıyâsî Âmiller (9)	71a	30a
B- MANEVÎ ÂMİLLER (2)	74b	34a
II- İKİNCİ BÂB: MA'MÛL (30)	74b	34a
A- MA'MÛLÜN BİL-ASÂLE (25)	74b	34a
1- Merfû Ma'mûller (9)	74b	34b
2- Mansûb Ma'mûller (13)	75b	35a
3- Mecerûr Ma'mûller (2)	77a	36a

114 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, Mehmed Asım Bey-23, vr. 58a (فقد انتخبنا) ثم اعلم: أن قواعد النحو كثيرة جدًا، فأشعرُ [فأشرحُ؟] إلى كتاب أفضل الفضلاء المتأخرين وأثير الجملة والذين شرحوا، مُستَمِدًا في ساحة كرمه الذي لا يُردُّ السائل في بابه، فجعلنا الله تعالى وإياكم غُيُورًا في تحصيل العلم والعمل كالنخل، وحلُّوا في لذة العلم والعمل كالعسل، آمين بجاه سيد المرسلين. فقال المُصنِّف محمد البركوي، عليه رحمة الباري، في أول كتابه: (بسم الله الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الحمد لله رَبِّ الْعَالَمِينَ) فجمع بينهما: مُوَافَقَةً للكتاب ثم اعلم: أن قواعد النحو كثيرة جدًا، فقد انتخبنا بعض (Izmir Millî Ktp-1777, vr. 18a); (الكريم، والذكر الحكيم، ... ما وجدته في كُتُب العلماء الرِّبَانِيَّة كالدَّرَّة الصَّافِيَّة والرُّبْدَةُ الصَّافِيَّة لِلطَّالِبِينَ. فَأَشْرَعُ [فَأَشْرَحُ؟] إلى كتاب أفضل الفضلاء المتأخرين وأثير الجملة والذين شرحوا، مُستَمِدًا في ساحة كرمه الذي لا يُردُّ السائل في بابه، فجعلنا الله تعالى وإياكم غُيُورًا في تحصيل العلم والعمل كالنخل، وحلُّوا في لذة العلم والعمل كالعسل، آمين بجاه سيد المرسلين. فقال المُصنِّف محمد البركوي، عليه رحمة الهادي، وإليه مغفرة الباري، وأدخله الله ولنا في دار الباقي، في أول كتابه المعروف المرغوب بتوفيقه (تعالى): (بسم الله الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. والحمد لله رَبِّ الْعَالَمِينَ) فجمع بينهما: مُوَافَقَةً للكتاب (الكريم، والذكر الحكيم، ...

4- Meczûm Ma'mûl (1)	77a	36b
B- MA'MÛLÛN BÎT-TEBEIYYE (5)	77b	36b
III- ÜÇÜNCÜ BÂB: İ'RÂB (10)	80a	38b
A- İ'RÂB ALÂMETLERİ (10)	80a	38b
1- Harekeler (3)	80a	38b
2- Harfler (4)	80a	38b
3- Hazifler (3)	80a	38b
B- MU'REBİN NEVİLERİ (9)	80a	38b
1- Sırf Harekeyle İ'râblananlar (3)	80b	38b
2- Sırf Harfle İ'râblananlar (3)	81a	39b
3- Hareke ve Hazifle İ'râblananlar (2)	81b	40a
4- Harf ve Hazifle İ'râblananlar (1)	82a	40a
C- İ'RÂBİN NEVİLERİ (3)	82a	40b
1- Lafzî İ'râb	82a	40b
2- Takdirî İ'râb	82a	40b
3- Mahallî İ'râb	82b	40b

5- Te'liften Ferâğ

Bükâî, birinci versiyonda ikinci ilâve bölümün sonunda, ikinci versiyonda ise *Avâmil*'in şerhi bittikten sonra, “Bu, ‘Allâm olan Melik’in yardımıyla, kıymetli talebelere yardım etmek amacıyla, kemâle eren ve doğruyu gösteren Şeyh’in ‘Avâmil’i üzerine getirdiğimiz kâidelerin sonudur. İrfân sahibi ihvândan umulan, islâhu kâbil olanı islâh etmeleridir.” dedikten sonra te'liften ferâğ kaydına başlar.¹¹⁵ Ancak Bükâî'nin eserin te'lif tarihini kaydetmiş olmasına rağmen, yukarıda “Başı ve Sonu” başlığı altında metnini verdiğimiz ve “Yazılış Tarihi” başlığı altında anlattığımız üzere, müstensihlerin birtakım hatalı tutumları, net bir bilgi sunmayı imkânsız kılmaktadır.

C- METODU

Bükâî'nin, öğrenciye başka eserlere muhtaç olmadan temel nahiv bilgilerini öğretmeyi hedeflediği *Zübdetü'l-kavâ'id*'de uyguladığı üç metod özellikle dikkati çekmektedir:

1- Konuları Maddeleştirerek Anlatma Metodu

Bükâî de, tıpkı metnin sahibi Birgivî gibi, konuları maddeleştirerek ve işin başında toplam sayıyı vererek anlatır. Bu husus, gerek ilâve bölümlerde gerekse şerh kısmında, hemen hemen her sayfada açıkça görülmektedir.

115 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, Mehmed Asım Bey-23, vr. 87a-87b; İzmir Millî Ktp-1777, vr. 41a-41b (هذا آخر ما أوردناه من القواعد، على «عوامل» الشيخ الكامل المرشد إلى الصواب، إعانة للطلبة الكرام، بعون (الله الملك العلام، والمرجو من الإخوان، من ذوي العرفان، إصلاح ما يقبل الإصلاح. فقد وقع الفراغ بتنميته ...

2- Soru-Cevap Metodu

Bükâî'nin çok kullandığı bir başka metod “soru - cevap” (فإن قيل - قلت) metodudur. O, yukarıda da geçtiği üzere, birinci ilâve bölümü tamamen bu metodu esas alarak yazmış; diğer bölümlerde de pek çok yerde bu metoda başvurmuştur. Bu metodu kullanmaktaki amacının ise, “öğrenciyi imtihana alıştırmak” ve “soru soranları susturmak” olduğunu belirtmiştir.¹¹⁶

3- Konuları Anlattıktan Sonra Nazmetme Metodu

Bükâî'nin dikkat çeken bir başka metodu ise, konuları anlattıktan sonra, onları Türkçe manzûmelerle ifâde etmesidir. Birinci versiyonda “beyit” başlığıyla verilen 12, ikinci versiyonda “nazım” başlığıyla verilen 50 manzûme bulunmaktadır. Manzûmelerin 1-9 beyitten oluştuğu görülmektedir. Aşağıdaki tabloda bu Türkçe manzûmelerin¹¹⁷ konuları ve beyit sayıları, versiyonlara göre çıkartılmıştır:

NAZIMLARIN KONULARI	Mehmed Âsım Bey-23, vr. 58a-82b	Beyit Sayısı	İzmir Millî Ktp-1777, vr. 18a-41a	Beyit Sayısı
1- Sarf ve nahiv ilimlerinin önemi	51a (hâmiş)	3	4a	3
2- Avâmil kitabının önemi	51a (hâmiş)	3	4a	3
3- İmam Birgivi'ye medhiye	51a	8	4b	8
4- (أفعل)'nin hemzesinin manaları	84b	2	15a	2
5- (استفعل)'nin sîninin manaları	84b	2	15b	2
6- Hurûf-i halk (Boğaz harfleri)	84a	1	16b	1
7- Bâ (ب)'nin manaları	--	--	23a	2
8- Mîn (م)'nin manaları	--	--	23a	2
9- İlâ (إلى)'nin manaları	--	--	23a-23b	1
10- An (عن)'nin manaları	--	--	23b	1
11- Alâ (على)'nin manaları	--	--	23b	1
12- Lâm (ل)'nin manası	--	--	23b	2
13- Fî (في)'nin manaları	--	--	24a	1
14- Kâf (ك)'nin manaları	--	--	24a	1
15- Hattâ (حتى)'nin manaları	--	--	24a	1
16- Rubbe (رب)'nin manaları	--	--	24a	2
17- Kasem harfleri	--	--	24b	1

116 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, Mehmed Asım Bey-23, vr. 51b; İzmir Millî Ktp-1777, vr. 5a.

117 Eserde ayrıca “nahiv” kelimesinin farklı lügat manalarıyla kullanıldığı 2 beyitlik bir Arapça manzûme (Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, Mehmed Asım Bey-23, vr. 52a; İzmir Millî Ktp-1777, vr. 5a) ile “aksâm-ı seb'a”nın isimlerinin sayıldığı 1 beyitlik Farsça bir manzûme (Bükâî, *Zübde-tü'l-kavâ'id*, Mehmed Asım Bey-23, vr. 87a; İzmir Millî Ktp-1777, vr. 17b) bulunmaktadır.

18- <i>Müz</i> (مُذ) ve <i>münzü</i> (مُنْذ)'nün manası	--	--	24b	1
19-İstisnâ harfleri	--	--	25a	1
20- Harf-i cerlerin ameli	--	--	25a-25b	5
21- <i>İnne</i> (إِنَّ)'nin manası	--	--	25b	1
22- <i>Enne</i> (أَنَّ)'nin manası ve kullanımı	--	--	26a	1
23- <i>Keenne</i> (كَأَنَّ)'nin manası	--	--	26b	1
24- <i>Lâkinne</i> (لَكِنَّ)'nin manası	--	--	26b	3
25- <i>Lealle</i> (لَعَلَّ)'nin manası	--	--	27a	2
26- Hurûf-i müşşebbehe bi'l-fiil	--	--	27a	1
27- <i>Leys'e</i> 'ye (لَيْسَ) benzeyen <i>mâ</i> (مَا) ve <i>lâ</i> (لَا)	--	--	28a	7
28- Fiil-i muzâriyi nasb eden harfler	69a	2	28b	2
29- Fiil-i muzâriyi nasb eden harfler ve manaları	--	--	28b	6
30- <i>Lem</i> (لَمْ)	--	--	29a	1
31- <i>Lemmâ</i> (لَمَّا)	--	--	29a	1
32- Emir <i>lâmu</i> (لَا)	--	--	29a	1
33- Nehiy <i>lâ'sı</i> (لَا)	--	--	29a	1
34- Bir fiili cezm edenler	69b	1	29a	1
35- <i>În</i> (إِنَّ)	--	--	29a-29b	1
36- İki fiili cezm eden şart edatları	71a	5	30a	5
37- <i>Kâne</i> (كَأَنَّ)'nin manaları	--	--	30b	3
38- Diğer nâkis fiiller	--	--	31a	2
39- Mukârebe fiilleri	--	--	31b	3
40- Medih ve zem fiilleri	--	--	31b	2
41- Yakîn fiilleri	--	--	31b	1
42- Şek Fiilleri	--	--	32a	1
43- Yakîn ve şek arası fiil	--	--	32a	1
44- Ef'âl- kulûbün ameli	--	--	32a	1
45- İsm-i fâilin ameli	73a	2	32a	2
46- İsm-i mef'ûlün ameli	--	--	32b	1
47- Manevî âmiller	--	--	34a	4
48- Âmillerin toplamı	--	--	34a	1
49- Gayr-i munsarif	81a	9	39a-39b	9
50- Hâtime/ferâğ	87b	3	41a-41b	5

Bu manzûmelerden bazı örnekler şöyledir:

a) Sarf ve nahiv ilimlerinin önemi (no: 1):¹¹⁸

Kangı âlim Sarf u Nahve kılmamıştır iltifât
 Olmaz anın ilminin sath-ı binâsında sebât
 İlim ile fazla egerçi Sarf olupdur vâlide
 İhtiyacı var tevellüdde velâkin vâlid'e
 İştigâl-i Sarf ü Nahvi bil katında hemçû deyn
 Lâzım u sâbitdürür her şeye hakk-ı vâlideyn

b) 'Avâmil-i Cedîd'in önemi (no: 2):¹¹⁹

Bu 'Avâmil sürünür gerçi beyne'l-mübtedî
 Lîk olmuşdur meârifde tarik-ı müntehî
 Budur mirkât-i tâk-ı fazl-ı bâb-ı terbiyet
 Budur erkân-ı binâ-i kasr-ı ilm ü ma'rifet
 İlm-i dîn manâda bir kasr-ı muallâdır hemân
 Bu 'Avâmil ana olmuşdur yüz ayak nerdübân

c) Harf-i cerlerin ameli (no: 20):¹²⁰

Bu hurûf-i cârre yigirmi harf oldu tamam
 Cerreder her kangı isme dâhil olsa vesselâm
 Lâzım oldu herkese zabt-ı meânî-i eser
 Lîk mânâ hâsıl olmaz olmayıcak harf-i cer
 Kâide üzere kaçan kim bu hurûf imlâ olur
 Bunların terkîbi birle her murâd inşâ olur
 Bir denizdir bu ki üç harfi anın bir bahr olur
 Ârif olan kişi bir harfide bin deryâ bulur
 Kudretullâhı idrâk (/ihâta) edemez ilm-i beşer
 Kim kitâb-ı hikmetinden perverdedir bahr u ber

D- KAYNAKLARI

Bükâi'nin *Zübdetü'l-kavâ'id*'i yazarken pek çok kaynaktan istifade ettiği anlaşılmaktadır. Hatta onun konuları kendi ibareleriyle anlatmak yerine "bazı Rabbânî âlimlerin kitapları"ndaki¹²¹ ibarelerle anlatmayı tercih ettiği görülmektedir. Bu kaynaklardan çoğunun o dönemde ders kitaplarından veya meşhur müracaat eserlerinden olduğu bilinmektedir. Bunlardan bazı- larının isimlerini zikretmiş, bazılarını ise zikretmemiştir. Zikredilmeyenlerin tam tespitini, yapmaya başladığımız tahkik çalışmasına bırakarak, burada adını zikrettiği kaynaklarıyla zikretmediklerinden ilk anda tespit edilebilenle- rin listesini, ikinci versiyondaki varak numaralarıyla, vereceğiz:

119 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, Mehmed Asım Bey-23, vr. 51a (Hâmiş); İzmir Milli Ktp-1777, vr. 4a.

120 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 25a-25b.

121 Bükâi, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 5a, 18a.

1- Adlarını Zikrettiği Kaynaklar

Bükâî'nin eser adını vererek zikrettiği kaynaklar, müelliflerinin vefât tarihlerine göre, şunlardır:

Ebû Dâvûd: Ebû Dâvûd Süleymân b. el-Eş'as b. İshâk es-Sicistânî el-Ezdî (ö. 275/889).¹²²

- **es-Sünen**¹²³

Bükâî, bu eseri müellifinin adıyla “*Ebû Dâvûd*” şeklinde zikreder.¹²⁴

Abdülkâhir el-Cürcânî: Ebû Bekr Abdülkâhir b. Abdurrahmân b. Muhammed el-Cürcânî (ö. 471/1078-79).¹²⁵

- **el-'Avâmilü'l-mie**¹²⁶

Bükâî, müellifi yanlışlıkla “*Abdurrahmân el-Cürcânî*”¹²⁷ veya kısaca “*el-Cürcânî*” şeklinde;¹²⁸ eseri bir yerde “*Avâmil*”¹²⁹ şeklinde zikreder. Ancak pek çok yerde, özellikle de âmillerin manalarını sayarken, adını zikretmeden, ondan iktibaslar yapar.

Tâcüddîn el-İsferâyînî: Tâcüddîn Muhammed b. Muhammed b. Ahmed el-İsferâyînî (ö. 684/1285).¹³⁰

- **Dav'ü'l-Misbâh**¹³¹

Bükâî, müellifi ve eserini izâfetle “*Sâhibü'd-Dav*”¹³² şeklinde zikreder.

Meylânî: Bedruddîn Muhammed b. Abdürrahîm b. Muhammed el-Ömerî el-Meylânî (el-Cîlânî) (ö. 811/1408).¹³³

- **Şerhu'l-Muğni**¹³⁴

Bükâî, müellif adını vermez; eseri metnin adıyla “*el-Muğni*”¹³⁵ şeklinde zikreder.

122 M. Yaşar Kandemir, “Ebû Dâvûd es-Sicistânî”, *DİA*, X, 119-121.

123 “*Kütüb-i Sitte*”den biri olan eserin pek çok baskısı vardır. Tanıtımı için bkz. M. Yaşar Kandemir, “es-Sünen”, *DİA*, XXXVIII, 145-147.

124 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 18a.

125 Nasrullah Hacımüftüoğlu, “Abdülkâhir el-Cürcânî”, *DİA*, I, 247-248.

126 Eserin pek çok baskısı vardır. Meselâ: Abdülkâhir el-Cürcânî, *el-Avâmilü'l-mie*, (nşr. Enver b. Ebî Bekr eş-Şeyhî ed-Dâğıstânî), 1. Baskı, Cidde: Dâru'l-Minhâc, 1430/2009, s. 39-65.

127 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 31a.

128 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 33b.

129 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 31a.

130 Ziriklî, *A'lâm*, VII, 31; Kehhâle, *Mu'cemü'l-müellifîn*, III, 620.

131 Mutarrizî'nin (ö. 610/1213) nahiv ilmüne dair *el-Misbâh* adlı metninin şerhidir. Bildiğimiz kadarıyla henüz basılmamıştır.

132 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 24b.

133 Ziriklî, *A'lâm*, VI, 201; Kehhâle, *Mu'cem*, III, 404.

134 Çârperdi'nin (ö. 746/1346) nahiv ilmüne dair *el-Muğni* adlı metninin şerhidir. Çeşitli baskıları vardır. Meselâ: el-Meylânî, *Şerhu'l-Muğni*, (nşr. Mehmed Can), İstanbul: Şefkat Yayıncılık, 2014.

135 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 27b.

Birgivi: Muhyiddîn (Takıyyüddîn) Mehmed b. Pîr Ali b. İskender el-Birgivi (Birgili/Birgilü) (ö. 981/1573).¹³⁶

- İzhâru'l-esrâr

Bükâî, bir yerde müellifi “*Musanniif*”; eseri “*İzhâr*”¹³⁷ şeklinde zikreder. Ancak *Avâmil*'in metnini şerh ederken pek çok yerde, adını zikretmeden, ondan iktibaslar yapar.

Fâsî: Ebû İsâ Muhammed el-Mehdî b. Ahmed b. Ali b. Yûsuf el-Fâsî el-Kasrî (ö. 1109/1698).¹³⁸

- Metâli'u'l-meserrât bi-cilâi Delâili'l-hayrât¹³⁹

Bükâî, bu eseri, müellif adını eser adı gibi kullanarak, “*el-Fâsî şerhu'd-Delâil*”¹⁴⁰ şeklinde zikreder.

Bükâî: Veliyyüddîn b. Halil el-Bükâî (ö. 1184/1770).

- Mükâşefetü'l-i'râb

Bükâî, yukarıda tanıtılan ve ‘*Avâmil*’in metnini şerh ederken bir yerde atıfta bulunduğu bu eserini “*Mu'ribî*” şeklinde zikreder.¹⁴¹

2- Adlarını Zikretmediği Kaynaklar

Bükâî'nin eser adı vermeden kullandığı kaynaklardan ilk anda tespit edebildiklerimiz şunlardır:

Mechûl: (ö. 538/1143'ten sonra).¹⁴²

- Binâü'l-ef'âl¹⁴³

Bükâî, ikinci ilâve bölümün sonunda yer verdiği “*aksâm-ı seb'a*” konusunu, adını zikretmeden, bu kaynaktan aynen nakleder.¹⁴⁴

İbn Hişâm: Ebû Muhammed Cemâlüddîn Abdullâh b. Yûsuf b. Ahmed b. Abdullâh b. Hişâm el-Ensârî el-Mısrî (ö. 761/1360).¹⁴⁵

136 Bursalı, *Osmanlı Müellifleri*, I, 253-256; Zirikli, *A'lâm*, VI, 61; Kehhâle, *Mu'cem*, III, 176; Emrullah Yüksel, “Birgivi”, *DİA*, VI, 191-194; Arslan, *İmam Birgivi Hayatı Eserleri ve Arapça Tedrisatındaki Yeri*.

137 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 31a.

138 Zirikli, *A'lâm*, VII, 112-113; Kehhâle, *Mu'cem*, III, 737.

139 Cezûlî'nin (ö. 870/1465) salavât-ı şerifeleri topladığı *Delâ'ülü'l-hayrât* adlı eserinin şerhidir. Çeşitli baskıları vardır. Meselâ: Fâsî, *Metâli'u'l-meserrât bi-cilâi Delâ'ili'l-hayrât*, Mısır: Matbaatü Vâdi'n-Nil, 1289.

140 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 20a.

141 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 39b.

142 Eserde Zemahşeri'nin (ö. 538/1143) *el-Mufasssal* adlı eserinin bir şerhine atıfta bulunuluyor.

143 Tanıtımı için bkz. Mehmet Çakır, “Binâü'l-Ef'âl”, *DİA*, VI, 179.

144 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 17a-17b.

145 Zirikli, *A'lâm*, IV, 147; Kehhâle, *Mu'cem*, II, 305-306; M. Reşit Özbalıkcı, “İbn Hişâm en-Nahvî”, *DİA*, XX, 74-77.

- *el-İ'râb an kavâ'idi'l-i'râb*¹⁴⁶

Bükâî, birinci ilâve bölümde yer verdiği cümle ve edâtlarla ilgili konuları genellikle, adını zikretmeden, bu kaynaktan nakleder.¹⁴⁷

İsmâil Hakkı Bursevî: İsmâil Hakkı b. Mustafa el-Aydôsî el-İstanbulî el-Bursevî (ö. 1137/1725).¹⁴⁸

- *Furûk-ı Hakkî*¹⁴⁹

Bükâî, birinci ilâve bölümde yer verdiği yakın anlamlı kelimeler arasındaki farklarla ilgili konuları genellikle, adını zikretmeden, bu kaynaktan nakleder.¹⁵⁰

Bükâî, bunların dışında da kaynak belirtmeden birçok âlimin adını ve âlim gruplarını zikrederek görüşlerini nakleder. Meselâ: “*Sîbeveyh*”,¹⁵¹ “*eş-Şâfî*”,¹⁵² “*Müberra*”,¹⁵³ “*Ömer en-Neseft*”,¹⁵⁴ “*er-Râgıb*”;¹⁵⁵ “*el-'Arab*”,¹⁵⁶ “*el-A'râb*”,¹⁵⁷ “*el-Fusahâ*”,¹⁵⁸ “*el-Eimme*”,¹⁵⁹ “*el-'Ulemâ*”,¹⁶⁰ “*en-Nuhât*”,¹⁶¹ “*el-Muhakkıkûn*”,¹⁶² “*el-'Ârifûn*”,¹⁶³ “*el-Cumhûr*”,¹⁶⁴ “*el-Ekserûn*”,¹⁶⁵ “*Ba'du'l-ulemâ*”,¹⁶⁶ “*Ba'duhüm*”,¹⁶⁷ “*el-Ba'd*”¹⁶⁸ “*Ba'd*”.¹⁶⁹

146 Cümle, şibh-i cümle, bazı edatların manaları ve bazı i'râb hatalarına dair bir risâledir. Çeşitli baskıları vardır. Meselâ: İbn Hişâm, *el-İ'râb an kavâ'idi'l-i'râb*, (nşr. Ali Fûde Nil), 1. Baskı, Riyâd: Câmîatü'r-Riyâd İmâdetü Şüûni'l-Mektebât, 1401/1981.

147 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 5b-11a.

148 Ziriklî, *A'lâm*, I, 313; Kehhâle, *Mu'cem*, I, 362; Ali Namlı vd., “İsmâil Hakkı Bursevî”, *DİA*, XXIII, 102-110.

149 Arapça imlâ kaideleri, muhtelif kelimelerin tahlilleri, çeşitli fâideler ve furûka dair bir kitaptır. Çeşitli baskıları vardır. Ayrıca bir doktora teziyle tahkik edilmiştir: Mehmet Faruk Çifçi, *İsmâil Hakkı Bursevî'nin Furûk-ı Hakkı Adlı Eseri (İnceleme ve Tahkik)*, İstanbul: Marmara Üniversitesi SBE, 2013.

150 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 11a-13b.

151 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 21a, 24b.

152 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 23a.

153 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 19a, 24b.

154 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 18b.

155 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 19b.

156 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 10a, 13a.

157 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 13a.

158 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 7a, 7b, 22a, 38b.

159 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 24b.

160 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 20a, 35a.

161 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 37b.

162 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 21b.

163 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 18b.

164 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 22a.

165 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 24a.

166 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 18b, 20a.

167 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 35a.

168 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 24a.

169 Bükâî, *Zübdetü'l-kavâ'id*, İzmir Milli Ktp-1777, vr. 32b.

SONUÇ

İmâm Birgivî'nin *'Avâmil-i Cedîd'*i üzerine yapılmış, ama pek de tanınmamış bir şerhi (*Zübdetü'l-kavâ'id [ve] 'ukdetü'l-fevâ'id*) keşfetmemizin üzerinden yaklaşık bir yıl geçti. Bu süre zarfında müellifin hayatı, eserleri ve bu şerhi üzerinde yaptığımız çalışmaların sonunda birtakım sonuçlara ulaştık. Bunları şöylece özetleyebiliriz:

1- Biyografi kitaplarında hakkındaki bilgiler üç beş satırı geçmeyen bu şerhin müellifi Veliyyüddin b. Halil el-Bükâî, özetle İstanbul Çapa'da bulunan Kazasker Abdurrahman Efendi Câmiinde imamlık, Eminönü'nde bulunan Vâlide Câmiinde (Yeni Câmi) kürsü şeyhliği yapmış; son olarak tayin edildiği ordu şeyhliği göreviyle 1182/1768'de başlayan Osmanlı-Rus savaşına katılmış ve sefer esnasında bulunduğu Romanya'nın Babadağı kasabasında vefat etmiştir (10 Muharrem 1184/6 Mayıs 1770 Pazar).

Yaptığı görevler gözönüne alındığında, genel olarak Osmanlı Arşivlerinde, özellikle de Vakıflar'ın arşivlerinde Bükâî hakkında, bizim bulduklarımızdan çok daha fazla bilgi bulunduğunu tahmin ediyoruz.

2- Velûd bir müellif olan Bükâî, tespit edebildiğimiz kadarıyla, tefsir; hadis, siyer ve şemâil; akâid ve kelâm; fıkıh; İslâm tarihi, vaaz ve irşâd; ve Arap dili alanlarında, çoğu risâle ebadında, Türkçe ve Arapça 18 eser kaleme almıştır.

Türkiye ve dünya yazma eser kütüphaneleri tarandıkça, keşfedilmemiş başka eserlerinin de ortaya çıkabileceğini düşünüyoruz. Zira Bükâî'nin eserlerinin nüshalarının, sayıca az olsa da, oldukça geniş bir alana yayıldığı görülmektedir. Yurt içinde İstanbul başta olmak üzere, Ankara, Balıkesir, Burdur, Çankırı, Çorum, Kastamonu, Manisa, Tokat ve Trabzon'da; yurt dışında ise Kudüs, Mekke, Medîne ve Riyad'da çeşitli eserlerinin nüshalarına rastlanmaktadır.

3- Eserlerinin, gerek konu seçimi gerekse konuların işlenişi bakımından ayrıca incelenmeye değer olduğu kanaatindeyiz. Zira seçtiği konular, ya gençlerin ilmen yetişmesi ya mü'minlerin amelî ve ahlâkî gelişmeleri ya da örnek şahsiyetler yoluyla ümmet-i Muhammed'in o dönemlerde artık kaybetmeye başladığı özgüvenini yeniden kazanmasına yöneliktir. Çeşitli eserleri, özellikle Türkçe olanlar incelendiğinde toplumdaki olumsuzluklara kayıtsız kalmadığı, onların giderilmesi için gerek halka gerekse yöneticilere nasihat ettiği görülmektedir. Öte yandan eserlerinde daha çok, mesleği olan imâmlık ve vâzlikten kaynaklandığı anlaşılan vaaz ve eğitim üslûbu kendini göstermektedir. Bu çerçevede şiire ayrı bir önem vermiş; bir kısmı kendisine ait olan pek çok şiiri eserlerine serpiştirmiştir.

4- Bükâî'nin 'Avâmil şerhi, adında “‘avâmil” kelimesinin geçmemesi ve nüshalarının az bulunması sebebiyle olsa gerek, 'Avâmil üzerine yapılan çalışmaları listeleyen araştırmalarda yer almamaktadır. Ancak müellifinin muhtasar, müfîd ve öğrenciyi başka kitaplardan müstağnî kılacak bir eser olmasını hedeflediği bu şerh, “birtakım sarf, nahiv, belâgat, mantık ve furûk” ile “âmil olmayan edâtlar”a dair ilâve edilen iki bölüm ve bazı konuların Türkçe manzûmelerle anlatılması gibi özellikleriyle diğer şerhlerden farklılık arz etmektedir.

5- Son olarak Bükâî'nin 'Avâmil-i Cedîd üzerine yaptığı iki çalışmadan biri olan bu şerh çalışması (*Zübdetü'l-kavâ'id*) ile diğeri olan i'râb/mu'rib çalışmasını (*Mükâşefetü'l-i'râb*) birlikte tahkik etmeye başladığımızı belirtip *Zübdetü'l-kavâ'id*'in sonunda yer alan manzûmeyi naklederek burada çalışmamızı sona erdiriyoruz:

Hamd lillâh oldu itmâm müyesser lutf-i Hak
 İşbu vaktimde Hüdâ'nın eylediği lutfu bak
 Âmil olanlar amel ettikçe ederse duâ
 Devlet-i dâreyn versin derim ki Bârî ana
 Yâdigâr olmak içündür bu fakirden bir eser
 Yoksa lâ vallâh değildir dostlara arz-ı hüner
 Umarım ki bu kitabım ola makbul-i kibâr
 Rağbet ile tâlib-i ilim içre bula iştihâr
 Edemez bunlardan istiğnâ vazî u ger habîr
 Haz alır bu ma'rifetten ger refî u ger sağîr

Kaynakça

- Abay, Muhammed, “Osmanlı Döneminde Yazılan Tefsir ile İlgili Eserler Bibliyografyası (Tefsirler, Haşiyeler, Sûre Tefsirleri, Tercümeler)”, *Divan*, 1999/1.
- Abdurrahman, Latife Ali Ahmed, *Tahkîku ve dirâsetü Kitâbi Tefsîri Sûreti'l-İhlâs li-Veliyyiddîn b. Halîl el-Bükâi el-müteveffâ 1183*, Yüksek Lisans Tezi, Kuveyt: Câmiatü'l-Kuveyt Külliyyetü'd-Dirâsâtî'l-Ulyâ, el-Hadis ve Ulûmuh, 1428/2008.
- Akbalık, Reyhan, *İstanbul'da Selâtin Camii Kürsü Şeyhleri (Cuma Vaizleri) (1826-1876)*, Yüksek Lisans Tezi, Bilecik: Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi SBE, 2014.
- Aktepe, M. Münir, *Şem'dânî-Zâde Fındıklılı Süleyman Efendi Târîhi Mür'it-Tevârih*, İstanbul: Edebiyat Fakültesi Matbaası, 1978.
- _____, “Ahmed III”, *DİA*, II, 34-38.
- _____, “Babadağı”, *DİA*, IV, 371-372.
- Altunsu, Abdülkadir, *Osmanlı Şeyhülislâmları*, Ankara: Ayyıldız Matbaası, 1972.
- Arslan, Ahmet Turan, *İmam Birgivi Hayatı Eserleri ve Arapça Tedrisatındaki Yeri*, İstanbul: Seha Neşriyat, 1992.
- Ayvansaraylı Hafız Hüseyin, *Hadikatü'l-Cevami'*, İstanbul: Matbaa-i Âmire, 1281; *Hadikatü'l-Cevami' Camilerimiz Ansiklopedisi*, haz. İhsan Erzi, İstanbul: Tercüman Yayınları, 1987.
- Bağdatlı İsmail Paşa, *Hediyetü'l-ârifîn esmâü'l-müellifîn ve âsâru'l-musannifîn*, İstanbul: 1955.
- _____, *İzâhu'l-meknûn fi'z-zeyli alâ Keşfi'z-zunûn an esâmi'l-kütübi ve'l-fünûn*, İstanbul: MEB Yayınları, 1945 (1. Cilt), 1947 (2. Cilt).
- Başkurt, İrfan, “Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Kürsü Şeyhliği”, *İslâm Araştırmaları Dergisi*, 27 (2012), s. 117-145.
- Beydilli, Kemal, “Mustafa III”, *DİA*, XXXI, 280-283.
- BOA (Başbakanlık Osmanlı Arşivleri), Fon Numarası: C. AS., Dosya: 66, Gömlek: 3129.
- Brockelmann, Carl, *Geschichte der Arabischen Litteratur Supplementband*, Leiden 1937-42.
- Bursalı Mehmed Tâhir, *Osmanlı Müellifleri*, İstanbul: Matbaa-i Âmire, 1333; Haz. A. Fikri Yavuz-İsmail Özen, İstanbul: Meral Yayınevi, ts.
- Bükâî, 'Akâidü'l-ibrâr ve hilâfuhâ 'akâidü ehli'n-nâr, Riyad Câmiatü'l-İmâm Muhammed b. Suûd el-İslâmiyye, el-Mektebetü'l-Merkeziyye, Kısmu'l-Mahtûtât-6797.
- _____, *Hac ve Umre Risâlesi*, Riyad Câmiatü'l-İmâm Muhammed b. Suûd el-İslâmiyye, el-Mektebetü'l-Merkeziyye, Kısmu'l-Mahtûtât-6797.
- _____, *Hazînetü'l-ğilmân*, Bağdatlı Vehbi-2046, vr. 344b-355a; Yazma Bağışlar-1758, vr. 59b-72a; Balıkesir İl Halk Ktp-42/4, vr. 69b-74a; Kastamonu YEK-KHK2481, vr. 1b-14a; Milli Ktp, Ankara Adnan Ötüken İl Halk Ktp-4166/3, vr. 19b-29a; Milli Ktp, Çankırı İl Halk Ktp-81/10, vr. 146b-162a; Milli Ktp, Tokat Zile İlçe Halk Ktp-222/2; Medine Mektebetü'l-Melik Abdilazîz, Mecmûatü Ârif Hikmet-6/4, vr. 260a-268b.
- _____, *İhyâü'l-kulûb*, Mekke Mektebetü'l-Haremi'l-Mekkiyyi's-Şerif-4468/1, vr. 0b-9a; Câmiatü'l-Kahire-15386; thk. Saîd Abdülfettâh, Kahire: Dâru'l-Emin, 1414/1993.
- _____, *İzâhu'l-mestûrât*, Trabzon İl Halk Ktp-337; Medine Mektebetü'l-Melik Abdilazîz, Mecmûatü Ârif Hikmet-6/2, vr. 160b-211a.

- _____, *Îzâhu'l-müşkilât*, Âtîf Efendi-502; Medine Mektebetü'l-Melik Abdilazîz, Mecmûatü Ârif Hikmet-6/1, vr. 0b-158b.
- _____, *Kimyâü'l-âşikîn*, Çorum Hasan Paşa YEK, İskilip Halk Ktp-1250.
- _____, *Mükâşefetü'l-i'râb*, Medine Mektebetü'l-Melik Abdilazîz, Mecmûatü Ârif Hikmet-6/3.
- _____, *Nûru'l-ebsâr fî hakki'l-ebrâr*, Medîne, Mektebetü'l-Melik Abdilaziz, Mecmûatü'l-Mahmûdiyye-2694/4, vr. 1b-20b.
- _____, *Ravzatü'l-Cenne*, Mekke Mektebetü'l-Haremi'l-Mekkiyyi's-Şerîf-4468/2, vr. 10b-17b.
- _____, *Ravzatü'r-reyâhîn*, Hacı Selim Ağa-494/2, vr. 5b-94b; Hacı Mahmud Efendi-1806/1, vr. 1b-68b (Ravza), 68b-75a (Münşeât); Hacı Mahmud Efendi-4511, vr. 1b-39a (Ravza'nın 3. bâbının 9. Faslı ile başlıyor.), 39b-48b (Münşeât); Yazma Bağışlar-4006/1, vr. 1b-86a (Ravza+Münşeât [vr. 78a-86a]; Darülmesnevi-144M, vr. 5a-114b (Ravza), 115a-138a (Münşeât).
- _____, *Risâle fî beyâni iskâti's-salât*, Beyazıt Devlet Ktp., Beyazıt-2721, vr. 168b-171a; Riyad Câmîatü'l-İmâm Muhammed b. Suûd el-İslâmiyye, el-Mektebetü'l-Merkeziyye, Kısmu'l-Mahtûtât-6797.
- _____, *Sirru'l-ümme*, Riyad Mektebetü Merkezi'l-Melik Faysal li'l-Buhûs ve'd-Dirâsâti'l-İslâmiyye (Mikrofilm no: 3867-FH).
- _____, *Şerhu's-Şifâ*, Kudüs el-Mektebetü'l-Hâlidiyye, Sîre Nebeviyye-520.
- _____, *Tefsîru sûreti'l-İhlâs*, Hacı Selim Ağa-494/1; Milli Kütüphaneye Yazmalar Koleksiyonu-1439/1; Latife Ali Ahmed Abdurrahman, *Tahkîku ve dirâsetü Kitâbi Tefsîri Sûreti'l-İhlâs li-Veliyyiddîn b. Halîl el-Bükâi el-müteveffâ 1183*, Kuveyt: Câmîatü'l-Kuveyt Külliyyetü'd-Dirâsâti'l-Ulyâ, el-Hadîs ve Ulûmuh, 1428/2008.
- _____, *Uyûnü'l-ahbâr*, Bağdatlı Vehbi-319.
- _____, *Zübdetü'l-kavâ'id*, Köprülü Ktp., Mehmed Asım Bey-23; İzmir Milli Kütüphanesi-1777, vr. 39b; Milli Ktp-4903/1, vr. 79b-88a.
- Cu'abe, Nazmî el-Cu'abe, *Fihrisü mahtûtâti'l-Mektebeti'l-Hâlidiyye el-Kuds*, Londra: Müessesetü'l-Furkân li't-Türâsi'l-İslâmi, 1427/2006.
- Cürcânî, Abdülkâhir el-Cürcânî, *el-Avâmilü'l-mie*, nşr. Enver b. Ebî Bekr eş-Şeyhî ed-Dâğıstânî, 1. Baskı, Cidde: Dâru'l-Minhâc, 1430/2009.
- Çakır, Mehmet, "Binâü'l-Ef'âl", *DİA*, VI, 179.
- Çalışkan, Muharrem Saffet, *(Vekâyi'nüvis) Enverî Sadullah Efendi ve Tarihinin I. Cildi'nin Metin ve Tahlili (1182-1188/1768-1774)*, Doktora Tezi, İstanbul: Marmara Üniversitesi SBE, 2000.
- Çifçi, Mehmet Faruk, *İsmâil Hakkı Bursevî'nin Furûk-ı Hakkı Adlı Eseri (İnceleme ve Tahkik)*, İstanbul: Marmara Üniversitesi SBE, 2013.
- Çobanoğlu, Ahmet Vefa, "Yenicami Külliyesi", *DİA*, XLIII, 439-442.
- Danişmend, İsmail Hâmi, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, İstanbul: Türkiye Yayınevi, 1972.
- Demir, A. Haki vd., *Fâtih Câmileri ve Diğer Târihi Eserler*, İstanbul: TDV Fatih Şubesi, 1991.
- Doğan, İshak, *Osmanlı Müfessirleri*, İstanbul: İz Yayıncılık, 2011.
- Ekin, Ümit, "Osmanlı Ordusunda Moral Yükseltici Bir Kurum Olarak Ordu Şeyhliği", *SAÜ Fen Edebiyat Dergisi*, (2008-I), s. 167-178.

- Fakazlı, Ahmet Rüştü, *Azizzâde Hüseyin Râmiz Efendi'nin Zübdetü'l-Vakî'ât Adlı Eserinin Tahlil ve Tenkitli Metni*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi SBE, 2016,
- Fâsî, Ebû İsâ Muhammed el-Mehdî b. Ahmed b. Alî b. Yûsuf el-Fâsî el-Kasrî, *Metâ-li'u'l-meserrât bi-cilâi Delâilî'l-hayrât*, Mısır: Matbaatü Vâdi'n-Nîl, 1289.
- Hacımüftüoğlu, Nasrullah, "Abdülkâhir el-Cürcânî", *DİA*, I, 247-248.
- İbn Hişâm, Ebû Muhammed Cemâlüddîn Abdullâh b. Yûsuf b. Ahmed b. Abdullâh b. Hişâm el-Ensârî el-Mısırî, *el-İ'râb an kavâ'idî'l-i'râb*, nşr. Ali Fûde Nîl, 1. Baskı, Riyâd: Câmîatü'r-Riyâd İmâdetü Şüûnî'l-Mektebât, 1401/1981.
- İlgürel, Mücteba, "Ahmed II", *DİA*, II, 33-34.
- İlmîyye Sâlnâmesi*, İstanbul: Matbaa-i Âmire, 1334.
- İpşirli, Mehmet, "Feyzullah Efendi, Damadzâde", *DİA*, XII, 525-526.
- İstanbul Kısmet-i Askeriyye Sicilleri*, no: 337, vr. 36 (Küçük çocuklarına vasi tayini); no: 338, vr. 37-38 (Geride kalan mallarının satılarak mirasçılarına taksimi).
- Kandemir, M. Yaşar, "Ebû Dâvûd es-Sicistânî", *DİA*, X, 119-121.
- _____, "Kâdî İyâz", *DİA*, XXIV, 116-118.
- _____, "es-Sünen", *DİA*, XXXVIII, 145-147.
- _____, "eş-Şemâilü'n-Nebeviyye", *DİA*, XXXVIII, 500-501.
- _____, "eş-Şifâ", *DİA*, XXXIX, 134-138.
- _____, "Tirmizî", *DİA*, XLI, 202-204.
- Karabulut, Ali Rıza vd, *Mu'cemü't-târîhi't-türâsî'l-İslâmî fî mektebâti'l-âlem*, Kayseri: Dâru'l-Akabe, ty.
- Kehhâle, Ömer Rızâ, *Mu'cemü'l-müellifin terâcimu musannifi'l-kütübi'l-'Arabiyye*, Beyrut: Müessesetü'r-Risâle, ty.
- Köse, Fatih, *İstanbul Halvetî Tekkeleri*, Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2010.
- Mehmed Süreyyâ, *Sicill-i Osmânî Yahud Tezkire-i Meşâhîr-i Osmâniyye*, İstanbul: Matbaa-i Âmire, ts.
- Meylânî, Bedruddîn Muhammed b. Abdürrahîm b. Muhammed el-Ömerî el-Meylânî (/el-Cilânî), *Şerhu'l-Muğni*, nşr. Mehmed Can, İstanbul: Şefkat Yayıncılık, 2014.
- Muslu, Ramazan, *Osmanlı Toplumunda Tasavvuf [18. Yüzyıl]*, 1. Baskı, İstanbul: İnsan Yayınları, 2003.
- Mutiurrahmân, Muhammed b. Seyyid Ahmed vd., *el-Fihrisü'l-muhtasar li-mahtûtâti Mektebeti'l-Haremî'l-Mekkiyyi's-Şerîf*, Riyad: Mektebetü'l-Melik Fehd el-Vatanîyye, 1426/2006.
- Müstakimzâde Süleyman Sâdeddîn, *Devhatü'l-Meşâyih mea Zeyl*, İstanbul ty.
- Nakşebendî, Üsâme Nâsır en-Nakşebendî, *el-Mahtûtâtü'l-luğaviyye fî Mektebeti'l-Met-hafî'l-İrâkî*, Bağdad: Müdiriyyetü's-Sekâfeti'l-Âmme, 1968.
- Namlı, Ali vd., "İsmâil Hakkı Bursevî", *DİA*, XXIII, 102-110.
- Öğreten, Ahmet, *Mustafa Kesbî İbretnümâ-yı Devlet (Tahlil ve Tenkitli Metin)*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: İstanbul Üniversitesi SBE, 1996.
- Özbalıkçı, M. Reşit, "İbn Hişâm en-Nahvî", *DİA*, XX, 74-77.
- Özcan, Abdülkadir, "Mahmud I", *DİA*, XXVII, 348-352.
- _____, "Mustafa II", *DİA*, XXXI, 275-280.
- Öztürk, Mehmet Cemal, *Şeyh Nüreddin Cerrâhî (K.S.) ve Cerrâhiye Tarikatı*, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi SBE, İstanbul 1999.

- Pakalın, Mehmet Zeki, *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*, İstanbul: MEB Yayınları, 1993.
- Pilehvarian, Hamit, “Kaybolan Mimar Sinan Yapılarından Kazasker Abdurrahman Camii ve İhya Problemleri”, *Uluslararası İstanbul Tarihi Yarımada Sempozyumu 2013*, (editör: Nazlı Ferah Akıncı), s. 557-560.
- Sarıcaoğlu, Fikret, “Osman III”, *DİA*, XXXIII, 456-459.
- Şeşen, Ramazan vd, *Fihrisü mahtûtâti Mektebeti Köprülü*, İstanbul: IRCICA, 1406/1986.
- Tabibzâde Zâkir Şükrü, *Derûn-i İslâmbol'da Hânkâhlar Beyânındadır*, İBB Atatürk Kitaplığı, Belediye Yazmaları, K0075.
- _____, “İstanbul Tekkeleri Silsile-i Meşâyihî”, Neşre hazırlayan: Şinasi Akbatu, *İslâm Medeniyeti Mecmuası*, Cilt: IV, Sayı: 4, Haziran 1980, s. 51-96.
- Temâlet, Ammâr b. Saîd, *Fihrisü mahtûtâti'l-hadisi's-şerîf ve ulûmih*, 1. Baskı, Medine: Mektebetü'l-Melik Abdilaziz, 1422/2002.
- Uzunçarşılı, İsmail Hakkı, *Osmanlı Devletinin İlmiye Teşkilatı*, 3. baskı, Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi, 1988.
- Vâsıf Ahmed Efendi, *Mehâsinü'l-âsâr ve hakâiku'l-ahbâr*, Mısır: Bulak Matbaası, 1246.
- Yardım, Ali, *İzmir Millî Kütüphanesi Yazma Eserler Kataloğu*, İzmir 1994.
- Yücer, Hür Mahmut, *Osmanlı Toplumunda Tasavvuf [19. Yüzyıl]*, 1. Baskı, İstanbul: İnsan Yayınları, 2003.
- Yüksel, Emrullah, “Birgivi”, *DİA*, VI, 191-194.
- Yüksel, İ. Aydın, “Lütfi Paşa Mescidi”, *Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi*, İstanbul 1994, V, 231.
- Zirikli, Hayruddin ez-Zirikli, *el-A'lâm kâmûsü terâcim li-eşheri'r-ricâl ve'n-nisâ' mine'l-'Arab ve'l-müsta'ribîn ve'l-müsteşrikîn*, 15. baskı, Beyrut: Dâru'l-İlm li'l-Melâyîn, 2002.
- <http://www.hirkaiserivakfi.com/TR/795/Tamamlanmis-Projeler/Kazasker-Abdurrahman-Efendi-Camii.aspx> [26.10.2017].